

Sebt Günü
Çalışma Kitapçığı

Nisan | Mayıs | Haziran 2019

Aile Mevsimleri

Justina

İçindekiler

1	Hayatın Ritimleri — 30 Mart–5 Nisan	4
2	Yaptığımız Seçimler — 6–12 Nisan	12
3	Değişime Hazırlanmak — 13–19 Nisan	20
4	Yalnızken — 20–26 Nisan	28
5	Aileler İçin Bilgece Sözcükler — 27 Nisan–3 Mayıs	36
6	Asil Aşk Ezgisi — 4–10 Mayıs	44
7	Aile Birliğinin Anahtarları — 11–17 Mayıs	52
8	Ebeveynlik Dönemi — 18–24 Mayıs	155
9	Kayıp Zamanları — 25–31 Mayıs	175
10	Küçük Sıkıntı Zamanları — 1–7 Haziran	196
11	İman Aileleri — 8–14 Haziran	217
12	Senin Evinde Ne Gördüler? — 15–21 Haziran	237
13	Son Zamanda Yüreklere Döndürmek — 22–28 Haziran	257

Editör Ofisi 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904
Web sayfamızı ziyaret edin: <http://www.middle-east-publishers.com>

Yazar Claudio ve Pamela Consuegra	Editör (English) Clifford R. Goldstein	Kapak ve Sayfa Tasarımı Lars Justinen
Sayfa Tasarım Marisa Ferreira	Çeviri Suha Önder ve Barış Veliöğlü	Redaksiyon Bilek Güler

© 2019 Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®. Yetişkinler İçin Sebti Okulu Çalışma Kitapçığı (Standart Versiyon)'un hiçbir bölümü, Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin yazılı izni olmadan hiçbir kişi ya da kurum tarafından düzenlenemez, değiştirilemez, uyarlanamaz, tercüme edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin bölüm ofisleri, belirli ilkelere göre, Yetişkinler İçin Sebti Okulu Çalışma Kitapçığı'nın tercüme ettirilmesine yetkilidirler. Bu tercümelemlerin telif ve yayın hakları Genel Konferans'ta kalacaktır. "Yedinci Gün Adventist," "Adventist" ifadeleri ve alevli logo Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin tescilli markalarıdır ve Genel Konferans'ın izni olmadan kullanılamazlar.

Bu kitapçık Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® Yetişkinler İçin Sebti Okulu Çalışma Kitapçığı Ofisi tarafından hazırlanmıştır. Bu kitapçığın hazırlanması, Genel Konferans Yönetim Komisyonu (ADCOM)'un bir alt komisyonu olan Sebti Okulu Yayın Kurulu'nun yönetimi altında olmuştur. Yayımlanan bu kitapçık dünya çapında bir değerlendirme kurulunun katkılarını ve Sebti Okulu Yayın Kurulu'nun onayını yansıtmakta olup, sadece veya mutlaka yazarın (veya yazarların) görüşleriyle sınırlı değildir.

Kutsal Kitap Çevirileri Tablosu

Bu çalışma rehberinde, Standart Versiyon 2019 Yılı İkinci Çeyreği için izinle kullanılan Kutsal Kitap alıntılarını, aşağıdaki gibidir: (Aksi belirtilmedikçe tüm alıntılar Yeni Çeviri'den yapılmıştır.)

YÇ. Yeni Çeviri: Kutsal Kitap: Eski ve Yeni Antlaşma (Tevrat, Zebur, İncil). Eski Antlaşma ©2001, 2009 Kitabı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma ©1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Bütün Hakları Saklıdır.

KM. Kitabı Mukaddes: Kitabı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit (Tevrat ve İncil): İbrani, Kildani ve Yunani dillerinden son tashih edilmiş tercümedir. ©1941 Kitabı Mukaddes Şirketi.

Candemir. Bünyamin Candemir: Kutsal İncil ©2003 Lütfü Yayıncılık, ©2013 Gerçeğe Doğru Kitapları.

Cosmades. Thomas Cosmades: İncil (Sevinç Getirici Haber) - İncil'in Yunanca Aslından Çağdaş Türkçe'ye Çevirisi. ©2010 Kutsal Söz Yayınları.

Hayatın Mevsimleri

Yaratılış'ın altıncı günü sona ermişti. İlk beş günde dünya kargaşadan kusursuz güzellikte bir şeye dönüştürülmüştü. Karanlığın yerine ışık getirilmişti. Sular, Allah'ın onlara emrettiği gibi geriye çekilmişti. "Buraya kadar gelip öteye geçmeyeceksin, Gururlu dalgaların şurada duracak!" (Eyüp 38:11). Kuru toprak filizlenerek bir renkler ve hoş kokular tuvaline dönüştü. Gökte her türden ve çeşitten kuşlar uçuşurken, balıklar ve deniz memelileri sudan evlerinde yüzüp sıçırıyorlardı. Her türden ve cinsten kara hayvanı, Yaratıcı'nın onları yarattığı biçime göre, koşuyor, zıplıyor ya da ağaç dallarında sallanıyorlardı. Bundan sonra, nihayet, Allah'ın kendi suretinde, tüm dünyevî Yaratılış'ın benzersiz varlıkları olan insanlar yaratıldı.

Allah yeryüzündeki ilk yedinci gün Sebt'ine hazırlanırken, yaratılışa baktı ve "her şeyin çok iyi olduğunu" (Yar. 1:31) söyledi.

Keşke öykünün sonu da böyle olsaydı: içinde mükemmel insanlarla sonsuza kadar var olan mükemmel bir dünya. Bir düşünün: Adem ile Havva'nın pek çok çocukları, sonra torunları ve torunlarının çocukları oluyor, sayısız nesil boyunca onların büyümelerini izliyorlar, her biri ilk çifte ve tabii ki Allah'a da daha fazla sevinç getiriyor. Bu bizim (düşkün dünyada var olan ve yalnızca onu bilen bizim) hayal bile etmekte zorlanacağımız bir senaryo.

Bunun sebebi, hayal gücümüzün Allah'ın en başta yarattığı dünyadan bütünüyle farklı bir dünyada şekillenmiş olması. Bu iki dünya, yani günahattan önceki ve sonraki dünyalar birbirinden ne kadar farklı? İşte bir örnek. Adem ile Havva hakkında Ellen White şunları yazdı: "Adem ve eşi solan çiçekte ve düşen yaprakta bozulmanın ilk belirtilerine tanık olurlarken, günümüzde

insanların ölümleri için tuttıkları matemden daha derin bir mateme büründüler. Narin ve hassas çiçeklerin ölümü gerçekten de üzüntü nedeniydi; fakat güzel ağaçlar yapraklarını dökerken, bu sahne ölümün tüm canlıların payı olduğu acımasız gerçeğini net bir şekilde akla getiriyordu.”—*Atalar ve Peygamberler*, s. 62 [Geçmişten Sonsuzluğa 1. Cilt, s. 26]. Biz düşen bir yaprak gördüğümüzde bu tepkiyi vermiyoruz, zira yalnızca günahlı bir dünyada yaşadığımız için ölüm ve acıyı yaşam döngülerinin kaçınılmaz parçaları olarak kabullenmeye alıştık.

İşte bu çeyreğin dersi de bununla ilgili: en azından şimdi bu düşkün dünyada yaşayan bizim için geçerli olan, yaşam döngüleri. Biz de bu döngülere, çoğumuzun hayatımız boyunca döngüsü içinde ilerlediğimiz aile çerçevesinden bakıyor olacağız.

İnsanlar Aden Bahçesi'nde bir aile ortamında yaratılmışlardı; önce bir karı ve koca, sonra çocukları, daha sonra onların çocukları, böylece dünyamızın tarihi günümüze kadar ulaşıyor. Gerçekten de, en eski Kutsal Kitap öykülerinin birçoğu, Adem ile Havva'dan itibaren, atalar, Davut hanedanı, bunların tümü aile ve aile ilişkileri bağlamında gelişip ilerledi. Kutsal Kitap boyunca, gelişen olayların çerçevesi şu ya da bu şekilde ailelerin yardımıyla oluşturulmuştur. Bu da şaşırtıcı değil, zira hayatın bu mevsimlerinde ilerlerken biz de bir ölçüde ailemiz bağlamında geliyoruz.

Hem geçmişte hem de günümüzde aileye karşı duran tüm güçlere (örneğin Kutsal Kitap zamanlarındaki çok eşlilik ailenin istikrarı için pek yararlı değildi) ve ailenin tam olarak ne olduğunu yeniden tanımlama girişimlerine rağmen, aile kavramı hala varlığını sürdürüyor. Öyle de olmalı. Burası başladığımız yer, çoğunlukla da yaşamlarımızın şekillenişinde ve hayatın evrelerinde ilerlerken karşılaştığımız zorluklara karşılık verişimizde iyilik ya da kötülük yönündeki en büyük güç.

Ayrıca, nasıl her birey farklıysa, her aile de farklıdır. Dolayısıyla bu çeyreğin dersleri, hayatın her evresinde aileleri (umut ve dua ediyoruz ki) daha da güçlendirecek olan, Kutsal Yazı'ya dayanan ilkelere işaret ediyor.

Claudio ve Pamela Conseugra, Kuzey Amerika Bölümü'nde Aile Hizmetleri yöneticileri olarak hizmet veriyorlar. Otuz yıldan uzun süredir çeşitli mevki-lerde kiliseye hizmet ettiler.

Hayatın Ritimleri

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yaratılış 1, Yar. 8:22, Mez. 90:10, Eyüp 1:13–19, Elç. 9:1–22, Flp. 1:6, Rom. 8:1.*

HATIRLAMA METNİ: “Her şeyin mevsimi, göklerin altındaki her olayın zamanı vardır” (*Vaiz 3:1*).

Yazılmış en güzel şiirlerden biri Kral Süleyman’a aittir: “Her şeyin mevsimi, göklerin altındaki her olayın zamanı vardır. Doğmanın zamanı var, ölmenin zamanı var. Dikmenin zamanı var, sökmenin zamanı var. Öldürmenin zamanı var, şifa vermenin zamanı var. Yıkmanın zamanı var, yapmanın zamanı var. Ağlamanın zamanı var, gülmenin zamanı var. Yas tutmanın zamanı var, oynamanın zamanı var. Taş atmanın zamanı var, taş toplamanın zamanı var. Kucaklaşmanın zamanı var, kucaklaşmamanın zamanı var. Aramanın zamanı var, vazgeçmenin zamanı var. Saklamanın zamanı var, atmanın zamanı var. Yırtmanın zamanı var, dikmenin zamanı var. Susmanın zamanı var, konuşmanın zamanı var. Sevmenin zamanı var, nefret etmenin zamanı var. Savaşın zamanı var, barışın zamanı var” (*Vaiz 3:1–8*).

Bu sözler insan varlığının büyük bir kısmını yakalıyor: mevsimleri, hayatlarımızın ritimlerini. Evet, hayatlarımız evrelerden, değişimlerden geçiyor ve bu doğduğumuz andan itibaren başlıyor. Değişimler bazen iyi oluyor, bazen de olmuyor; bazen bizim kontrolümüzde oluyorlar, bazen de olmuyorlar. Bu hafta, özellikle bizi ve ailelerimizi de etkileyen, hayatlarımızın mevsimlerine ve ritimlerine inceleyelim.

*6 Nisan Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Başlangıçta

Kutsal Kitap başlangıçta başlar, dolayısıyla “Başlangıçta...” (*Yar. 1:1*) sözüyle açılmasının sebebi şüphesiz budur. Birinci bölüm özellikle yeryüzünün “ıssız ve boş” (*Yar. 1:2, KM*) oluştan, altıncı günde bizzat Allah’ın “çok iyi” (*Yar. 1:31*) olduğunu bildirdiği dünyaya dönüşümüne odaklanıyor. Kısacası, buradaki başlangıç bizim dünyamızın başlangıcıdır.

Yaratılış 1. bölümü oku. Çok fazla şey gerçekleşiyor olsa da, kendine şu soruyu sor: Bunların rastgele ya da şans eseri olduğunu gösteren herhangi ipucu var mı, yoksa her şey çok düzenli bir şekilde, olması gereken zamanda ve olması gereken yerde mi gerçekleşiyor? Cevabın Allah’ın karakteri hakkında ne söylüyor?

Ellen G. White “Göğün ilk yasası düzendir” yazmıştı (*Signs of the Times*, 8 Haziran 1908); anlaşılan yeryüzünde de öyle. Her ne kadar günah doğal dünyanın bozulmasına yol açmış olsa da, düzen, ahenk ve süreklilik bir ölçüde varlıklarını hâlâ sürdürüyorlar.

Yaratılış 8:22 ayetini oku. Düzen burada da ne şekilde görünüyor?

İlk Günah’tan sonra dahi, mevsimler (genellikle) bir düzen içinde gelip geçiyor. Dolayısıyla, “gündüzü geceden ayıracak... belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstereceğin” (*Yar. 1:14*) diye var olan gökteki ışıkların, yani güneşin ve ayın yanı sıra, mevsimler de var ve bunların hepsi Allah’ın yarattığı dünyanın doğal ritminin bir parçası. Gerçekten de, henüz sadece işaretlerini görüyor olsak da, örneğin Yeşaya 66:23 ayeti ritim duygusunun yeni gökler ve yeni yeryüzünde de var olacağını ima ediyor.

Sebt gününün, güçlü bir düzenle hayatına, özellikle de nasıl olursa olsun aile hayatına nasıl etki ettiğini düşün. Sebt gününün yalnızca var oluşunun değil, bir de bu kadar düzenli bir şekilde var oluşunun belirgin yararları neler?

Hayatın Ritimleri

Bilim insanları vücudumuzun fonksiyonlarını düzenleyen (bazen “vücut saati” olarak tanımlanan) biyolojik ritimden, 24 saatlik döngülerden bahsediyorlar. Başka bir deyişle, vücutlarımızın içinde bile belli bir ölçüde düzen bulunuyor. Dolayısıyla, bir ölçüde, ritimlerin etrafımızda, hatta *çimizde* var olduğu yadsınmaz.

Aşağıdaki Kutsal Yazı bölümlerinde bahsedilen hayatın öngörülebilir mevsimleri nelerdir ve aile hayatıyla ne şekilde doğrudan ilişkilidirler?

Vaiz 3:2 _____

Yar. 21:8, Hak. 13:24 _____

Mez. 71:5, Özd. 5:18 _____

Yar. 15:15, Hak. 8:32 _____

Mez. 90:10 _____

Yaşamın iki ucu olan doğum ile ölüm arasında hepimiz, her birey için farklı olan çeşitli mevsimlerden geçiyoruz. Bazı çocuklar doğumdan sonra çok yaşamazken, diğerleri büyüyüp uzun ömürlü yetişkinler olurlar. Çocuklar farklı hızlarda büyüyüp gelişirler. Bazıları diğerlerinden daha önce yürür ya da konuşur. Bazıları okula giderek büyüdüğünde mesleğinde uzmanlar olabilecek, diğerleriyse zamanlarını diğer iş türlerine adayacaklardır. Bazılarının ailesi ve çocukları olur, bazılarıysa hiç bir zaman evlenmez ya da çocuk sahibi olmaz.

Yeryüzünde milyarlarca insan yaşıyor ve her ne kadar hepimizin pek çok ortak noktası olsa da (*bkz. Elç. 17:25–26*) hepimiz birer bireyiz ve bu yüzden yaşamlarımızda farklılıklar olacaktır.

Bir anlamda bu farklılıklar da önemli, zira bunlar her birimizi benzersiz kılıyorlar, yani her birimiz diğerlerinin sahip olmadığı, paylaşacak bir şeye sahip. Kısacası, farklılıklarımız başkaları için bereket olmamızı sağlıyor. Örneğin, genç de yaşlı da, her birinin diğerine sunduğundan yararlanabilir: “Gençlerin görkemi güçleri, yaşlıların onuru ağarmış saçlarıdır.” (*Özd. 20:29*). Hangi aşamada olursak olalım, farklarımız ne olursa olsun, hepimizin sadece Rabb’e değil, birbirimize de sunacak bir şeyleri vardır.

Şu anda hayatındaki şartlar ne olursa olsun, başka birine bereket olmak için ne yapabilirsin? Bu bereketi olmak için neden bilinçli bir çaba göstermeyesin ki, özellikle de ailedeki birine?

Beklenmeyen

Eyüp 1:13–19, 2:7–9 ayetlerini oku. Eyüp’e ne oldu? Onun deneyimi, şu ya da bu şekilde, ya da şu veya bu zamanda herkesin başına gelen şeyi nasıl yansıtıyor?

Grek filozof Heraklitos “değişmeyen tek şey değişimin kendisidir” demişti. Tam da her şey yolunda gidiyor gibi görüldüğü anda, beklenmeyen gerçekleşir. Bu işsiz kalmak ya da bir uzuv kaybetmek olabilir, bizi yatağa düşüren ya da erken ölmemize yol açan bir hastalık olabilir, evde yangın çıkması, trafik kazası, evcil hayvanımızı gezdirenken tökezleyip düşmek olabilir.

Tabi ki, her değişim olumsuz olacak diye bir şey yok. Belki işte terfi sayesinde daha iyi ekonomik şartlara kavuşuruz. Belki de çoğunluğun mutlulukla karşılayacağı bir şey olur, eşiniz olacak kişiyle tanışsınız.

Her durumda, hayatımız rutin bir şekilde, bir ritimde devam ederken, birden ve beklenmedik şekilde her şey bozulur.

Eyüp hayatındaki yeni dönemi kesinlikle beklemiyordu. Kutsal Kitap onu “kusursuz, doğru bir adamdı. Tanrı’dan korkar, kötülükten kaçınırdı” şeklinde tanımlıyor (*Eyüp 1:1*). Ayrıca evli olduğunu, yedi oğluyla üç kızı olduğunu ve çok zengin olduğunu biliyoruz (*Eyüp 1:2, 3*). Kitapçığın ortasına geldiğimizde, en az altı maddede çok önemli kayıplara uğramıştı: mallarını, iş gücünü, çocuklarını, sağlığını, karısının desteğini ve arkadaşlarının teşvikini kaybetmişti. Dünyası altüst olmuş ve aile hayatı yıkıma uğramıştı.

Her ne kadar Eyüp’ün yaşadıkları epey uç noktada olsa da, aramızda beklenmeyi (hem de olumsuz anlamda) tecrübe etmemiş olan kim var ki? Her şey yolunda giderken, birden ve beklenmedik şekilde her şey tamamen değişir ve hayatlarımız (ve aile fertlerimizin hayatları) bir daha asla eskisi gibi olmayabilir.

Bu yeni bir şey değil. Habil öldürülmeyi, Yusuf da Mısır’a köle olarak satılmayı muhtemelen beklemiyorlardı. Her iki öyküde de aile üyeleri hainlik etmişlerdi ve her iki öyküde de aileler diğer fertlerinin başına gelenlerden önemli ölçüde etkilendi. Kutsal Yazı, beklenmeyen tarafından hayatları ve aileleri büyük ölçüde dönüştürülen kişilerin örnekleriyle dolu.

Hayatının ritimlerini beklenmedik şekilde bozan deneyimler içindeyken, imanın sana ne şekilde yardımcı oldu?

Geçişler

İnsanların çoğunlukla alışkanlıklarına bağlı varlıklar oldukları bir gerçek. Gerçekten de, kendi kurduğumuz düzenlerden şaşmıyoruz ve yaşımız ilerledikçe bu düzenleri değiştirmek gittikçe zorlaşıyor.

Doğru, kolay değişmiyoruz. Yıllar boyunca “Kocamı değiştirmeye çalıştım fakat...” diye şikâyet eden ne kadar çok eş var? Ancak Allah bizi değiştirme işini üstlenmiştir, belki kişiliklerimizi değil ama kesinlikle karakterlerimizi. Kurtuluş tasarısı da büyük ölçüde bununla ilgilidir: Allah’ın bizi Kendisinde yeni insanlara dönüştürmesi.

Tarsuslu Saul hangi büyük değişimden geçti ve bu nasıl gerçekleşti?

Elç. 8:1, 3; 9:1–22; Gal. 1:15–17.

“Saul kendisini Kutsal Ruh’un ikna edici gücüne tamamen teslim ettiğinde, hayatındaki hataları gördü ve Allah’ın yasasının geniş kapsamlı taleplerinin farkına vardı. Önceden iyi işlerle aklandığına emin olan gururlu bir Ferisi olan kişi, şimdi Allah’ın önünde küçük bir çocuğun alçakgönüllülüğü ve basitliği ile eğiliyor, kendi değersizliğini itiraf ederek, çarımha gerilmiş ve dirilmiş olan Kurtarıcı’nın erdemlerini talep ediyordu. Saul Baba ve Oğul’la tam bir uyum ve birlik içinde olmayı arzuluyordu; bağışlanma ve kabul edilme arzusunun yoğunluğu içinde, lütuf tahtına coşkun dualar sundu.

“Tövbekâr Ferisinin duaları boşuna değildi. Kalbinin derinliklerindeki düşünceler ve duygular lütufla dönüştürülmüştü; asalet yetileri ise Allah’ın ebedî amaçlarıyla uyumlu hale getirilmişti. Mesih ve O’nun doğruluğu, Saul için tüm dünyadan daha önemli hale gelmişti.”—Ellen G. White, *Elçilerin İşleri*, s. 108, 109.

Bizim kendi dönüşüm öykülerimiz Saul’unkine yaklaşabilecek kadar çarpıcı olmasa bile, hepimizin birer öyküsü, Rabb’in bizi değiştirip, olmamız gerektiğini bildiğimiz kişiye dönüştürmek için, hayatlarımızda çalışmasının deneyimi olmalı. Evet, süreç çok uzun olabiliyor, bazen gerçekten değişip değişmeyeceğimizden şüphe de edebiliriz. Böyle zamanlarda iki Kutsal Kitap ayetinin üzerinde derinlemesine düşünmemiz ve bunlardaki vaatleri kendimiz için talep etmemiz çok önemli.

Filipililer 1:6 ve Romalılar 8:1 ayetlerini oku. Bu ayetlerde hangi iki büyük vaat yer alıyor ve bunlar bir Hristiyanın deneyiminde birbirini ne şekilde tamamlıyor?

Etkileşimler

Kutsal Kitap bir ilişkiler kitabıdır. Allah bizi başkalarıyla ilişki içinde olmak üzere yarattı. Gerçekten de, çok azımız tamamen toplumdan uzak olarak yaşamını sürdürüyor. Her şeyden önce, başkaları olmasa hiç birimiz var olamazdık bile. Doğduktan sonra dahi, hiç olmazsa kendi ayaklarımızın üzerinde (en azından prensipte) durabileceğimiz belli bir yaşa kadar, bize bakacak birilerine ihtiyaç duyarız. Tek başımıza olabilesek bile, bunu kim ister ki? Birçoğumuz diğer insanlarla birlikteliğe ve yoldaşlığa ihtiyaç duyarız ve bunu arzularız. Evcil hayvanlar, örneğin köpekler, harika yoldaşlar olabilirler, ancak sonuçta en derin, en anlamlı ve hayatı değiştiren etkileşimler diğer insanlardan kaynaklanır. Öyleyse ailenin ve aile ilişkilerinin varlığımız için hayati önemde olmasına şaşmamalı.

Çoğumuz genellikle her zaman diğer insanlarla etkileşim içinde olduğumuz için, bu etkileşimler genellikle hayatlarımızın ritimlerine ve değişimlerine çoğunlukla etki eder. Etkileşim iki yönlüdür: bizimle etkileşim içinde olan diğer kişiler yaşamlarımıza etki eder; biz de diğer kişilerle etkileşim kurduğumuzda onların yaşamlarına etki edebiliriz. Farkında olsak da olmasak da (ki çoğu zaman olmayız), her iki yöndeki bu etkileşimlerin sonucu iyi de kötü de olabilir. Öyleyse başkaları üzerinde, özellikle de en yakınımızda olanların (yani çoğu zaman aile fertlerimizin) üzerinde bıraktığımız kaçınılmaz etkinin her zaman olumlu yönde olması için sürekli etkin olmamız ne kadar da önemlidir.

Aşağıdaki ayetleri oku. Başkalarıyla olan etkileşimlerimizde ne yapmamız gerektiğini söylüyorlar? *Rom. 15:7; Ef. 4:2, 32; 1Se. 3:12; Yak. 5:16.*

Birçok yönden, ilke basittir. Başkalarına karşı iyi, nazik ve merhametli davranırsak, onlar üzerinde belki de hayatlarını olumlu yönde değiştirmemizi sağlayacak derecede olumlu bir etki bırakırız. İsa'nın çok olumlu bir tavırla insanların hayatlarını değiştirmesi gibi biz de başkaları için benzer bir şey yaparsak, bu çok büyük bir ayrıcalık olur. Tekrar, şunu unutmamalıyız: hemen fark etmesek de, olumlu ya da olumsuz bir etkimiz olacaktır. Bu etki, baştan fark edilsin ya da edilmesin, en çok ailelerimizde belirgin olacaktır.

İsa'nın şu iki ifadesini oku: Luka 11:34 ve Markos 4:24, 25. Bu ayetler başkalarıyla nasıl bir etkileşimimiz olduğunun önemi hakkında ne söylüyor?

EK ÇALIŞMA: Mesih'in öğrencilerinin O'nunla zaman geçirirken hayatlarında gerçekleşen değişiklikleri hayal edin. Onlar kendi Yahudi inançlarının öğretilerine ve geleneklerine alışkın, çoğunlukla eğitimsiz ve sıradan kişilerdi, fakat şimdi Celileli Öğretmen onları zorluyordu. Kıskançlığı (*Mat. 20:20-24*) ve tartışmayı (*Yu. 3:25*) tecrübe ettiler; imanları yetersiz gibiydi (*Mar. 9:28, 29*), hatta İsa'yı bıraktılar (*Mat. 25:56*) ve O'na ihanet ettiler (*Mat. 26:69-74*). Aynı zamanda ruhsal olarak gelişıyorlardı, öyle ki insanlar Petrus'un İsa'yla birlikte bulunduğunu fark ettiler (*Mat. 26:73*), Sanhedrin üyeleri bile Petrus'la Yuhanna'nın "eğitim görmemiş sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaşular ve onların İsa'yla birlikte bulduklarını fark ettiler" (*Elç. 4:13*).

Aile fertlerimizin bizi gördüklerinde "İsa'yla birlikte bulunduğumuzu" anlayacakları şekilde yaşadığımızda, onlara ne kadar muazzam bir şekilde olumlu etki edebileceğimizi düşünün.

Ellen White'in şu sözleri evdeki etkilerle ilgili ne söylüyor? "Ev sade olsa da, sevinçli sözlerin konuşulduğu, şefkatli eylemlerin yapıldığı, nezaket ve sevginin sürekli kalan konuklar olduğu bir yer olması her zaman için mümkündür."— *The Adventist Home* (Adventist Aile), s. 18.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Vaiz 3:1–8 ayetlerini oku. Bu ayetler ne söylüyor ve buradaki ilkeyi kendi hayatına ve deneyimlerine ne şekilde uygulayabilirsin?
- ❷ Derste başımızdan geçen hayatı değiştiren tecrübeleriniz, bunlardan öğrendiğiniz dersler ve (varsa) almış olmanız *gereken* fakat almadığınız dersler hakkında konuşun. Bu derslerden daha önce bilmediğiniz ne öğrendiniz? Ayrıca hayatı değiştirici etkiye sahip tecrübelerin ailenizi ne şekilde etkilediği hakkında da konuşun. Bu durumlardan da hangi dersleri aldınız?
- ❸ Bugünkü yaşayışında, Mesih hayatında olmasaydı şimdi olduğundan tamamıyla farklı olacak neler var? Bu sana Mesih'in bizi değiştirme gücü hakkında ne söylemeli?

Misyonerin Mutluluk Günlüğü

Andrew McCbesney Tarafından Yazılmıştır.

O sene, gelecek vaad eden kuaförlük işinden, Marshall Adaları'ndaki bir misyon okulunda gönüllü olarak çalışmak için ayrılan, Palmer, Alaska'nın yerlisi Elisa Albertsen için daha kötü gidemezdi. Daha okula başlayalı üç ay olmuşken, Ebeye'deki Yedinci Gün Adventist Okulu'nda futbol oynarken diz kapağı çıkınca gerisin geri Amerika'ya dönmek zorunda kalmıştı. Amerika'da geçen dört aydan sonra Elisa, hala iyileşme sürecindeydi ve öğrencilerine verdiği, sene bitmeden önce dönme sözünü bozmak zorunda kalacağını farketmişti.

Hemen ardından da o ve uzun süredir ilişkisinin olduğu erkek arkadaşı ayrıldılar.

Hayal kırıklıkları içinde ve bezmiş bir halde, Elisa 40 günlük bir dünyevi film, kitap ve müzik orucuna girdi ve kendisini Kutsal Kitap'a ve Adventist Kilisesi'nin ortak kurucusu Ellen G. White'in yazılarına verdi. İşte o andan sonra bir mutluluk günlüğü tutmaya başladı.

"Tanrı'nın bana verdiği 1000 hediyeyi yazmak istedim," dedi.

Mutluluk günlüğüne yazılanlar başlangıçta basit şeylerdi. Elisa, içtiği temiz su ve pencereden giren güneş ışığı için minnettar olduğunu yazmıştı. Yazmaya devam ederken, havari Pavlus'un sözlerini hatırladı; "Her zaman sevinin" (1. Selanikliler 5:16; NKJV). Köpeğinin mama kabına üşüşen karıncaları farkedince, şöyle düşündü, "İğrenç mahluklar, nefret ediyorum bunlardan!" Ardından aklına mutluluk günlüğü geldi ve sürekli meşgul olan karıncaları yakından inceleyince, azimlerine, işbirliklerine ve kendilerinden çok daha büyük yükler taşıyabilmelerine hayret etti. Mutluluk günlüğüne şöyle yazdı; "Karıncalar için Tanrı'ya şükürler olsun. O'nunla, kendimizden çok daha büyük işleri başarabiliriz."

Elisa başka negatif durumlarda da mutluluğu yakalayabiliyordu. Birisi onu eleştirdiğinde, şöyle yazıyordu; "Bu eleştirel sözler için Sana teşekkür ederim, çünkü bu sözler beni doğru yolda ilerletip Sana yaklaştırıyor."

Tanrı'ya çıkmış dizkapağı için de teşekkür etti, çünkü bu sakatlıkla Elisa hem zihinsel hem fiziksel olarak daha da güçlenmişti.

Elisa şimdi 21 yaşında ve Ebeye'ye 2. sınıf öğretmeni olarak geri döndü. Adanın etrafında gezerken grip olunca direkt mutluluk günlüğünü çıkardı:

"Sesimi kaybedince dedim ki; 'Tanrı'ya şükürler olsun çünkü artık çocuklarımı daha iyi duyabiliyorum,'" dedi.

2018 Onüçüncü Şabat Sunuları'nın ikinci çeyreğinin bir kısmı Ebeye Yedinci Gün Adventist Okulu'nun parçalanmış sınıflarının tamiri için kullanılmıştır. Sunularımız için teşekkür ederiz.

Yaptığımız Seçimler

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Ef. 1:1-4; Mat. 22:35-37; Mat. 7:24, 25; Öz. 18:24; 1Ko. 15:33; Vaiz 2:1-11.

HATIRLAMA METNİ: “İçinizden RABB’e kulluk etmek gelmiyorsa, atalarınızın Fırat Irmağı’nın ötesinde kulluk ettikleri ilahlara mı, yoksa topraklarında yaşadığınız Amorlular’ın ilahlarına mı kulluk edeceksiniz, bugün karar verin. Ben ve ev halkım RABB’e kulluk edeceğiz” (Yeşu 24:15).

Hayatın seçimlerle dolu olduğunu hiç fark ettiniz mi? Aslında, sabah kalktıktan gece tekrar yatana dek, tüm gün boyunca yaptığımız her şeyin seçimler yapmak olduğu söylenebilir. O kadar çok seçim yapıyoruz ki, çoğunlukla bunları düşünmüyoruz bile. Sadece yapıyoruz.

Bazı seçimler basittir ve hatta bir rutin haline gelmiştir, fakat diğerleri, sadece bizim için değil ailelerimiz için de, hayatı değiştirici etkiye sahiptir ve ebedî sonuçları olur.

Dolayısıyla seçimlerimizi, özellikle de hem kendimizi hayatlarımız boyunca, hem de aile fertlerimizi hayatları boyunca etkileyecek büyük seçimlerimizi, etraflıca düşünmemiz ne kadar da önemlidir.

Bugüne kadar kaçımız yaptığımız seçimlerden pişmanlık duyduk? Bugüne kadar kaçımız (uzun süre önce yapılmış dahi olsa) yanlış seçimlerin yol açtığı hasarla yaşamaya devam ediyor? Şükürler olsun ki bağışlanma var. En kötü seçimler için bile kurtuluş var, şifa var.

Bu hafta yaptığımız seçimler, bu seçimleri nasıl yapmamız gerektiği ve bu seçimlerin kendimizin ve ailelerimizin üzerinde ne etkisi olabileceği konularına geniş bir açıdan bakacağız.

*13 Nisan Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Özgür İrade, Özgür Seçim

Bazı Hristiyanlar, kişinin daha doğmasından önce Allah'ın o kişinin kurtarılıp kurtarılmayacağına karar verdiğine inanıyorlar. Yani, sonunda sonsuza değin kaybolmuş olan kişi, Allah Kendi bilgeliğiyle (bu teolojinin iddiasına göre) onun kaybedileceğine karar vermiş olduğu için kaybedilir. Bu da, o kişinin her ne seçim yaparsa yapsın mahkûm olacağı anlamına gelir.

Neyse ki, Yedinci Gün Adventistleri olarak biz bu teolojiye katılmıyoruz. Aksine biz, Allah'ın hepimizin kurtulmasına karar verdiğine ve daha dünyanın başlangıcından önce O'nda sonsuz yaşama sahip olmak üzere seçilmiş olduğumuza inanıyoruz.

Efesliler 1:1–4; Titus 1:1, 2 ve 2. Timoteos 1:8, 9 ayetlerini oku. Bu ayetler Allah tarafından seçilme ve ne zaman seçildiğimiz konuları hakkında bize ne anlatıyor?

Bu haber ne kadar iyi olsa da, bazı kişiler yine de kayıp olacak (*Mat. 25:41*). Bunun sebebi de, Allah hepimizi seçmesine rağmen, insanlara en kutsal hediyeyi vermiş olmasıdır, bu da özgür irade ve özgür seçimdir.

Matta 22:35–37 ayetleri özgür irade hakkında ne öğretiyor?

Rab bizi Kendisini sevmeye zorlamaz. Sevgi, sevgi olması için, karşılıksız olarak verilmelidir. Birçok yönden, Kutsal Kitap'ın Allah'ın kayıp insanlara ulaşip onların kalplerini zorlama olmadan Kendisine kazanmaya çalışmasının öyküsü olduğu söylenilebilir. Bu gerçek, en iyi şekilde İsa'nın hayatıyla hizmetinde ve insanların O'na (özgür iradeleriyle) verdiği karşılıklarda görülebilir. Bazıları O'na doğru çekilmişti; diğerleriyse O'nu öldürmek istiyordu.

Evet, Allah bizi kurtuluş için seçti, fakat sonuçta biz de bu kurtuluşu kabul etmeyi seçmek zorundayız. Şüphe yok ki yaptığımız tüm seçimler içinde Rabb'e hizmet etmeyi seçmek, hem kendimiz için hem de hayatımızın ve yaptığımız seçimlerin etkilediği (birinci dereceden yakınlarımız gibi) kişiler için, açık arayla en önemlisidir.

Doğru Seçimleri Yapmak

Hepimiz yaptığımız seçimlerin önemini çok iyi biliyoruz. Yanlış seçimlerin hayatımızı ve başkalarının hayatlarını nasıl olumsuz etkileyebileceğini de biliyoruz. Soru şu: *Doğru seçimleri yapmayı nasıl öğrenebiliriz?*

Aşağıdaki ayetler doğru kararları verme çabamızda bize yardım edebilecek bazı genel adımları gösteriyor. Bu adımlar neler?

1. 1Se. 5:17, Yak. 1:5 _____

2. Ysa. 1:19, Mat. 7:24, 25 _____

3. Mez. 119:105, 2Ti. 3:16 _____

4. Özd. 3:5, 6, Ysa. 58:11 _____

5. Özd. 15:22, 24:6 _____

Verdiğimiz her önemli kararda, yapacağımız seçimin Allah'ın yasasını, hatta O'nun Sözü'nün ilkelerini herhangi bir şekilde çiğnememize yol açmamasından kesinlikle emin olabilmemiz için, duayla Rabb'e gitmemiz ne kadar da önemlidir. Allah'a güvenmemiz, seçimimizi O'na teslim etmemiz ne kadar da önemlidir; yani yaptığımız seçimlerin O'nu yüceltmesi için ve kendi arzularımız O'nun bizim hayatlarımıza ilişkin planına aykırı olduğunda bunlardan vazgeçmeye hazır olmak için dua etmeliyiz. Çoğu zaman da, biz seçimler yapmaya çalışırken bilge öğütçüler büyük ölçüde yardımcı olabilirler. Sonuçta, Allah'ın bizi sevdiğini ve bizim için en iyisini istediğini, ayrıca hayatlarımızı imanla ve alçakgönüllülükle O'na teslim edersek yaptığımız seçimlerde imanla ilerleyebileceğimizi bilerek, büyük bir güvenceye sahip olabiliriz.

Hayatında büyük seçimler yapmaya nasıl başlarsın? Bu seçimleri gerçekleştirmeye çalışırken (varsa) hangi ruhsal adımları atıyorsun?

Arkadaş Seçmek

Hayatta yapacağımız en önemli seçimlerden biri arkadaşlarımız. Çoğu zaman arkadaş edinmek için özel bir çaba göstermeyiz; arkadaşlıklar çoğunlukla bizimle aynı şeyleri yapmaktan hoşlanan kişilerle vakit geçirirken kendiliğinden gelişir.

Aşağıdaki ayetlerde arkadaş seçimiyle ilgili hangi ilkeleri görüyoruz? Özd. 12:26; 17:17; 18:24; 22:24, 25.

Süleyman'ın Özdeyişleri 18:24 ayeti, arkadaş edinmek istiyorsak arkadaş canlısı olmamız gerektiğini söylüyor. İnsanlar bazen kendilerini yalnız bir halde bulurlar, fakat aslında diğer insanları kendilerinden uzak tutan asık suratları ve olumsuz tutumlarıdır. "En iyimizin bile sevimsiz özellikleri vardır; arkadaş seçerken de mükemmel olmadığımızı öğrendiğinde bizden uzaklaşmayacak olanları seçmeye çalışmalıyız. Aranması gereken, karşılıklı müsamahadır. Görmezden gelemeyeceğimiz kusur ve eksikliklere rağmen birbirimizi sevmeli ve saygı göstermeliyiz; zira Mesih'in Ruhu budur. Tevazu ve yardımlaşma geliştirilmeli, başkalarının kusurlarına karşı sabırlı bir şefkat gösterilmelidir. Bu, her şeyi daraltan o bencilliği yok ederek bizi geniş yürekli ve cömert kişilere dönüştürecektir."—Ellen G. White, *Pastoral Ministry [Pastörlük Hizmeti]*, s. 95.

Arkadaşlıkla ilgili en iyi bilinen öykülerden biri Davut ile Yonatan arasındaki dostluktur. İsrail'in ilk kralı ve Yonatan'ın babası olan Saul sadık ve itaatkâr olsaydı, krallığı nesiller boyu devam edebilir, Yonatan da onun tahtının varisi olabilirdi. Saul'un Allah'ın çağrısına layık olmadığı anlaşılınca Allah Davut'u İsrail'in yeni kralı seçti, böylece normal şartlarda Yonatan'ın yasal olarak kendisine ait olması gereken hakkını elinden almış oldu. Burada, bir aile ferdinin (Saul) yaptığı yanlış seçimlerin başka bir aile ferdini (Yonatan) nasıl etkilediğine dair güçlü bir örnek görüyoruz.

Fakat Yonatan Davut'a kızgın ya da onu kiskanıyor değildi. Aksine, Davut'u kendi babasının, yani Saul'un öfkesinden koruyarak ona yardım etmeyi seçti. "Saul oğlu Yonatan'ın yüreği Davut'a bağlandı. Yonatan onu canı gibi sevdi" (1Sa. 18:1). Gerçek dostluğa ne kadar da güçlü bir örnek.

"Aldanmayın, 'Kötü arkadaşlıklar iyi huyu bozar'" (1Ko. 15:33). Arkadaşlarıyla, hatta istemeden de olsa sonunda sana zarar verenlerle nasıl bir deneyimin oldu? Yanlış arkadaş seçimleri aile ilişkilerine ne şekilde zarar verebilir?

Hayat Arkadaşı Seçmek

Arkadaşlarınızı seçerken dikkatli olmanız gerekiyorsa, gelecekteki eşinizi seçerken daha da dikkatli olmanız gerekir. Adem, hayat arkadaşını bizzat Allah Kendi elleriyle ve kendisinden yarattığı için çok bereketlenmişti. Adem'in işi kolaydı, çünkü Havva var olan tek kadın olmakla kalmıyordu, aynı zamanda mükemmel kadındı. Oysa bizim işimiz daha zor, zira hiçbiri-miz mükemmel değiliz ve aralarından seçim yapacağımız çok sayıda kişi var.

Bu karar çok önemli olduğu için, Allah hayatımızın bu alanında bizi kılavuzsuz bırakmamıştır. Pazartesi günü derste gördüğümüz tüm önemli basamakların yanında, evlilik meselesinin bütününde takip etmemiz gereken daha spesifik bazı adımlar da var (6. derste evlilik meselesini etraflıca inceleyeceğiz). Gerçekten de, Rabb'e hizmet etme seçimi dışında, eş seçimi neredeyse her zaman herkesin yaşamında yaptığı en önemli seçim olacaktır.

Aşağıdaki ayetlerde, evlilikte doğru eş arayan bir kişi için geçerli olabilecek ve olması gereken hangi çok genel kılavuzluk bulunmaktadır? Mez. 37:27, 119:97, 1Ko. 15:33, Yak. 1:23–25.

Evlenecek doğru kişiyi aramanın yanı sıra, önce siz doğru kişi olun. “İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur” (Mat. 7:12). Kişi istediği tüm niteliklere sahip muhtemel bir eş bulabilir, fakat karşısındakinde iyi nitelikler olmasını isteyenin kendisi bu iyi niteliklere sahip değilse, işte orada sorunlar çıkmaya başlar.

Bu yeni bir şey değil ve kesinlikle yalnızca evlilikte değil, hayatın genelinde de görülüyor. Pavlus Romalılara mektubun girişinde, kendilerinin de işlediği suçları işledikleri için başkalarını yargılayanlara kapsamlı bir şekilde sesleniyor. Ya da, İsa'nın dediği gibi: “Sen neden kardeşinin gözündeki çöprü görürsün de kendi gözündeki mertegi farketmezsin?” (Mat. 7:3).

Ne kadar sıklıkla aslında kendinde de olmayan niteliklerin karşındaki insanlarda (belki eşinde) olmasını temenni ediyorsun? Bunu bir düşün.

Bir Yol Seçmek

Hayatımızın bir noktasında, iş veya kariyer anlamında hayatta ne yapmak istediğimizle ilgili bir karar vermek zorunda kalırız. Hayatını kazanmak söz konusu olduğunda, zaten zengin olanlar ve tüm gün evde oturarak ailesine bakanlar (tüm mesleklerin en asili) dışında, çoğu insan kendisine bir yol seçmek zorundadır.

Tabi ki, hepimiz kariyerle ilgili seçimlerimizi büyük ölçüde sınırlandırabilen belirli şartlar içinde yaşıyoruz. Fakat hangi şartlar içinde olursak olalım, mesleğimizle ilgili seçim yaparken, özellikle de İsa Mesih'te kurtuluşa sahip olduğumuzu bilerek, hayatımıza anlam ve amaç katabilecek seçimler yapabiliriz. Kısacası, her ne yaparsak yapalım, Allah'ı yüceltmek için yapabiliriz.

Süleyman hangi hataya düşmüştü ve biz de benzer bir durum yaşamamak için nasıl daha dikkatli olabiliriz? Vaiz 2:1–11.

Süleyman'ın düştüğü tuzağa düşmemiz için zengin olmamız şart değil. “Çünkü bütün kötülüğün bir kökü de para sevgisidir. Kimileri zengin olma hevesiyle imandan saptılar, kendi kendilerine çok acı çektirdiler” (1Ti. 6:10). Kişinin fakir olması parayı zengin biri kadar çok sevmesine engel değil.

Evet, hayatımızı kazanmak zorundayız, fakat ne iş yapıyorsak yapalım ve ne kadar kazanırsak kazanalım, zenginliğe ulaşma çabasını put haline getirmememiz gerekir. Birçok aile, para kazanmayı saplantı haline getirip zengin olmaya çalışırken ailesini ihmal eden babalar yüzünden zarar görmüştür. Kaç evlat ya da eş, daha sade bir hayatı babalarıyla zayıf bir ilişkileri olmasına tercih ederdi? Birçok durumda insanlar ilk seçeneği ikincisine tercih ederdi.

Allah, daha Yarılış'ta çalışmanın hayatın bir parçası olmasını planlamıştı (Yar. 2:15). Tehlike, işimizi hayatımızın merkezine koyduğumuzda, ya da iş sadece kendimiz için servet edinmenin bir aracı haline geldiğinde baş gösteriyor. Süleyman'ın düştüğü hata budur. Bu işlerde anlam arıyordu ve bunların birçoğu onu bir ölçüde tatmin etmiş olsa da, sonunda hepsinin anlamsız olduğunun farkına vardı.

Bir zamanlar biri şöyle demişti: “Kaç kişi yaşamının sonunda ‘keşke işyerimde daha fazla, ailemle birlikte daha az zaman geçirdiydim’ diye düşünmüştür?” Bu ifadedeki önemli mesaj nedir?

EK ÇALIŞMA: Kutsal Yazılar boyunca insanın özgür iradesi gerçeğiyle karşılaşırız. Günahın önceki Adem ile Havva bile (*Yaratılış 3*) özgür iradeye sahiptir ve maalesef o iradeyi kullanarak yanlış seçimde bulundular. Kusursuz haldeki günahsız varlıklar bile özgür iradelerini yanlış yönde kullanabiliyorlarsa, bizim gibi varlıklar günaha ne kadar da daha fazla batmışlardır?

Şunu da unutmamalıyız ki, özgür irade gerçekten *özgürdür*, yani içimizden ya da dışarıdan kaynaklanan üzerimizdeki baskıya rağmen, yanlış olanı seçmek zorunda değiliz. Allah'ın içimizdeki gücü aracılığıyla, O'nun bize verdiği özgür iradeyle doğru seçimleri yapabiliriz. O yüzden kararlarımızı dikkatli bir şekilde tartmamız, bilhassa bu kararların aile yaşamımızı nasıl etkileyeceğini göz önünde bulundurursak, çok önemlidir. Kayın'ın özgür iradesiyle verdiği kardeşini öldürme kararı ailesini perişan etmişti. Yusuf'un ağabeylerinin özgür iradeleriyle verdikleri onu köle olarak satma kararı babalarının hayatını mahvetmişti. "Yakup giysiyi tanıdı, 'Evet, bu oğlumun giysisi' dedi, 'Onu yabanıl bir hayvan yemiş olmalı. Yusuf'u parçalamış olsa gerek.' Yakup üzüntüden giysilerini yırttı, beline çul sardı, oğlu için uzun süre yas tuttu. Bütün oğulları, kızları onu avutmaya çalıştırlarsa da o avunmak istemedi. 'Oğlumun yanına, ölümler diyarına yas tutarak gideceğim' diyerek oğlu için ağlamaya devam etti" (*Yar. 37:3-35*).

Kutsal Kitap boyunca, tıpkı hayatı olduğu gibi, aile fertlerinin iyi ya da kötü yönde yaptıkları özgür seçimlerin başkalarını nasıl etkilediğine dair örnekler bulabiliriz, örneğin Korah, Datan ve Aviram'ın seçimleri gibi (*Say. 16:1-32; ayrıca bkz. Dan. 6:23, 24; Yar. 18:19*).

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 Bugün özgür iradenle yaptığın bazı seçimler nelerdi? Bu seçimler, senin kendin hakkında, Allah'la ve başkalarıyla olan ilişkin hakkında sana ne söylüyor? Yaptığın tüm seçimler içinde, varsa, hangilerini farklı yapmış olmak isterdin?
- 2 Hangi Kutsal Kitap karakterleri yanlış seçimler yaptı ve biz onların hatalarından ne öğrenebiliriz? Yaptıkları yanlış seçimler ailelerini ne şekilde olumsuz etkiledi?
- 3 Hepimizin yaptığımız seçimlerle ilgili pişmanlıklarımızın olduğuna şüphe yok. Böyle pişmanlık zamanlarında, müjde neden bu kadar iyi bir haberdir? Yaptığın yanlış seçimler yüzünden sıkıntıda olduğun ve suçluluk hissettiğin anlarda, Kutsal Kitap'tan hangi vaatleri talep ettin?
- 4 İnsanlar sana gelip evlilik hakkında sorular sorsa onlara ne öğüt verirsin? Neden? Bu önemli karar üzerinde kafa yorarlarken onlara yardımcı olması için Allah'ın Sözü'nden hangi ilkelere işaret edersin?

Brezilyalı Bombalardan Sıyrılıyor

Carolyn Azo tarafından yazılmıştır.

Afrika'daki açlık haberleriyle kederlenen Marcelo Dornelles, Brezilya'daki rahat hayatını terkedip ADRA'nın savaş mağduru olan Mozambik, Angola ve Irak'taki yardım hizmetlerine katıldı.

Henüz 48 yaşında olmasına rağmen beyazlamış saçları ve yüzündeki hatlar, bomba patlamaları, şiddetli güneş, dondurucu soğuk ve güçlü yağmurlarla geçen çetin insani yardım işine tanıklık ediyordu.

Buna rağmen hayatında hiç bir şeyi değiştirmezdi.

Bir Irak şehri olan Erbil'de ADRA Kürdistan'ın yöneticisi olarak çalışırken bir röportajda, "1990'da, rahat bir hayatım olmasına rağmen oldukça huzursuzdum," dedi Marcelo. "Somali'de ve Etiyopya'da hala savaşlar sürerken, orda açlıktan ölen insanların televizyon görüntülerini gördüğümde içimde onlara yardım etme isteği uyardı. Biliyordum ki, Tanrı beni çağırıyordu."

Aldığı ilk görev Adventist Gelişim ve Yardım Kuruluşu'na (ADRA), Mozambik'teki çatışmalardan ve kuraklıktan dolayı yerinden olan 100 kasaba halkına gıda programları oluşturmaya yardım etmektir. Ülke 1977'den beri iç savaşa batmıştı, ve bir barış antlaşmasına ancak 1992'de ulaşılabilirdi.

"Oraya vardığımda, durumun düşündüğümünden daha da güç olduğunu anladım," dedi Marcelo. "Ama geri dönemezdim. Çok fazla yardıma ihtiyaç vardı."

Mozambik'te sekiz ay çalıştı, ve başkalarına yardım etme isteğinin aksine daha da güçlendiğini söyledi. Fakat annesini ilgilendiren tıbbi bir acil durum onun işini yarıda kesmesini ve annesiyle ilgilenmek üzere Brezilya'ya dönmesini gerektirdi.

Bir sonraki görevi onu Angola'ya, 27 yıllık bir iç savaşın ortasındaki bir ülkeye getirdi. İlk yılları korkunçtu ki, insanların ayakta kalması ve ölü köpekleri yediklerini gördü. 1993'teki bir askeri saldırıda, Angola'nın kuzeyindeki eyalet başkenti olan Malanje'deki evine alarak 20 çocuğu patlamalardan ve açlıktan kurtardı.

"Sokaklarda gördüklerim dehşet vericiydi, bir deri bir kemik kalmış düzinelerce çocuk, açlıktan ölüyorlardı," dedi. "Gördüğüm acıya katlanamadım. Böylece, gördüğüm çocukları topladım, onları evime getirdim ve besledim."

Marcelo ayrıca Malanje'de 200'den fazla kimsesiz kalmış çocuğu Adventist ailelere yerleştirmek için ADRA'yla beraber çalıştı.

2016'da Marcelo, yuvalarından olmuş insanlara yardım etmek için Irak'a taşındı.

"O kocaman bir kalbi olan bir adam," dedi Liander Reis, ADRA Kürdistan mali işler baş sorumlusu olarak görev yapan bir Brezilyalı.

Değişime Hazırlanmak

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: 1Ko. 10:1-13, Yar. 2:24, 1Ko. 13:4-8, 1Sa. 1:27, Mezmur 71, 1Ko. 15:24-26.

HATIRLAMA METNİ: “Adalet O’nun önünde yürüyecektir, ve adımlarının izini bize yol edecek” (Mezmur 85:13, KM).

Yaşam değişikliklerle dolu. Sürekli değişiklikler olur. Değişmeyen tek şey değişim gerçeğinin kendisidir. Değişim aslında bizzat varlığımızın bir parçasıdır. Fizik kuralları bile değişimin gerçeğinin en temel yapısında bulunduğunu öğretiyor.

Değişimler genellikle hiç beklenmedik şekilde gerçekleşir. Biz hayatımızın rutini içinde devam ederken, aniden, bir anda her şey değişir ve tamamen hazırlıksız yakalanırız.

Öte yandan, bazen değişimlerin geldiğini görebiliriz. Bize artık işlerin farklı olacağını bildiren ön ikazlar, işaretler, göstergeler verilir. Bu olduğunda, gelmekte olduğunu gördüğümüz şeye karşı, olabildiğince hazırlanmaya başlamak akıllıca olur. Bu değişikliklerin birçoğu büyüktür: evlilik, çocuk sahibi olma, yaşlanma, hatta ölüm.

Evet, biz toplumdan uzak bir şekilde yaşamıyoruz. Öyleyse, bizim yaşadığımız değişiklikler ailelerimizi de etkileyebilir, hem de çok. Aynı zamanda, ailelerimizdeki değişiklikler de her aile ferdini etkileyebilir.

Bu hafta, çoğumuzun er ya da geç, şu ya da bu şekilde karşılaştığı bazı değişimlere ve bu değişimlerin aile hayatını ne şekilde etkileyebileceğine bakalım.

**20 Nisan Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Hazırlıksız

Allah'ın Sözü'nün bir özelliği vardır: insan hayatının gerçeklerini göz ardı etmez. Tersine, bunları tüm sertliğiyle, zaman zaman da bütün acısı ve çaresizliğiyle ortaya koyar. Hatta, Kutsal Kitap'ın ilk birkaç sayfası ve son birkaç sayfası haricinde, Allah'ın Sözü insan neslinin üzücü bir resmini çizmektedir. Pavlus şu sözleri yazarken abartmıyordu: “Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı” (Rom. 3:23).

1. Korintliler 10:1–13 ayetlerini oku. Burada hangi ikazlar ve hangi vaatler var?

Birçok yönden, hayattaki pek çok eylemimiz yalnızca değişime gösterdiğimiz tepkilerdir. Sürekli değişimle karşılaşırız; Hristiyanlar olarak karşımızdaki zorluk, aksi yöndeki ayartılara rağmen, Allah'a güvenerek ve itaat yoluyla imanımızı ortaya koyarak, hayatımızdaki değişiklikleri imanla ele almaktır.

“Dünya en çok insanlara ihtiyaç duyar: satın alınamayacak veya satılamayacak insanlara, canlarının derinliklerinde doğru ve dürüst olan insanlara, günaha adını doğru koymaktan korkmayan insanlara, vicdanlarının göreve sadakati tıpkı pusulanın iğnesinin kutbu göstermekten şaşmadığı gibi şaşmayan insanlara, gök yıkılsa doğruluğun yanında duracak insanlara.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 57. Bu sözler eski İsrail için Ellen White'in zamanında olduğu kadar geçerliydi, aynı şekilde bugün bizim için de geçerlidir.

Aşağıdaki ayetlerdeki kişiler değişimle karşılaştıklarında hangi hataları yaptılar ve biz onların hatalarından ne öğrenebiliriz?

Elç. 5:1–10 _____

Yar. 16:1, 2, 5, 6 _____

Mat. 20:20–22 _____

Değişiklikler geldiğinde genellikle ayartılar, zorluklar ve hatta bazen korku ile birlikte gelirler. Bu nedenle, onları doğru şekilde ele almak için ruhsal zırhla kuşanmış olmamız çok önemlidir. Tekrar, değişimlerin beklenmedik ya da hayatın sıradan parçaları olmaları fark etmeksizin, gelmekte olan görünene ya da görünmeyen şeylere karşı hazırlıklı olmalıyız.

Evliliğe Hazırlanmak

Bir kişinin yaşadığı en büyük değişimlerden biri evliliğdir.

Tabii ki herkes evlenmez. Sonuçta, en büyük örneğimiz İsa hiç evlenmedi, birçok Kutsal Kitap karakteri de öyle.

Fakat birçok insan evleniyor, dolayısıyla Kutsal Kitap muhakkak ki hayatı değiştiren en büyük faktörlerden biri olan evlilik konusunda sessiz kalmamıştır.

Kutsal Kitap'ta söz edilen ilk toplumsal düzenleme evliliğdir. Allah için evlilik o kadar önemlidir ki, Aden bahçesinde Adem ile Havva'ya evlilik hakkında söyledikleri Kutsal Yazı'da üç yerde daha karşımıza çıkıyor. "Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak" (*Yar. 2:24; ayrıca bkz. Mat. 19:5, Mar. 10:7, Ef. 5:31*). Bu ayetler bize, kişi evlendiğinde yaşamındaki en önemli ilişkinin, ebeveynleriyle olan ilişkisinden bile daha fazla, eşyle arasındaki ilişkisi olması gerektiğini söylüyor. Bir erkekle kadın arasındaki evliliğin Allah için bu kadar önemli olmasının sebeplerinden biri de, Oğlu İsa ile gelini kilise arasındaki ilişkiyi simgeliyor olmasıdır (*Ef. 5:32*).

Bir ev inşa ederken, oturup maliyeti hesaplamak zorundayız (*Luka 14:28-30*); ya bir yuva kurarken ne kadar daha çok? Ev, tuğla ve harçla, ahşap ve demirle, teller ve camla inşa edilir. Bir yuva ise maddesel olmayan şeylerle kurulur.

Yaşamın tüm unsurları için önemli olan, fakat evliliğe hazırlananlar için bilhassa önem taşıyan özellikler neler? 1Ko. 13:4-8; Gal. 5:22, 23.

Evliliğe hazırlık, bizzat ve şahsen kendimizle başlamalıdır. Aynı zamanda, müstakbel eşimize de bizi iyi bir şekilde tamamlayıp tamamlamadığını görmek için dikkatle bakmalıyız. Çalışkan biri mi? (*Özd. 24:30-34*). Asabi mi? (*Özd. 22:24*). Ortak inançları paylaşıyor muyuz? (*2Ko. 6:14, 15*). Ailem ve arkadaşlarım müstakbel eşim hakkında ne düşünüyor? (*Özd. 11:14*). İmana mı dayanıyorum, yoksa sadece duygulara mı? (*Özd. 3:5, 6*). Bu sorulara verilen cevaplar, mutlulukla dolu bir gelecek ya da ömür boyu üzüntü anlamına gelebilir.

Bazı iyi evlilikleri düşün. Bunlarda, diğer türden kişilerarası ilişkiler için de geçerli olabilecek hangi ilkeleri buluyorsun?

Çocuk Sahibi Olmaya Hazırlanmak

Pek az şey bir çocuğun doğumu kadar hayatımızı değiştirebilir. Ailedeki hiçbir şey bir daha eskisi gibi olamaz ve olmayacaktır.

“Yiğidin elinde nasılsa oklar, öyledir gençlikte doğan çocuklar. Ne mutlu ok kılıfı onlarla dolu insana!” (Mez. 127:4, 5).

Ayrıca, çocuklar ebeveynlerine onlara bakmak için ihtiyaçları olan her şeyi anlatan ve oluşabilecek sorunların ne şekilde üstesinden gelineceğini gösteren kullanma kılavuzlarıyla birlikte gelmezler. Deneyimli ebeveynler bile kimi zaman çocuklarının eylemleri, sözleri ya da tavırları karşısında şaşkına dönerler.

Evliliğe hazırlanmak ne kadar önemliyse, çocuk sahibi olmayı isteyenlerin bu harika sorumluluğa hazırlanması da o kadar önemlidir.

Doğumlar hakkındaki aşağıdaki öyküler ne kadar benzersiz olsalar da, çocuk sahibi olmaya hazırlananlar bu öykülerden hangi ilkeleri çıkartabilirler? 1Sa. 1:27; Hak. 13:7; Luke 1:6, 13–17, 39–45, 46–55, 76–79.

Bu ebeveynler ne kadar harika bir sorumluluğa ve fırsata sahipti. Üçü peygamberlerin ve İsrail'in önderlerinin ebeveynleri olacaktı, çocuklarından biri vaat edilen Mesih'in öncüsü, biri de Mesih olacaktı.

Her ne kadar bizim çocuklarımızın kaderinde Kutsal Kitap peygamberleri olmak yoksa da, ebeveynler yine de yaşamlarındaki bu kökten değişikliğe karşı hazırlıklı olmalıdırlar.

“Daha çocuğun doğumundan önce, kötülüğe karşı savaşta başarılı bir şekilde çarpışmasını sağlayacak olan hazırlıklar başlamalıdır.

“Anne çocuğunun doğumu öncesinde keyfine düşkünse, bencilse, sabırsız ve hoşgörüsüzse, bu özellikler çocuğun mizacında yansımaları bulacaktır. Bu nedenle birçok çocuk, neredeyse alt edilemez kötülük eğilimlerini doğuştan miras almıştır”—Ellen G. White, *The Adventist Home [Adventist Aile]*, s. 256.

Bizim gözetimimiz altında olan çocuklar olsun, ya da başkalarına karşı sorumluluğumuz olsun, bu sorumlulukları Tanrı yoluna en yaraşır şekilde yerine getirmek için yapabileceğimiz şeyler neler?

Yaşlılığa Hazırlanmak

“Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor, bilemedin seksen, o da sağlıklıysak; en güzel yıllar da zahmetle, kederle geçiyor, çabucak bitiyor, uçup gidiyoruz” (Mez. 90:10). Musa'nın bu sözleri bize zamanın acımasızca ilerleyişini hatırlatıyor. Yıllar gelip geçtikçe, bedenimizdeki değişiklikleri görmeye ve hissetmeye başlıyoruz. Saçlarımız ağarıyor ya da dökülüyor, yavaşlamaya başlıyoruz ve ağrılarla sızılar her gün bize eşlik ediyor. Evliysek ve çocuk sahibiysek, çocuklarımız da çocuk sahibi olurlarsa biz de torun sahibi olmayı tatmış oluruz. Hayatın önceki mevsimleri, son mevsime hazırlanmamız için bize yardımcı olmuştur.

71. Mezmuru oku. Bu mezmur bize sadece yaşlılığa hazırlanmakla ilgili değil, genel olarak hayatla ilgili ne öğretiyor?

71. Mezmur, yaşamla birlikte gelen zorlukları tecrübe eden, fakat daima Allah'a güvenmiş olduğu için mutlu olan yaşlı bir kişinin mezmurudur. Yaşlanmanın en iyi yolu henüz gençken O'na güvenmemizdir. Genel hatlarıyla, bu mezmurun yazarı hayatının bu mevsiminde ilerlerken öğrendiği üç önemli dersi paylaşıyor.

1. Allah'a dair derin ve kişisel bir bilgi edin. Gençliğinden itibaren (Mez. 71:17), Allah onun sağlam sığınağı (Mez. 71:1, 7) ve Kurtarıcısı'ydı (Mez. 71:2). Allah bir kaya ve kaledir (Mez. 71:3), onun umudu ve dayanağıdır (Mez. 71:5). Allah'ın yüce işlerini anlatıyor (Mez. 71:16, 17), O'nun gücünden ve kudretinden (Mez. 71:18) ve yaptığı büyük işlerden bahsediyor (Mez. 71:19). Sonunda “Senin gibisi var mı, ey Tanrı?” (Mez. 71:19) diye haykırıyor. O'nun Sözü'nü çalışırken ve bizim için tüm yaptıklarımızı düşünmek için duraksadığımızda, Allah'la bu şekilde günlük sohbetler yapmak bizim O'nunla olan deneyimimizi derinleştirecektir.

2. İyi alışkanlıklar edin. İyi beslenme, egzersiz, su, güneş ışığı, dinlenme ve benzerleri, daha uzun yaşamamıza ve hayatın tadını daha iyi almamıza yardımcı olacaktır. Mezmurcunun güven (Mez. 71:3), övgü (Mez. 71:6) ve umut (Mez. 71:14) alışkanlıklarından nasıl bahsettiğine özellikle dikkat edin.

3. Allah'ın işi için tutkulu ol. Bu mezmurdaki kişi yaşlılığında boş durmanın peşinde değildi. Emekliliğinde bile Allah'ı övmeye devam etmek (Mez. 71:8) ve insanlara O'ndan bahsetmek istiyordu (Mez. 71:15–18).

Yaşlılar için, yaşlanmanın faydalarından bazıları neler? Gençlerle paylaşabileceğiniz, gençken bilmediğiniz fakat bugün bildiğiniz neler var?

Ölüme Hazırlanmak

İkinci Geliş'te hayatta olmadığımız takdirde, hepimizin bekleyebileceği değişim tüm değişimlerin en büyüğüdür: yaşamdan ölüme geçiş. Evlilik ve doğumla birlikte, aile üzerinde birinci dereceden bir aile ferdinin ölümü kadar etkili başka değişim var mıdır?

1. Korintliler 15:24–26 ayetlerini oku. Bu ayetler ölüm hakkında bize ne öğretiyor?

Tabi ki, pek çok kez ölüm beklenmedik ve feci bir şekilde gelir. Kaç adam, kadın, hatta çocuk, bir sabah uyanığında gün batmadan önce gözlerini uykuya değil de ölüme kapamak için uyanmıştır? Ya da bir sabah uyanmış ve gün batmadan bir aile ferdini kaybetmiştir?

Rabb'e imanla bağlı olduğunuzdan emin olmak ve an be an O'nun doğruluğuyla örtünmek dışında (bkz. Rom. 3:22), kendiniz ya da sevdiğiniz için, yaklaştığını fark etmediğiniz ölüme hazırlıklı olamazsınız.

Öte yandan, sadece birkaç aylık ömrünüz kaldığını bilerseniz ne yapardınız? Ölümün bize ne zaman galip geleceğini kesin olarak bilemeyebiliriz, fakat hayatımızın sonuna yaklaştığımızda bunu kesinlikle bilebiliriz. Bu nedenle, kendimizi ve ailemizi kaçınılmaz sonuca hazırlamak ne kadar da önemlidir.

Davut'un oğlu Süleyman'a söylediği son sözlerin bir kısmını içeren 1. Krallar 2:1–4 ayetlerini oku. Bu sözlerden hem kendimiz hem de ailemizin fertleri için ölüme hazırlanmakla ilgili hangi dersleri alabiliriz?

İlk bakışta "Bu kadarı da fazla!" denilebilir. "Zina işleyerek karısını hamile bıraktıktan sonra Uriya'yı öldüren Davut (bkz. 2. Samuel 11), oğluna Rabb'in yolunda yürümesini söylüyor." Öte yandan, belki de Davut'un sözlerinin bu kadar güçlü olmasının nedeni tam da bu günah ve getirdiği korkunç sonuçlardı. Şüphesiz, oğlunu kendi yöntemiyle uyararak, kendisi için böyle büyük kedere yol açan ahmaklıktan uzaklaştırmaya çalışıyordu. Davut günahın bedeliyle ilgili dersleri zor yoldan öğrenmişti ve şüphesiz oğlunu bizzat tecrübe ettiği kederden koruyabilmeyi umut ediyordu.

EK ÇALIŞMA: Eski İsrail'in çölde geçirdiği zamanın öyküsünü okursak, Allah'ın sevgisinin ve gücünün muazzam bir şekilde açığa vurulmasına rağmen, büyük değişikliklerle karşılaşıldığında sürekli hata ardına hata yapıldığını görürüz. Hatta, İsrail nihayet Vaat Edilmiş Ülke'ye girmeden —ve böylece başka bir büyük değişimle karşı karşıya gelmeden— hemen önce, Musa eski İsrail'e şunları söylemişti: "RABB'in Baal-Peor'da neler yaptığını kendi gözlerinizle gördünüz. Tanrınız RAB, Baal-Peor'a tapan herkesi aranızdan yok etti. RABB'e bağlı kalan sizler ise hâlâ yaşamaktasınız. İşte, Tanrım RABB'in buyruğu uyarınca size kurallar, ilkeler verdim. Öyle ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede bunlara uyasınız. Onlara sınımsızca bağlanın. Çünkü ne denli bilge ve anlayışlı olduğunuzu uluslara bunlar gösterecek. Bu kuralları duyunca, uluslar, 'Bu büyük ulus gerçekten bilge ve anlayışlı bir halk!' diyecek. Tanrımız RAB her çağırdığımızda bize yakın olur. Tanrısı kendisine böylesine yakın olan başka bir büyük ulus var mı? Bugün size verdiğim bu yasa gibi adil kuralları, ilkeleri olan başka bir büyük ulus var mı? Ancak gördüklerinizi unutmamaya, yaşamınız boyunca aklınızdan çıkarmamaya dikkat edin ve uyanık olun. Bunları çocuklarınıza, torunlarınıza anlatın." (Yas. 4:3–9). Rabb'in bizim için yaptığını unutmamak ne kadar önemli. Unutmamak içinse, onu başkalarına ve bizden sonra gelenlere öğretmekten daha iyi bir yol var mı? Tüm bu öyküde ailenin ne derecede merkezi olduğuna dikkat edin, söyle ki, bunları çocuklarına öğretmeliydiler. Peor'daki günah aile hayatı için yıkımdan başka bir anlama gelemezdi. "Allah'ın hükmünü İsrail'in üzerine getiren suç, şehvet düşkünlüğüydü. Kadınların canları tuzağa düşürme çüreti Baal-Peor'da sona ermedi." —Ellen G. White, *The Adventist Home [Adventist Aile]*, s. 326.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Derste, evlilik, çocuk sahibi olma, yaşlanma ya da diğer şeyler gibi hayatın önemli evreleriyle karşılaşmak için yaptığımız hazırlıklarla ilgili konuşun. Bu değişiklikler ailenizi ne şekilde etkiledi? Başkalarının aynı aşamaları karşılamalarına yardımcı olabilecek ne öğrendiniz?
- ❷ Davut'un Süleyman'a söylediklerini, tekrar Bat-Şeva'yla işlediği günah bağlamında düşünün, bu Davut'un hükümlerinin sonraki yılları üzerine gölge düşüren ve ailesini kötü yönde büyük ölçüde etkileyen bir felâketti. Tüm bunlara rağmen, Allah'ın lütfunun işlediği gerçeğini hangi şekillerde görüyoruz?

Bir Bebek İçin Dua

Marjorie Chisonga tarafından yazılmıştır.

Oğlum ben evlendikten bir sene sonra doğdu.

Fakat başka olmadı. Başka çocuk yoktu.

İnsanlar bu durumu farketmeye başlamıştı. “Neden gebe kalmıyorsun?” diye sordu biri. “Belki bir doktora görünmen gerekiyordu,” dedi bir diğeri.

Bazıları da cadı doktorunu ziyaret etmemi tavsiye etti.

Kocam ve ben daha fazla çocuk istiyorduk. Kocam, Monze, Zambiya’da bir Yedinci Gün Adventist yatılı okulu olan Rusangu Ortaokulu’nda ders veriyordu. Ben de bir ilkokul öğretmeni olmak için çalışıyordum.

Ailemin büyüklüğünü sorgulayanlara ne diyebilirdim?

“Durum bu” diye defalarca tekrarladım. “Tanrı sağlayacaktır”

İnsanların acıyan gözleri beni üzmüyor ya da sinirlendirmiyordu. Fakat zaman geçtikçe bazı batıl inançlı arkadaşlarım, benim bilinmeyen bir sebepten ötürü cezalandırıldığımı düşünmeye başlamıştı.

Ardından kocamın kız kardeşi öldü, ve onun 3 yaşındaki kızını evlat edindik. Artık evimizde iki çocuk vardı. Batıl inançlı arkadaşlarım bu duruma sevindi, evdeki kızın varlığının hormonlarımızı uyandıracak ve başka bir bebeğimin olacağını söylüyorlardı.

Hala hiçbir şey olmuyordu.

Ama Kutsal Kitap, 1. Samuel’deki Hanna’nın hikayesi bana umut verdi. Hanna Tanrı’ya bağlı, asla vazgeçmeyen bir kadındı. Tanrı onu yanıtlayana kadar dualarında ısrar etti ve sonunda Samuel’i doğurdu. Kocam ve ben de dua etmeye devam ettik. Upuzun 13 yıl boyunca dua ettik. Ardından bir gün bir şeylerin farklı olduğunu hissettim. Hamileydim! Kocam ve ben oracıkta diz çöktük ve Tanrı’ya şükranlarımızı sunduk. İkinci çocuğumuza, Tonga dilinde “zamana değer” anlamına gelen Cheelala ismini verdik. O, beklenen zamana kesinlikle değerdı. Hemen ardından “olacak olan olsun” anlamını taşıyan Chakondela isimli üçüncü oğlum doğurdum.

Küçük oğullarım şimdi 17 ve 14 yaşında ve İsa’yı çok seviyorlar.

Tanrı benim ailemi cömertçe kutsadı. Sadece sabırlı olmamız gerekiyordu. Tanrı’dan iyi birşey vermesini imanla istediğinizde, size arzuladığınızdan çok daha fazlasını verecektir.

52 yaşındaki Marjorie Chisonga, ABD’li misyoner William Harrison Anderson’ın 1905’te Kuzey Rhodesia’da (şimdi Zambiya) ilk Adventist karakolunu kurduğu bölgede bulunan Rusangu Ortaokulunda ev ekonomisi öğretiyor. Misyon sunuları, Anderson’un çalışmalarını destekledi ve günümüzde misyonerler aracılığıyla müjdenin yayılmasına fon sağlamaya devam ediyor. Sunularımız için teşekkür ederiz.

Yalnızken

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Vaiz 4:9–12, Flp. 4:11–13, 1Ko. 7:25–34, Mat. 19:8, Yar. 37:34, Yşa. 54:5.*

HATIRLAMA METNİ: “Sonra ‘Adem’in yalnız kalması iyi değil’ dedi, ‘Ona uygun bir yardımcı yaratacağım’” (*Yar. 2:18*).

Yıllar önce hayret verici fakat acı dolu bir öykü haber olmuştu. Genç bir kadın dairesinde ölü bulunmuştu. Ölümün kendisi yeterince feci olsa da, öyküyü daha da kötü hale getiren, kadının bulunmadan en az on yıl önce ölmüş olmasıydı. On yıl! Böylece, insanların haklı olarak sordukları soru şuydu: *Bu kadar kalabalık bir nüfusa sahip böylesine büyük bir şehirde, birçok iletişim aracına rağmen, evsiz olmayan bir kadın bu kadar zaman önce ölmüş olmasına rağmen nasıl oldu da bundan kimseinin haberi olmadı?*

Bu öykü gerçeğin uç da olsa bir örneği: bir çok insan yalnızlık çekiyor. 2016 yılında *New York Times* dergisinde “Araştırmacılar Yalnızlık Salgınıyla Karşı Karşıya” başlıklı bir makale yayımlandı. Sorun gerçek.

Biz insanlar, en başından beri yalnız olmak için yaratılmış değiliz. Aden bahçesinden beri, diğer insanlarla şu ya da bu seviyede birliktelik içinde yaşıyoruz. Tabii ki, günah geldiğinden beri hiçbir şey doğru gitmiyor. Bu hafta, belki hepimizin zaman zaman tecrübe ettiği, hayatın çeşitli evrelerindeki arkadaşlık ve yalnızlık konusunu işleyeceğiz. Hiç yalnız kalmadıysan, kendini şanslı say.

*27 Nisan Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Yoldaşlık

Vaiz 4:9–12 ayetlerini oku. Buradaki temel fikir nedir? Genel olarak hangi hayat ilkesinden bahsediyor?

Çok azımız yalnız başımıza ayakta kalabiliriz. Yalnız kalmaktan hoşlanan kişiler olsak bile, eninde sonunda biraz yoldaşlık ister, bununla da kalmaz, bilhassa ihtiyaç anlarında buna ihtiyaç duyarız. Gerçekten de biz toplum için, birliktelik için yaratılmışız. Özellikle de ihtiyaç anlarında kendilerine teselli veren ve destek olan yakın aile fertlerine sahip olanlar ne kadar da şanslı.

Maalesef, kilisemizde, iş yerlerimizde, yaşadığımız toplumlarda, sadece ihtiyaç duyduklarında yardımını isteyecekleri değil, günün sonunda iki laf edebilecekleri kimsesi bile olmayan kişiler var. Yalnızlık hissi her an gelebilir. Bekâr bir adam “Benim için en zor gün Pazar günü” diyor. “Hafta içi çevremde işyerindeki insanlar var. Sebti günü kilisede insanları görüyorum. Fakat Pazar günü yapayalnızım.”

Hepimiz, özellikle de yalnızlık içinde olduğumuz bir dönemden geçiyorsak, aşağıdaki ayetlerden hangi ilkeleri öğrenebiliriz? *Yu. 16:32, 33; Flp. 4:11–13.*

Evet, biz Hristiyanlar olarak sadece Allah gerçeğine değil, aynı zamanda Allah’la paydaşlıkta bulunabilme gerçeğine sahibiz. Gerçekten de, Allah’ın bize olan yakınlığından rahatlık bulabiliriz. Fakat Allah’ın Aden bahçesinde Adem’e olan yakınlığı, Rabb’i “Adem’in yalnız kalması iyi değil” (*Yar. 2:18*) demekten alıkoymadı. Yani Allah, günah tarafından zarar verilmemiş bir dünyada Kendisiyle birliktelikte olan Adem’in bile insanlarla yoldaşlığa ihtiyacı olduğunu biliyordu. Öyleyse biz, diğer insanlar, yoldaşlığa daha ne kadar çok ihtiyaç duyuyoruz.

Ayrıca, etrafta çok insan var diye bir kişinin yalnız olmadığını sanmamaya dikkat etmeliyiz. En yalnız insanların bazıları, çoğu zaman diğer insanlarla iletişim içinde oldukları büyük şehirlerde yaşıyor. Diğer insanların bedenleriyle çevrilmiş olması, bir kişinin kendisini yalnız, yabancılaşmış ve arkadaşlığa muhtaç hissetmeyeceği anlamına gelmiyor.

Bir kişinin kendisini yalnız, yabancılaşmış, ötekileşmiş, ya da sadece konuşacak kimsesi olmadığı için kırgın hissettiğini anlamak her zaman kolay olmuyor. Kim olurlarsa olsunlar, böyle insanlara karşı temkinli bir şekilde daha hassas olmayı nasıl başarabilirsin?

Bekâr Hayatı

Genç bir kadın evli olmamanın faydalarını anlatıyordu: “İki kez çalışma alanında hizmet etme şansına sahip oldum ve hiç tereddütsüz kabul ettim.” Ailesi olan evli biri böyle bir karar verirken biraz daha fazla zaman ayırmak zorunda kalırdı, çünkü bu karar sadece kendisini değil eşini ve çocuklarını da ilgilendirir.

Pavlus’a göre bekâr kalmak için iyi sebepler neler? 1Ko. 7:25–34.

Birçok kişi evlenmenin Allah’ın kendileri için isteği olduğunu düşünür. Ne de olsa, “Adamın yalnız olması iyi değildir” (*Yar. 2:18, KM*) dememiş miydi? Fakat Kutsal Kitap’ta evlenmemiş kişilere birçok örnek mevcut, herkesin en büyük örneği İsa Mesih de dâhil olmak üzere.

Yeremya’ya evlenmemesi söylenmişti (*Yer. 16:1–3*); bu, tarihsel bir durumla ilgili verilen bir karardı. Bu yasağı hiç kalktı mı bilmiyoruz, fakat Yeremya’nın bekârken büyük bir peygamber olduğu açık.

Ayrıca, eşi aniden ölmüş olsa da, Hezekiel’in medeni durumu da çok önemliymiş gibi görünmüyor. Hezekiel’in yas tutmasına bile izin verilmedi ve Rabb’in ona verdiği göreve devam etmesi istendi (*Hez. 24:15–18*). Hoşea peygamberin de evliliği bozuldu, fakat hizmetine devam etmeyi başarabildi. Öykü bize çok garip gelebilir, fakat Allah Hoşea’ya, kendisini başka bir erkek için bırakacağını bildiği halde, bir fahişeye evlenmesini söylemişti (*Hoş. 1–3*). Geriye baktığımızda, Allah’ın İsrail’e ve bize karşı olan tek taraflı sevgisini tasvir etmeye çalıştığımızı görebiliriz, fakat örnek ders olmak Hoşea için son derece zor ve acı verici olmuş olmalı.

Bu örneklerin her birinde, medeni durum asıl mesele değildi. Allah kişinin dürüstlüğüyle, itaatiyle ve Allah’ın kendisinden söylemesini istediği şeyi söylemekteki becerisiyle ilgileniyordu. Biz de hayatımızın tanımlayıcısının medeni durumumuz olmadığından emin olmalıyız. Bugün bize evlenmeden tam olmayacağımızı söyleyen pek çok ses olacaktır. Pavlus onlara şu cevabı verirdi: “Bu çağın gidişine uymayın.” Bunun yerine, “bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı’yi hoşnut eden birer kurban olarak sunun” (*Rom. 12:1, 2*).

Kilise üyesi olan ya da olmayan bekârlara hangi pratik şekillerde hizmet edebilirsiniz?

Bir Evlilik Bittiğinde

Günahın (fiziksel acı ve ölüm dışında) insanlığı perişan ettiği tüm yollar arasında, günahın yıkıcı sonuçlarına aileden daha çok maruz kalmış ne vardır ki? “Bozuk aile düzeni” diye bir kavram neredeyse gereksiz. Hangi ailenin düzeni bir dereceye kadar bozuk değil ki?

Ölüm dışında bir ailenin tecrübe edebileceği en zor şeylerden biri de boşanma. Bu korkunç deneyimden geçen insanlar her çeşit duyguyu yaşıyorlar. Bu duyguların birincisi ve en yaygın olanı da muhtemelen üzüntüdür ki, kişiye göre değişmekle birlikte, üzüntü hissi farklı yoğunluklarda birkaç aydan birkaç yıla kadar sürebilir. Bazıları korku duyabilir; bilinmezlik korkusu, ekonomik kaygılar ve durumun üstesinden gelemeyecek olma korkusu. Bazıları bir bunalım, öfke ve evet, yalnızlık döneminden geçebilir.

Aşağıdaki ayetlerden boşanmayla ilgili hangi geniş ilkeleri çıkarabiliriz? *Mal. 2:16; Mat. 5:31, 32; 19:8; 1Ko. 7:11–13.*

“Kilise, Mesih’in kurtuluş işinin bir aracısı olarak, üyelerine tüm ihtiyaçları için hizmet etmeli ve herkesi olgun bir Hristiyan deneyimi içinde büyüyecekleri şekilde beslemelidir. Bu özellikle, üyelerin evlilik gibi tüm hayatlarını etkileyecek kararlarla ve boşanma gibi sıkıntılı deneyimlerle karşılaştıkları zaman geçerlidir. Bir çiftin evliliği yıkılma tehlikesi altındaysa, eşler ve onlara kilisede veya ailede hizmet edenler tarafından, hasarlı ilişkilerini onarmak için ilahî ilkelere uygun olarak uzlaşmalarını sağlamak amacıyla her türlü çaba gösterilmelidir (*Hoş. 3:1–3; 1Ko. 7:10, 11; 13:4–7; Gal. 6:1*).

“Üyelere güçlü bir Hristiyan ailesinin gelişiminde yardımcı olabilecek kaynaklar, yerel kilise veya diğer kilise örgütleri aracılığıyla temin edilebilir. Bu kaynaklar arasında: (1) nişanlı çiftler için yönlendirme programları, (2) evli çiftler için ailelerine ilişkin öğretim programları ve (3) yıkılan aileler ve boşanan kişiler için destek programları yer alır.”—*The Seventh-day Adventist Church Manual [Yedinci Gün Adventist Kilisesi Yönetmeliği]*, 19. baskı (Nampa, Idaho: Pacific Press Publishing Association, 2016), s. 161.

Bir boşanma yaşayan bir kişiye pratik olarak ve onu yargılamadan hangi şekillerde yardımcı olabilirsin?

Ölüm ve Yalnızlık

Bir keresinde birisi şu soruyu sormuştu: Ölüm konusu bağlamında, tavuklarla insanlar arasında ne fark var? Cevap şu; ölümlü olan tavuklardan farklı olarak, yine ölümlü olan biz insanlar öleceğimizi *biliyoruz*. Tavuklar bilmiyor. Yaklaşan ölümümüzü bilmemiz bizim şu an nasıl yaşadığımızı önemli ölçüde etkiliyor.

Bildiğimiz gibi, evlilik de dâhil tüm ilişkiler, eninde sonunda en büyük düşmanımız ölüm tarafından sona erdiriliyor. Birliktelik ne kadar yakın olursa olsun, büyük sevgiye, derin yoldaşlığa, birlikte geçirilen zamana rağmen, insanlar olarak biz (tavuklardan farklı olarak) ölümün eninde sonunda (daha önce İsa dönmediği takdirde) geleceğini ve o geldiğinde tüm ilişkilerimizin sona ereceğini biliyoruz. Bu, ilk gınahtan beri bizim kaderimizdi ve İsa dönene kadar da öyle kalacak.

Kutsal Kitap Adem'in mi yoksa Havva'nın mı önce öldüğünü bize söylemiyor, fakat hangisi olursa olsun, özellikle de her şeyden önce ölümün hayatın bir parçası olmaması gerektiği düşünüldüğünde, geride kalan için çok acı verici olmuş olmalı. Önceki bir derste gördüğümüz gibi, tek bir yaprağın ölümü bile yas tutmalarına neden olduysa, eşinin ölümüyle geride kalanın neler yaşadığını kim bilir?

Sorun şu; biz ölüme o kadar alışmışız ki artık kanıksıyoruz. Fakat aslında biz insanların ölümü asla tecrübe etmememiz gerekiyordu. O yüzden, bugün bile onu anlamakta güçlük çekiyoruz ve aslında çoğu zaman anlamıyoruz.

Aşağıdaki ayetler ölümle ve insanların onunla nasıl mücadele ettiğiyile ilgili bize ne öğretiyor? *Yşa. 57:1; Va. 21:4; 1Se. 4:17, 18; Mat. 5:4; 2Sa. 18:33; Yar. 37:34.*

Hepimizin hem kendi ölümümüz gerçeğiyle, hem de sevdiğimiz kişilerin, hatta belki en yakın yoldaşımızın ölümü gerçeğiyle yüz yüze olduğumuza şüphe yok. O yüzden, er ya da geç, birçoğumuz yaşamımızdaki birinin ölümüyle gelen bir yalnızlık dönemini, yalnızlık mevsimini tecrübe edeceğiz. Bu zor ve acı verici; böyle zamanlarda Allah'ın vaatlerini talep edebiliriz ve çoğunlukla etmeliyiz. Sonuçta bu günah, ıstırap ve ölüm dolu dünyada elimizde başka ne var ki?

Bir sevdiğini kaybettiği için yalnızlık çektiğini bildiğiniz kişilere kiliseniz nasıl yardımcı olabilir?

Ruhsal Olarak Bekâr

Yedi yıldır evli olan Natalie isminde bir kadın, bir arkadaşının davetiyle kentindeki Yedinci Gün Adventist kilisesinin müjdeleme toplantılarına katıldı. Öğrendiklerinden ikna olan Natalie, yüreğini Mesih'e teslim ederek yeniden doğuşu tecrübe etti ve –kocasının, anne–babasının, kayınvalidesiyle kayınpederinin, hatta komşusunun sert itirazlarına rağmen– Yedinci gün Adventist Kilisesi'ne katıldı. Ayrıca yaşam tarzını da, mümkün olduğu ölçüde, yeni kabul ettiği imanına göre düzenledi.

Tahmin edeceğiniz gibi, büyük tepkiyle karşılaştı; “Evlenirken ben buna imza atmadım. Sen bambaşka bir insan oldun, ben eski seni geri istiyorum” diyen ve haklı olan kocası durumunu iyice zorlaştırıyordu.

Natalie yıllardır imanla dolu bir hayat yaşamak için mücadele ediyor. Evli olsa da, “ruhsal olarak bekâr” diye tanımlayabileceğimiz kişilerden.

Kendini ruhsal olarak bekâr hissedebilecek kişiler için aşağıdaki ayetlerde hangi cesaret verici sözleri buluyoruz? Yşa. 54:5; Hoş. 2:19, 20; Mez. 72:12.

Tüm dünyada, kilisemizde “Natalie'ler” mevcut. Erkek ya da kadın, bu insanlar evli olmalarına rağmen kiliseye yalnız ya da sadece çocuklarıyla birlikte geliyorlar. Başka bir inançtan biriyle evlenmiş olabilirler. Ya da belki onlar kiliseye katıldıklarında, eşleri katılmamıştır. Ya da, evlendiklerinde ikisi de kilise üyesiyken, biri şu ya da bu sebeple üyelikten ayrılmış, gelmeyi kesmiş ve hatta belki imana düşman kesilmiş olabilir. Bu erkekler ve kadınlar kiliseye yalnız gelip ibadetten sonraki yemeğe yalnız başlarına katılıyor, ya da kilisenin mesaj iletme veya sosyal faaliyetlerine tek başlarına gidiyorlar. Kilisenin hizmetine, eşleri kendileri gibi düşünmediği için, mali olarak istedikleri seviyede katkı sağlayamadıkları için üzülüyorlar. Evli olsalar da, ruhsal olarak dul ya da bekâr gibi hissediyorlar.

Muhtemelen hepimiz kilisede böyle insanlarla şu ya da bu zaman tanıştık, bilin ki onların bizim sevgimize ve desteğimize ihtiyacı var.

Kilise ailesi olarak biz, aramızdaki ruhsal bekârlara yardım etmek için pratik olarak neler yapabiliriz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Çağların Arzusu* kitabında 829-835. sayfalardaki Babama ve Babana bölümünü ve *Elçilerin İşleri* kitabında 42-50 sayfalardaki Ruh Armağanı bölümlerini oku.

Vahiy 4-5 bölümlerinin mesajı, özellikle dünya'nın tarihinin sonuna yakın zamanda yaşayan Allah'ın halkı için çok önemli. Ruh'un Pentekost'taki gelişimi müjdenin tüm dünyaya vaaz edilmesinin başlangıcını oluşturdu; Odağındaki mesaj da Rahip ve Kral olarak Baba'nın sağında yüceltilmiş olan İsa ile ilgiliydi. İsa hakkındaki bu gerçek, ilk Hristiyan inancının yüreği (*İbr. 8:1*) ve vaazlarının köşe taşıydı (*Elç. 2:32-33; Elç. 5:30, 31*). Ayrıca onların şevki, imanlarının kaynağı ve zor yaşam şartlarında, zulüm altındayken cesaretleri (*Elç. 7:55, 56; Rom. 8:34*). Sonuç olarak onların vaazına bir çok kişi cevap verdi. O zamandan beri, Kutsal Ruh'un hizmeti aracılığıyla, Allah'ın krallığı kendisini açıkça ortaya koydu ve koymaya da devam ediyor.

Asla unutmamalıyız ki ancak iyi olan Mesih'te kurtuluş haberi insanların kalplerine ulaşır onları dönüştürebilir ve sonsuz müjdenin Allah'tan korkma, O'nu yüceltme ve O'na ibadet etme çağrısına cevap vermeye yönlendirebilir. Bizim tek umudumuz göksel tapınaktaki Rahibimiz ve Kralımız olan Kurtarıcımız'dadır. O, Halkıyla birlikte ve en sonuna kadar da onlarla olacak (*Mat. 28:20*). O, geleceği Ellerinde tutuyor.

O yüzden biz de müjdenin ruhunu aklımızda tutmanın, son mesajı kayıp ve ıstırap içindeki insanlığa vaaz etmekte tam başarı sağlayacağını asla unutmayalım. Vaaz ettiğimiz hiçbir şey çarmıh ve onun Allah hakkında öğrettiğinden daha önemli değil.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Kiliseniz aranızdaki yalnızların ihtiyaçlarına karşı daha duyarlı olmayı nasıl öğrenebiliriz?
- ❷ “Bunu ihtiyacım olduğu için söylemiyorum. Çünkü ben her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrendim” (*Flp. 4:11*). Pavlus'un buradaki sözlerinin genel bağlamını oku. Bunları kendimize uygulamayı nasıl öğrenebiliriz? Aynı zamanda, bu ayeti gerçekten acı çeken birinin durumuyla ilgili olarak okurken neden çok dikkatli olmalıyız?
- ❸ Derste, hayatınızda çok yalnızlık çektiğiniz bir dönemle ilgili konuşun. Sana ne yardım etti? Seni ne incitti? Başkalarına yardımı olabilecek ne öğrendin?

Bölüm Başkanı Babasını Vaftiz Etti

Andrew McChesney tarafından yazılmıştır.

Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin Güney Asya-Pasifik Bölümü başkanı Samuel Saw, babasıyla ilişkisi olmadan büyüdü.

İkili, kendi ülkeleri olan Myanmar'da asla beraber zaman geçirmediler. Birşeyler hakkında hiç konuşmadılar.

“Bana asla sarılmadı,” dedi Samuel. “Ben babası olmayan bir çocuktum.”

Dedesi ve ninesi tarafından yetiştirilen Samuel, bir Adventist okulunda okumaya gitti ve Myanmar'ın başkenti Yangon'un 140 mil (225 kilometre) batısında bulunan 280.000 kişilik bir şehir olan Myaungmya'daki Myanmar Birliği Adventist Semineri'nden bir pastör olarak mezun oldu. Nüfusun sadece yüzde 4'ünün Hristiyan olduğu güneydoğu Asya ülkesinde kilise işi zorluymuştu. Budistler nüfusun yüzde 90'ını, Müslümanlar ise yüzde 4'ünü oluşturuyordu.

Bir pastör olarak, Samuel bir çok insana “Sesinizi Hristiyan olmayan ailelerinize ve diğer akrabalarınıza duyurun.” dedi. Ama asla kendi babasıyla temasa geçmedi.

Samuel evlendi, iki çocuğu oldu ve Tayland, Singapur ve Filipinler'de pastör ve kilise yöneticisi olarak görev yaptı.

Güney Asya-Pasifik Bölümü'nün yönetici sekreteri olarak görev yaparken Samuel, babasını düşünmesini sağlayan haftalık dua seanslarına katıldı. Çocukluk hikayesini konuşmacıyla paylaştı ve iki adam birlikte dua etti.

Konuşmacı, “Babana ulaşmalısın,” dedi.

Samuel ona güç vermesi için Tanrı'ya dua etti. Babasını düşünmek ona acı veriyordu ve onunla bağlantıya geçme arzusu yoktu. Dua etmeye devam etti ve beklenmeyen gerçekleşti. “Ben kendi babamı o 76 yaşındayken vaftiz etme ayrıcalığına eriştim” dedi Samuel.

Samuel hala babasının ardından ne dediğini hatırlıyor.

“Oğlum,” dedi yaşlı adam, “Elimde bir şarkı kitabı ve Kutsal Kitap ile kiliseye giden bir Hristiyan olmak istiyorum. Lütfen bana bir şarkı kitabı ve Kutsal Kitap al, böylece ben de onları kiliseye götürebileyim.” Samuel, babasının vaftiz tankının suyundan çıkışını ve kollarıyla kendisini sarışını hatırlayarak duygu yoğunluğuna boğuldu.

“O an, hayatım boyunca bana ilk defa sarıldığı andı” dedi.

Samuel, 2016'da, Myanmar'la beraber 14 ülkeyi kapsayan Güney Asya-Pasifik Bölümü'nün başkanı seçildi ve insanların acıdan ve üzüntüden kurtulmak için Tanrı'dan yardım istemeleri gerektiğini savunuyor.

“Bizler Tanrı'nın değiştiren gücü olmadan sadece normal insanlarız ama O'nun gücüyle, dünyaya bir farklılık olabiliriz.”

Aileler İçin Bilgece Sözler

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Özd. 5:3–14; Mat. 19:5; 1Ko. 7:3, 4; Özd. 13:22; 14:26; 17:22; 23:13; 31:10–31.

HATIRLAMA METNİ: “RABB’e güven bütün yüreğinle, kendi aklına bel bağlama. Yaptığın her işte RABB’i an, O senin yolunu düze çıkarır” (Süleyman’ın Özdeyişleri 3:5, 6).

Su an hayatın hangi aşamasında olursak olalım, elbette ki hepimiz, doğduktan sonra kendileriyle olan ya da belki hiç olmayan ilişkimizin ne olduğu fark etmeksizin, hayata bir anne ve babayla başladık. Öte yandan, bazı insanlar kardeşlere ya da başka akrabalara sahip olsalar da, içinde büyüdükleri aile dışında kendilerine ait bir aileye sahip olamazlar.

Durumumuz ya da hayatın hangi aşamasında olduğumuz fark etmeksizin, Süleyman’ın Özdeyişleri kitapçığı bir araya getirilmiş öğütler, şiirler, sorular ve bilgece sözlerden oluşur. Aile ilişkileri doğrudan ele alınır, diğer bilgece sözler de aileye uygulanabilir. Süleyman’ın Özdeyişleri aslında içinde Tanrı yoluna yarasır bir yaşamın anahtarlarının anne-babadan çocuğa devredildiği bir aile evrakı olarak oluşturulmuştur. Tıpkı anne-babanın üniversiteye giden, ayrı eve çıkan ya da evden uzak bir yerde işe başlayan evlatlarına yazdığı bir nasihat mektubu gibi, Süleyman’ın Özdeyişleri de babadan oğula hitap etmektedir: “Oğlum, babanın uyarılarına kulak ver, annenin öğrettiklerinden ayrılmı” (Özd. 1:8). Yasanın Tekrarı kitapçığı anne-babalara inançlarını bir sonraki nesille paylaşma talimatı vermiştir. Süleyman’ın Özdeyişleri kitapçığının yaptığı işte budur. Babaların çağrılarında, Göksel Baba’nın bizi öğrenmeye çağırın sesini duyarız.

*4 Mayıs Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Doğru Kadını Sev

Süleyman'ın Özdeyişleri 5:3–14 ayetlerinde tasvir edildiği gibi, evlilik öncesi cinsel ilişkinin ya da evlilik dışı ilişkinin getirdiği sorunları ve sonuçlarını yaz.

Dindar kişi en derin hislerini ve cinsel birlikteliği (bekârsa) evliliğe saklar ve (evliyse) korur. Süleyman'ın Özdeyişleri'nde özellikle erkeklere hitap ediyor, fakat aynı fikir kadınları ilgilendirecek şekliyle Ezgiler Ezgisi'nde ifade ediliyor (*Ezg. 4:12–15 ile karşılaştır*). Gayrimeşru aşkın güçlü cazibesi, bu günahın korkunç sonuçlarıyla karşılaştırılmalı. Sıradan cinsel ilişkilerde bağlılık olmadığı için, gerçek bir yakınlaşma gibi olamazlar. Maddi, fiziksel ve duygusal kaynaklar israf edilir. En önemlisi, kişi hayatında yaptığı seçimlerden ötürü Allah'a hesap vermek zorundadır.

Allah'ın insanlara verdiği en büyük armağanlardan olan cinsel ilişki, sadece evliliğe ait bir ayrıcalıktır (*Mat. 19:5; 1Ko. 7:3 4; İbr. 13:4*). Süleyman'ın Özdeyişleri'nde, evli bir çiftin aşklarından elde etmeleri gereken zevkin ve tatminin ince bir simgesi olarak besleyici ve bereketli su tasviri kullanılır. Bu, sadakatsizlik olduğunda meydana gelen israfla karşılaştırılır. “Gençken evlendiğin karın” (*Özd. 5:18*) ifadesi, çift yaşlandığında da bağlılıklarının devam etmesi gerektiğini belirtiyor. Koca karısının cazibesıyla halen mest olmaktadır (*Özd. 5:19, KM; “çoşar”, YÇ*).

İnsanın düşkün durumunda, cinsel dürtüler kişileri cinselliğe ilişkin ilahî tasarıdan uzaklaştırabilir. Ancak Allah insanlara muhakeme etme ve seçme gücünü de vermiştir. Sürekli olarak bastırılmazlarsa, bu ayartılar bunaltıcı olabilirler. Cinselliğe ilişkin ilahî tasarıya evlilikte sıkı bir şekilde bağlı kalma, gayrimeşru cinsel ilişkilerin gelişmesinin önüne geçebilir. Allah'ın cinselliğe ilişkin tasarısına evlilikte ömür boyu bağlı kalma seçimini yapmak hem sağduyuludur, hem de kendi cömert ödülleri içinde barındırır.

Bir kişinin bir evliliği mahvedebilecek cinsel ayartılarla mücadele ettiğini bilseydin, o kişiye nasıl bir öğüt verirdin?

Babalara Bir Çağrı

Süleyman'ın Özdeyişlerinde bahsedilen babaların, çocuklar için uzun vadeli sonuçları olabilecek karakter özelliklerini yaz:

Özd. 13:22; 27:23, 24 _____

Özd. 14:26 _____

Özd. 15:1, 18; 16:32 _____

Özd. 15:27 _____

Özd. 29:17 _____

Babaların karakterlerinin çocukları ve onlara devrettikleri miras üzerinde doğrudan etkisi var. Çocuklar, destek için, adanmış bir sevgi için, kılavuzluk ve örneklik için babalarına bakarlar. Süleyman'ın Özdeyişleri, ailelerine bakma konusunda güvenilir olan ve aile kaynaklarını akıllıca idare eden babaları över. “Kazanca düşkün kişi” pek çok şekilde “kendi evine sıkıntı verir” (Özd. 15:27); babalar aileye işten daha çok önem vermeye dikkat etmelidirler. Dindar babalar sabırlı olmaya ve duygularına hâkim olmaya çalışırlar. Çocuklarının kendilerine olan bağlılığına saygı gösterirler. Çocukları üzerindeki hâkimiyetlerini kötüye kullanmamaya özen göstererek, onları terbiye ederler. En önemlisi de, adanmış babalar, çocuklarına doğru yolda rehberlik edebilmek için, Allah'ı izlemek, O'nun sevgisinin ve Sözü'ndeki öğretinin denetimi altında olmak isterler.

Sonuçta, bir babanın çocukları için yapabileceği en önemli şey, annelerini sevmektir. **Onun eşine bağlılığı ve sürekli sevgisi, ya da bunların yokluğu, yetişkinliklerinde bile çocukların esenlikleri üzerinde çarpıcı bir etkiye sahiptir.**

Süleyman'ın Özdeyişleri'nde, Allah'a sadakat, evliliğe ve aileye bağlılık ve kişinin özel yaşamıyla toplum yaşantısı arasındaki uyum anahtar temalardır. Her alandaki başarı kişinin yüreğinin durumuna bağlıdır. Günahın cazibeleri –cinsellik, tembellik, servet ya da güç– çoktur, ancak bilge bir koca ve baba sürekli olarak doğru seçimleri yapmak için Allah'tan yardım ister.

Burada ifade edilen ahlâki ilkeler, baba olsun ya da olmasın herkes için ne şekilde önemlidir? İyi ya da kötü yöndeki eylemlerin başkalarını, özellikle de çocukları nasıl etkiledi? Hangi açılardan daha dikkatli olman gerekiyor?

Sevgiyle Terbiye

Süleyman'ın Özdeyişleri bir çocuğun disiplini ve terbiyesinin önemiyle ilgili ne öğretiyor? Özd. 10:17; 23:13, 14; 29:1; 29:15.

Anne-babalar bazen çocuklarına toplumsal olarak kabul edilemeyecek davranışların yanlışlığını aşılacak için, itaatsizliklerini cezalandırmak için, hatta çocukları kendilerini utandırdığında yaşadıkları hoşnutsuzluğu ifade etmek için onları terbiye ederler. Fakat Kendi ailesinin bu genç fertlerinin terbiyesiyle ilgili olarak Allah'ın maksadı nedir? Süleyman'ın Özdeyişleri, terbiyeyi geleceğe ilişkin umut bağlamında değerlendiriyor (Özd. 19:18). Dindar anne-babalar çocukların günahlı bir mizacı olduğunu bilirler. Onlara bu konuda sadece bir güç yardım edebilir, bu güç ise Mesih'tir (bkz. Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 29). Hristiyan anne-babalığın görevi, terbiye dahil olmak üzere, çocukları Allah'a yönlendirmektir.

Hassas bir bitkiyi desteklemek. Mesih aracılığıyla, terbiye bir ceza ya da otoritenin bir ifadesi olarak değil, kurtarıcı bir düzeltme olarak görülür. Allah'ın planı, günahın gücünün farkında olan sevgi dolu anne-babaların, çocuklarının yönünü Mesih'e doğru çevirmeleridir. Şefkatli anne-babalar, çocuklarının yaşamlarının ilk yıllarında onlara rehberlik edip gerektiğinde kısıtlamalarla, özenetim ortaya çıkana ve genç kişi Allah'a güvenip ilahî kurtuluş, büyüme ve olgunluk tasarısına uygun hareket edene kadar, tıpkı bir bahçe uzmanının yeni dikilmiş ağacı gözettiği gibi, nazik ama tavizsiz bir şekilde onları terbiye ederler.

Süleyman'ın Özdeyişleri 13:24; 23:13, 14 ayetlerinde anne-babalar için hangi mesaj bulunuyor?

Çocukları terbiye etme konusunda, toplamda sadece birkaç ayet “değnekten” (İbranice *şebet*) bahseder. Hristiyan anne-babalık literatüründe, anne-babanın değnek kullanmasının Göksel Çoban'ın onu sürüsünü gütmek için kullandığı gibi olması gerektiği fikri hakimdir (Mez. 23:4). Kutsal Yazı başka yerlerde çocuklardaki değişimi etkilemek için sabırlı öğretime, tutarlı örneklige, iyi iletişime ve yakın ilişkilere işaret eder (Yas. 11:18, 19). Terbiyenin istenilen düzeltici ve kurtarıcı niteliğe sahip olması isteniyorsa, çocuğun anne-babası tarafından sevildiğini hissetmesi şarttır (Özd. 13:24).

Terbiye çok sert olması ya da yanlış anlaşılması sebebiyle hedeflenen amacına ulaşamadıysa, anne-babalar çocuklarıyla işleri nasıl yoluna koyabilirler?

Damda Bir Yaşam Daha mı İyi?

Süleyman'ın Özdeyişleri kitapçığı ev hayatının bazı rahatsızlıklarını nasıl bir mizahi tarzda dile getiriyor? Özd. 21:9, 19; 27:15, 16. Bu mizahın nasıl bir etkisi var?

Özdeyişlerin bazıları yakın ilişkilerde birbirimize davranış şekillerimizi ele alıyor. Örneğin, “dertli kişiye ezgi söyleyen” düşüncesiz arkadaş (Özd. 25:20), ya da sabah erken kalkıp, “yüksek sesle” henüz uyuyanlara “kutluluk dileyen” kişi (Özd. 27:14, KM, COSMADES) hakkındakiler gibi özdeyişler, ince espri ve yumuşak bir dokunuşla mesajlarını iletiyorlar. Kavgacı kadınlarla ilgili ayetleri okuyan evli kadınlar, erkekler hakkında “özdeyişler” eklemek isteyebilirler! Mesela böyle sözlerin, evin ortamıyla ilgili sorumluluğu paylaşan kocaların da kavgacı davranışlara aynı ölçüde yatkın olmalarına rağmen, sadece kadınları hedef göstererek, bu özdeyişlerdeki sorunu kalıcı hale getirdiğini söyleyerek karşılık verebilirler. (Kayafa'nın ya da Hanan'ın evinde yaşamak nasıl olurdu, hayal edin!)

Sevinçli bir yürek işe yarar. Aile yaşantısında espri anlayışına sahip olmak iyi bir şeydir. Mizah, hayatın çarklarının yağı gibidir, baskıyı ve gerilimi azaltmaya yardımcı olur. “İç ferahlığı sağlık getirir, ezik ruh ise bedeni yıpratır” (Özd. 17:22). Özdeyişler kitapçık boyunca kendi ilacının bir kısmını içiyor ve bize rahatsız edici ve sinir bozucu bazı davranışlara gülme hakkını veriyor. Güldüğümüzde (ya da şaka yaparken şakalanıp canımız yandığında), belki de bizi öfkeliendiren ya da rahatsız eden alışkanlıklar ve davranışlarla ilgili konuşmak için daha iyi bir durumdayız demektir. Öte yandan, mizah ciddi bir dikkatle ele alınması gereken meseleleri küçümsemek ya da göz ardı etmek için kullanılmamalı.

Hafif bir ateş, kronik bir iltihabın belirtisi olabilir. Tartışma, dırır ve şikâyet, bir ya da daha çok aile ferdinin, belki de ilişkideki karşılıklılık ve iletişim sorunlarıyla ilgili, bastırılmış öfkesi olduğuna işaret edebilir. Şikâyet eden eş, karşısındakinin hissettiği gücünü, denetimini ve iletişim isteksizliğini dengelemeye çalışır. İltihap giderilirse, belirtileri de ortadan kaybolacaktır. Ailelerde, fertler sorunu ya da birbirlerini görmezden gelmek yerine, ihtiyaçlarını ve duygularını açıklamak için Rabb'e olan sevgilerinin ve birbirlerine olan bağlılıklarının üzerine inşa eder, öfke sorunlarının temeline iner ve onu temizlerler.

Aile için gülmek neden bu kadar önemli? İyilik için nasıl kullanılabilir, ya da nasıl saptırılarak kötülük için kullanılabilir? Cevabını derste söyle.

Gerçekten Zengin Bir Yaşam

Süleyman'ın Özdeyişleri kitapçığı asil bir karaktere sahip kadın eş için söylenen övgüyle son bulur. Methedilen karakteristikleri ve nitelikleri tanımla. Özd. 31:10–31.

Tarif edilen kadın çok özel biri, şiir de öyle. Süleyman'ın Özdeyişleri 31:10 ayetinden başlayarak, her ayet İbrani alfabesinin 22 harfinden biriyle başlıyor. Bu kıymetli eşe yazılmış övgüden, onu gereğince övebilmek için ulusal alfabenin tümünün ancak yeterli bir çerçeveye sağlayabildiği hissediliyor!

Süleyman'ın Özdeyişleri'nin iyi bir eşle evlenmeye yaptığı vurgu, hahamların bir vecizesinde yansıtılmış: “Bir adamın evi, onun karısıdır.” “Erdemli kadın kocasının tacidir, edepsiz kadınsa kocasını yer bitirir” (Özd. 12:4). Burada, Süleyman'ın Özdeyişlerinin sonunda, pek çok çeşitli yetenek bir kişinin karakterinde idealize ediliyor: giysi dokuma, gayrimenkul alma, tarım, ev işi ve mali yönetim. Bunlarla birlikte, ailesine iyi bakar. Ailesi de onu sever ve över.

Bu kapsamlı beceriler her kadından beklenmemelidir, bunlar kocaların eşlerini değerlendirmek için kullanacağı bir şablon da değildir. Aksine, Süleyman'ın Özdeyişleri bu becerileri ve nitelikleri tarif ederek, hem kadınlar hem de erkekler için neyin en önemli ve evrensel olarak geçerli olduğunu ortaya koyuyor: dürüstlük, merhamet, güvenilirlik, sadakat, nezaket ve çalışkanlık özellikleri. Süleyman'ın Özdeyişleri 31:30 ayetine göre, böyle bir yaşamın sırrı kadının “RABB'e saygılı” olmasıdır.

Süleyman'ın Özdeyişleri 31:10 ayetindeki “erdemli” ya da “faziletli” (KM) olarak tercüme edilen sözcük “dayanıklılık,” “kudret” ya da “zenginlik” anlamlarına gelir. Aynı sözcük Mezmur 62:10 ayetinde “varlığınız” (KM: “servet”) olarak çevrilmiştir ve Yeşu'nun “yiğit savaşçılarını” tarif eder (Yeşu. 1:14). Boaz Rut'u “*erdemli*” (Rut 3:11) sözünü övüyor. Süleyman'ın Özdeyişleri 31:10 ayetinde “zenginlik” kavramıyla ilgili bir kelime oyunu var. Gerçek zenginlik karakterde, dürüstlükte ve Rab korkusunda bulunur. Bu, değerli mücevherlerin değerini kat kat aşar.

Yaşamını etkileyen fazilet ve cesaret sahibi kadınların bazıları kimler? Dindar kadınların karakter özelliklerinin, faziletlerinin ve becerilerinin listesine neleri eklerdin?

EK ÇALIŞMA: *Yüreği gökte tutmak.* “Hristiyanlar her şeyden önce yüreklerini korumaya dikkat etmelidir. Derin düşünmeye karşı bir sevgi geliştirmeli ve adanmışlık ruhunu beslemeliler. Birçokları tefekkürle, Kutsal Yazılar’ı araştırmayla ve duayla geçirilen zamanı fazla görüyor, böyle geçirilen zamanı kayıp sayıyorlar. Keşke her biriniz bunları Allah’ın size vermek istediği ışık içinde görebilseniz; zira o zaman göğün krallığını ilk sıraya koyardınız. Yüreğinizi gökte tutmak tüm erdemlerinize zindelik verecek ve tüm görevlerinizi canlandıracak. Zihni göksel şeyler üzerinde durmak üzere eğitmek, tüm emeklerimize yaşam ve samimiyet verecek... Ruhsal kazanımlar bakımından henüz cüceyiz... [Ef. 4:13.]” —Ellen G. White Yorumları, *The SDA Bible Commentary [Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi]*, cilt 3, s. 1157.

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 Birçok Hristiyan ayartıya karşı “yüreklerini korumaya” çalışırken, destek grubu ağının yararlı olduğunu düşünüyor. Bu duayı, Kutsal Kitap çalışmasını ve Kutsal Ruh’a güvenmeyi hangi şekilde arttırabilir? Bazı durumlarda, bir kimse kendisini günaha sürükleyen ayartılarla başa çıkmakta zorlanıyor ve bundan vazgeçemeyecek gibi görünüyorsa, profesyonel yardım almak neden iyi bir fikir olabilir?
- 2 Sınıf olarak, Çarşamba gününün son sorusuna cevaplarınızı yüksek sesle okuyun. Verdiğiniz çeşitli cevapların çıkarımlarını tartışın. Allah’ın bize verdiği pek çok harika şeyde olduğu gibi, gülmek ve mizah da ne şekilde bozulup gerçekten zararlı olabilecek bir şeye dönüştürülebilir?
- 3 Süleyman’ın Özdeyişleri 31. bölüme karşıt olarak, günümüz kültürü kadınlarda hangi nitelikleri yüceltmeye meyillidir? Bireyler olarak bu aşağılayıcı tavra katılmaktan kendimizi nasıl koruyabiliriz?
- 4 Genel olarak, içinde yaşadığın toplumdaki aile hayatıyla ilgili kültürel davranışlardan, Kutsal Kitap’ın aile hayatı ilkeleriyle doğrudan ters düşen bazıları neler? Öte yandan, Kutsal Kitap’ın ilkeleriyle uyuşan kültürel tutumlar da var mı? Varsa bunlar neler ve ailelerimizi güçlendirmek için ne şekilde kullanılabilirler?

Bebek Geliyor!

Andrew McChesney tarafından yazılmıştır.

Şehirlerde görev yapmak üstüne bir Şabat vaazını dinledikten sonra Tanrı'dan onu kullanması için dua eden doktor, Yedinci Gün Adventist dünya kilisesinin ABD ana merkezinin otoparkında beklenmedik bir şekilde bir bebek dünyaya getirdi.

Dr. Yvette C. Ross Hebron, Silver Spring, Maryland'de aceleyle hastaneye yetişmeye çalışan fakat kaybolup kilisenin otoparkına park eden ailenin arabasında sağlıklı bir erkek bebek dünyaya getirdi.

Yvette bu olayları Tanrı'nın ayarladığına inandığını söyledi.

“Dualarımıza cevaben en güzel fırsat, Rab tarafından oluşturuldu,” dedi.

Yvette, Adventist Kilisesi başkanı Ted N.C. Wilson'ın kilisenin Genel Konferans merkezindeki 2017 Yıllık Konsey iş toplantıları sırasındaki vaazını duyduktan sonra Tanrı'ya daha fazla hizmet edebilmek için dua etmeye başladı. Kilise lideri, şehirdeki insanlara yenilenmiş bir gayretle ulaşılması için istekte bulundu ve şehir sakinlerine ulaşılması için doktorlara ve diğer sağlık çalışanlarına olan ihtiyaçtan bahsetti.

Vaazdan beş gün sonra, Yvette ve kocası, arabayla kilise merkezinin yanından geçerken bir adamın arabayla otoparka girdiğini, arabadan fırlayıp arabanın çevresinde çılgınca koştuğunu gördüler. Araba camını indirdiği yerde adamın yakarışlarını ve çığlıklarını duydu, “Bebek geliyor!” Ardından arabadan, doğurmak üzere olan annenin feryatlarını duydu.

“Kocam ve ben direkt arabayı yol kenarına park ettik,” dedi.

Dakikalar sonra, bebek doğmuştu. Harold ambulansı aradığı yerde, yeni baba ayakkabı bağcıklarını tenis ayakkabılarından çıkardı ve arabadan bir makas aldı. Yvette'in talimatları doğrultusunda, göbek bağıni bu iple bağladı ve kesti.

Yvette bebeği arabadan aldığı bir battaniyeye sardı ve rahat olduğuna ve iyi bir şekilde nefes aldığından emin oldu. Genel Konferans güvenliği geldi ve etrafı sakinleştirdi. Kısa bir süre sonra, ambulans ekibi hastaneye sağlıklı ve durumu stabil bir anne ve onun bebeğini götürdü. Daha sonra o gün, Yvette hastanede anneyi ziyaret etti ve bebeği yine kucağında tuttu. Anne heyecanla, hemşirelere, Tanrı'nın kendisine park yerinde yardım etmesi için bir melek gönderdiğini söyledi. “Nereden geldiğini hiç bilmiyorum” dedi anne. “Sadece kafamı kaldırdım ve karşımdaydı” Yvette, otoparkta olanların dualarına cevap olduğundan hiç şüphesi olmadığını söyledi. “Kocam ve ben her şeyi Tanrı'nın planına atfediyoruz” dedi.

Asil Aşk Ezgisi

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Ezgiler Ezgisi; Yar. 2:7; 1Ko. 7:3-5; Yu. 17:3; 1Yu. 1:9; Rom. 1:24-27; Gal. 5:24.*

HATIRLAMA METNİ: “Beni yüreğinin üzerine bir mühür gibi, kolunun üzerine bir mühür gibi yerleştir. Çünkü sevgi ölüm kadar güçlü, tutku ölümler diyarı kadar katıdır. Alev alev yanar, yakıp bitiren ateş gibi” (*Ezgiler Ezgisi 8:6*).

Hayatın mevsimleri içinde en büyüklerinden biri de evliliğdir. Tekrar belirtelim, herkes evlenmez, fakat evlenenler için, evlilik kendine özgü zorluklarla birlikte özel bereketler de getirir. Bu bereketlerden biri de harika cinsellik armağanıdır. Doğru zamanda ve doğru yerde, bu armağan sevginin ne kadar da güçlü bir ifadesi olabilir.

Yaygın inanın aksine, Kutsal Kitap cinselliğe karşı değildir. Yaratıcı tarafından insanlara verilen bu harika armağanın kötüye kullanılmasına karşıdır.

Aslında, Kutsal Kitap'ın en kısa ve belki de en az okunan kitapçıklarından biri olan *Ezgiler Ezgisi*, genç bir gelin olan Şulamî kız ile Kral Süleyman'ın kendisi olduğu zannedilen sevgilisi arasındaki ilişkiyi anlatmaktadır. Kitapçık insani yakınlığın gizemlerini ve evlilik aşkının hazlarını gözler önüne seriyor. *Ezgiler Ezgisi*, sıkça Allah ile Allah'ın halkı ya da Mesih ile kilise arasındaki ilişkinin simgesi olan bir mecaz olarak değerlendirilse de, öncelikle bir erkek ile kadın arasındaki gerçek insani ilişkide bulunan sevgiyi konu alan bir şiirdir.

Bu hafta bu Eski Ahit kitapçığında resmedildiği şekliyle evlilik konusuna bakacağız.

*11 Mayıs Sebti Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Bölünemez Hayat

Aşağıdaki ayetlere göre, Kutsal Kitap'ın insan bedeni üzerindeki görüşünü nasıl tanımlarsın? Yar. 2:7; Mez. 63:1; 84:2; 1Ko. 6:19, 20; 1Se. 5:23.

Bazı dinlerin inanç sisteminde bedeni ruhun hayatı için sorun olarak gören bir felsefe olan düalizm vardır. Yani, bedenin kötü, “ruhun” ise iyi olduğu farz edilir. Ancak Kutsal Yazı’da insan bedeni, cinsellikle ilgili nitelikleri de dâhil olmak üzere, tüm varlığın ayrılmaz bir parçasıdır. Hayat “beden” ve “ruh”tur (*bkz. Yar. 2:7*). Mezmurcu bütün varlığını Allah’a ibadete vermiştir (*Mez. 63:1, 84:2*). İnsanın bütünüyle kutsanması, yani Allah’ın tasarladığı kutsal amaç için ayrılması gerekir.

İnsan bedenine ilişkin, cinsel ilişkiler bağlamında, olumlu bir görüş Ezgiler Ezgisi’nde yansıtılıyor. Aşağıdaki ayetler bu yaklaşımı ne şekilde ortaya koyuyor? Ezg. 1:2, 13; 2:6; 5:10–16; 7:1–9.

Bu kutsal metin boyunca insan bedenine hayranlık ifade ediliyor. Evlilikteki aşkın fiziksel yönleri utanılacak şeyler değildir. Duyguların tüm kapsamı açık bir şekilde sunuluyor.

Pek çok kültürde genellikle cinsellikle ilgili güçlü tabular mevcuttur. Bu yüzden evli çiftler özel hayatlarıyla ilgili sağlıklı bir şekilde iletişim kurmakta zorlanıyorlar. Benzer şekilde, çocuklar da tanrısal değerlerin doğru bilgiyle harmanlanabileceği bir Hristiyan ailesi ortamında cinsellikle ilgili bilgileri öğrenme fırsatından mahrum bırakılıyorlar. Kutsal Kitap’ın cinsellikle ilgili açıklığı, yaşamın bu önemli unsurunun Yaratıcı’nın böylesi harika bir armağanına lâıyk bir saygı ve ciddiyetle ele alınabilmesi için, Allah’ın halkını bu konuyla ilgili daha da rahat olmaya teşvik ediyor.

Cinselliği alçaltıcı, hayvani bir tutku olarak gören ya da asla hakkında konuşulmaması gereken utanç verici bir şeye dönüştüren kültürel ve ahlâki baskılardan kendimizi nasıl koruyabiliriz? Kutsal Kitap her iki ucun da yanlış olduğunu bize ne şekilde gösteriyor?

Aşk Ezgisinin Aşkları

Aşkın Ezgiler Ezgisi'nde ifade edilen çeşitli yönlerini açıkla. *Ezg. 1:2, 13; 2:10–13, 16; 3:11; 4:1–7; 5:16; 6:6; 7:1–9; 8:6, 7.*

Ezgiler Ezgisi arkadaşların nasıl birlikte vakit geçirdiğini, açık bir biçimde iletişim kurduğunu ve birbirlerini önemseydiğini gösteriyor. Ezgiler Ezgisi'nde iki iyi arkadaş evli bir çift haline geliyorlar. Kadın, kocası için “arkadaşım budur” (*Ezg. 5:16, İngilizce çeviri*) diyor. *Arkadaş* sözcüğü cinsel birliktelik iması olmayan bir yoldaşlığı ve arkadaşlığı ifade ediyor. Eşi sevgili bir arkadaş olan kadın veya erkek mutlu olur.

Şiir boyunca, erkek ve dişinin birbirlerinde buldukları fiziksel ve duygusal haz olan güçlü çekim, samimi iltifatlar ve sevgi dolu jestlerle ifade ediliyor. Romantik aşktan kaynaklanan doğal ilişkiler, evlilikte eşlerin birbirlerine sıkı sıkıya bağlanmalarına yardım etmek için Yaratıcı'nın bir armağanıdır. Eşler ilahî aşkın yüreklerindeki işine açık oldukça, insani aşkları da “safflaşacak ve arınacak, yüceltilecek ve asilleşecektir”—Ellen G. White, *The Adventist Home, [Adventist Aile]*, s. 99.

Bu ayetler aynı zamanda aşkla ilgili en yüce düşünceleri ifade ediyor. Fakat gerçek aşk insan yüreği için doğal değil; Kutsal Ruh'un bir armağanıdır (*Rom. 5:5*). Böyle bir aşk karı ve kocayı kalıcı bir birliktelikle bağlar. Bu, ebeveyn-çocuk ilişkisinde, genç üzerinde güven duygusu inşa etmek için mutlaka ihtiyaç duyulan adanmış sevgidir. Bu, imanlıları Mesih'in bedeninde birleştiren, kendinden veren sevgidir. Ezgiler Ezgisi bizi eşlerimizle olan ilişkimizde bu sevgiyi etkin bir güç haline getirmeye çağırıyor.

Bu tür bir yakınlık, kendince, Allah'la olabilecek yakınlığımızı ne şekilde yansıtabilir? Hangi benzetmeler yapılabilir (örneğin, zaman ayırmak, kendimizi tamamen adamak, vs.)? Başka hangi benzerlikler var?

Sevgi Dolu Bir Bilgi

Birçokları Ezgiler Ezgisi'nde "Aden'e dönüş" teması görmüştür. Her ne kadar anlatılan çift ilk erkek ve kadın olmasa da, şiir ilk bahçeyi akla getiriyor. Allah'ın onların "tek beden" (*Yar. 2:24, 25*) olması tasarısı, ince mecazlar ve simgeler kullanılarak şiir boyunca ifade ediliyor.

Ezgiler Ezgisi, evli çiftin özel yaşamında karşılıklılık esasına bağlı kalmayı ne şekilde ifade ediyor? Ezg. 4:7-5:1. Pavlus'un 1. Korintliler 7:3-5 ayetlerindeki talimatı hangi yönlerden benzer?

Süleyman onu "Benimle gel" (*Ezg. 4:8*) diyerek çağırıyor. Geline de karşılık veriyor. Daha sonra kadın Süleyman'ı davet ediyor: "Sevgilim bahçesine gelsin" (*Ezg. 4:16*). O da karşılık veriyor (*Ezg. 5:1*). Kutsal Kitap buradaki yaklaşma ortamında zorlama ya da suistimal olamayacağını öğretiyor. İki taraf da bu ilişkiye özgürce ve sevgiyle dâhil oluyor. "Benim bahçem" ve "onun bahçesi" aynıdır.

"Süleyman" ve "Şulamı" adlarının ikisi de "barış," "esenlik" ya da "tamlik" anlamlarına gelen İbranice *şalom* sözcüğünden türetilmiş. Hayranlıkları da karşılıklı (*Ezg. 4:1-5, 5:10-16*). İlişkilerindeki denge, dizelerin ve mısraların bile şiirsel bir şekilde hep çift çift olmasıyla ortaya konuluyor. Antlaşma ifadesi "Sevgilim benimdir, ben de onun" (*Ezg. 2:16*) Aden'deki dilin bir yansıması: "İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, etimden alınmış ettir" (*Yar. 2:23*).

Evlilik birliğinin "bilmek" olarak tanımlanması, Allah ile ilişkimize dair kavrayışımızı ne şekilde zenginleştirir? Yar. 4:1, 25; 1Sa. 1:19; Luk. 1:34; Yu. 17:3; 1Ko. 8:3.

Kutsal Kitap koca ve karısının yakın birlikteliği için *bilmek* kavramını kullanıyor. Bu sevgi dolu "bilgide" eşlerin varlıklarının en saklı iç derinlikleri karşılıklı olarak birbirlerine sunuluyor. Sadece iki vücut değil, iki yürek de "bir bedende" birleşiyor. *Bilmek* ayrıca kişilerle Allah arasındaki ilişkiyi de tanımlıyor. Anlaşılı bir Hristiyan için evliliğin benzersiz ve hassas bilgisi, yoldaşlığıyla, bağlılığıyla, sonsuz hazzıyla en muhteşem ve kutsal gizeme, Mesih ile kilisenin birliğine dair derin bir kavrayış sağlıyor.

Doğru Zamanda Aşk

Ezgiler Ezgisi 4:8–5:1 ayetlerini oku.

Ezgiler Ezgisi 4:16 ve 5:1 ayetleri kitapçığın tam ortasındadır ve Süleyman ile Şulamlı kız arasındaki evliliğin tamamlanmasını kendi zirvesi olarak tanımlar.

Aşağıdaki ayetlerde Süleyman neden bahsediyor? *Ezg. 4:12, 16; 5:1; 8:8–10.*

Ezgiler Ezgisi'nde, Allah'ın insanların evliliğe kadar cinsel olarak iffetli kalmasını tasarladığının Kutsal Kitap'taki en ikna edici kanıtını görüyoruz. En güçlülerinden biri, Şulamlı kızın çocukluğuna yapılan atıfta, ağabeylerinin onun bir "sur" mu yoksa "kapı" mı olacağını merak etmeleridir (*Ezg. 8:8, 9*). Başka bir deyişle, Şulamlı kız evlenene kadar temiz mi kalacaktı (sur), yoksa önüne gelenle birlikte mi olacaktı (kapı)? Yetişkin bir kadın olduğunda, iffetini koruduğunu ve kocasına temiz olarak vardığını doğruluyor: "Ben bir surum" (*Ezg. 8:10*). Hatta Süleyman da onun evlendiği geceye kadar bakire kaldığını şu sözlerle doğruluyor: "Kapalı bir bahçesin... kapalı bir kaynak, mühürlü bir pınar" (*Ezg. 4:12*). Kız, kendi deneyiminden yola çıkarak, arkadaşlarına aşk ve evlilik adımlarını çok dikkatli bir şekilde atmalarını öğütleyebilir. Ezgilerin Ezgisi'nde üç yerde Şulamlı kızın "Yeruşalim kızları" diye bahsettiği bir grup kadına, doğru zaman gelene kadar, yani kendisi gibi onlar da kendilerini evliliğin yakın antlaşmasıyla güven içinde bulana kadar, aşkın yoğun tutkusunu uyandırmamalarını öğütlediğinden bahsediliyor (*Ezg. 2:7, 3:5, 8:4*).

Şiirde ikinci defa sevgili, gelinini kendisiyle gelmeye çağırıyor (*Ezg. 2:10, 4:8*). Düğünden önce Süleyman'ın davetini kabul edememişti, fakat şimdi kendisi Süleyman'ı bahçesine davet ediyor (*Ezg. 4:16*), o da memnuniyetle kabul ediyor (*Ezg. 5:1*). Süleyman kızın sadece cazibesine kapılmamıştı; kız onun kalbini çalmıştı (*Ezg. 4:9*), Süleyman onun aşkıyla sarhoş olmuştu (*Ezg. 4:10*) ve onun şimdi ve sonsuza değin sadece kendisine ait olmasıyla sevinip coşmuştu: "Kapalı bahçesin sen, kızkardeşim, yavuklum, kapalı bir kaynak, mühürlü bir pınar" (*Ezg. 4:12*). Bu kusursuz kadınla birlikteliğinde, kendisini Vaat Edilmiş Ülke'ye varmış hissediyor: "Bal damlar dudaklarından, bal ve süt var dilinin altında" (*Ezg. 4:11*).

Cinselliklerini ifade ederken verdikleri yanlış kararlardan pişman olanlar için hangi güzel haberler var? *1Yu. 1:9; Mez. 103:12, Ysa. 55:7, Yu. 8:11 ile karşılaştır.*

Yaratıcı'nın Armağanını Korumak

Allah insanları erkek ve dişi olarak yaratırken özel bir amacı vardı (*Yar. 1:26–28*). İki de O'nun suretini taşıyor, fakat karşı cinslerin evliliğin “bir bedeninde” birleşmesi, Tanrılık'taki birlikteliği çok özel bir şekilde yansıtıyor. Erkek ve dişinin birleşmesi ayrıca ilahî suretin asıl insani ifadesi olan yeni bir yaşamın dünyaya getirilmesini sağlıyor.

Kutsal Yazı Yaratıcı'nın tasarımına uygun olmayan cinsel eylemlere karşı nasıl tavr alıyor? *Lev. 20:7–21, Rom. 1:24–27, 1Ko. 6:9–20.*

Kutsal Yazı Allah'ın insandaki suretini değiştiren ya da tahrip eden hiçbir şeyi onaylamıyor. Allah bazı cinsel eylemleri yasaklayarak Kendi halkını cinselliğin doğru amacına yönlendirir. İnsani tecrübe Allah'ın emirleriyle karşı karşıya geldiğinde, can günaha dair ikna olur.

Hristiyan imanlılara kendi cinselliklerine ve düşmüş dünyadaki diğerlerinin cinselliklerine dair nasıl bir öğüt veriliyor? *Rom. 8:1–14; 1Kor. 6:15–20; 2Kor. 10:5; Gal. 5:24; Kol. 3:3–10; 1Se. 5:23, 24.*

İmanlılar Mesih'in dönüşünde günahın yozlaşmışlığından kurtulmayı bekliyorlar. Kendilerini Mesih'in çarmıhtaki ölümü aracılığıyla günah karşısında ölü, O'nun dirilişi aracılığıyla O'nda canlı sayarak, imanla bekliyorlar. Sürekli dua ederek, uyanık kalarak ve Ruh'un gücüyle, günahkâr doğalarına çarmıha gerilmiş gibi davranıyorlar ve düşüncelerinde Mesih'e itaat etmeye çalışıyorlar. Allah'ın kendi bedenleri ve cinsellikleri üzerindeki sahipliğini onaylayarak, bunları Allah'ın ilahî tasarımına göre kullanıyorlar.

Allah günahattan tövbe edenleri affeder (*1Yu. 1:9*). Müjde, eskiden gelişigüzel ilişkiye giren ve günahlı cinsel birliktelikte bulunan kişilerin, imanlıların kardeşliğinin bir parçası olmalarını sağlıyor. Günah insanoğlundaki cinselliği o kadar yozlaştırmıştır ki, bazıları insani tecrübenin bu yönü açısından tam olarak iyileşemeyebilir. Örneğin, bazı kişiler Allah'ın sözünde yasaklanmış cinsel ilişkilere girmektense tamamen bekâr bir yaşamı tercih edebilirler.

Biz, kilise olarak, örneğin eşcinsellerle ne şekilde ilişki kurmalıyız? Onların cinsel yönelimleriyle ilgili kendi tavırları, bizim onları karşılama biçimimizi ne şekilde etkilemeli?

EK ÇALIŞMA: “Evlilik Mesih’in bereketine sahiptir ve kutsal bir kurum olarak görülmelidir. Gerçek din, Rabb’in planlarına karşı çalışmaz. Allah, erkek ve kadının, gökteki ailenin simgeleri olacak şeref tacını giymiş aileler yetiştirmek için, kutsal evlilik bağıyla birleşmelerini buyurdu. Mesih de, kamu hizmetinin başlangıcında, Aden’de kutsanmış olan kurumu kesin bir şekilde kutsamıştır. Böylelikle evlilik törenlerinde mevcut olmayı reddetmeyeceğini, ayrıca evliliğin paklık ve kutsallıkla, hakikat ve doğrulukla birleştiğinde insan ailesine verilmiş en büyük iyiliklerden biri olduğunu herkese bildirmiştir.” —Ellen G. White, *Daughters of God [Allah’ın Kızları]*, s. 180, 181.

Ezgilerin Ezgisi’nde gördüğümüz gibi, cinsel sevgi evlilikte harika bir şey olabilir. Fakat kalıcı bir ilişki sadece dış güzellik ve fiziksel hazlar üzerine inşa edilemez. Bedenlerimiz yaşlanır ve çürür, hiçbir beslenme düzeni, egzersiz ya da estetik ameliyat bizi sonsuza kadar genç gösteremez. Süleyman ve Şulamli kızın evliliği ömür boyu süren, bağlılık olan bir ilişki. Birbirlerine ait olduklarını üç kez bildiriyorlar (*Ezg. 2:16 6:3, 7:10*). İlkinde, karşılıklı sahiplenmenin ikrarı (*Ef. 5:21, 33 ile karşılaştır*). İkincisinde, kız kendi teslimiyetini ikrar ederek, sırayı değiştiriyor (*ayrıca Ef. 5:22, 23*). Üçüncüde ise, Süleyman’ın ona duyduğu arzu ifade ediliyor (*Ef. 5:24–32*). Böyle bir aşk bastırılmaz (*Ezg. 8:7*), bu bozulamaz bir mühür gibidir (*Ezg. 8:6*).

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Süleyman karısını kusursuz olarak tanımlaması (*Ezg. 4:1–5, 6:8 ve 7:1–9*) Adem’in Havva’yı ilk gördüğündeki ifadesiyle nasıl kıyaslanabilir? (*Yar. 2:23*). O halde kocalar karılarıyla nasıl ilişki kurmalılar? (*Ef. 5:28, 29*).
- ❷ Bazı kişiler Ezgiler Ezgisi kitapçığında Allah ile halkı ya da İsa ile kilisesi arasındaki ilişkiye işaret eden bir benzetme görmüştür. Benzetmenin ölçüsünü kaçırmamaya da dikkat ederek, bu iki insan arasındaki ilişkinin hangi özellikleri bizim Allah’la olan ilişkimizle karşılaştırılabilir? *Ayrıca Ysa. 54:4, 5; Yer. 3:14; 2Ko. 11:2 ayetleriyle karşılaştır*.
- ❸ Süleyman’ın Özdeyişleri 31:26, Ezgiler Ezgisi 5:16 ve Süleyman’ın Özdeyişleri 25:11 ayetlerini oku. Ağzımızdan çıkan sözler eşimizi alaşağı etmek ya da güçlendirmekte ve evliliğimizi zayıflatmak ya da sağlamlaştırmakta ne kadar önemli? Örnekleri çoğaltmak için aşağıdaki ayetlere bakın: *Yakup 1: 26, 3:5–11*.

Tuhaf bir Işık

Andrew McChesney tarafından yazılmıştır.

Ruth Jereh, Zambiya'nın güneyindeki memleketi Mazabuka'daki bardan eve yürekten şarkı söyleyerek yürüyordu.

Bir Cuma akşamıydı, ve bütün günü bira içerek geçirmişti.

Aniden önünde kör edici bir ışık belirdi. Işık havada asılı kaldı, ve Ruth ışığın nereden gelip nereye gideceğini bilemeden, ürkek bir şaşkınlıkla ona bakakaldı. Şarkısı kursağında kalan Ruth, anında ayıldı. Hemen ardından ışık kayboldu.

Ruth titreyerek evin yolunu tuttu.

Ruth o gece ne kocasına ne de 14 çocuğa bir şey söyledi, fakat sabahına sessizliğini bozdu.

"Canım" dedi kocasına. "Dün, eve dönerken, beni korkutan büyük bir ışık gördüm."

"Artık bira içmeyi bırak" diye yanıtladı kocası. "Bu olay, Tanrı'nın sana bir mesajı olabilir."

Daha sonra aynı gün, Ruth'un evine bir Dorcas çalışanı geldi ve onu bir Adventist kilise buluşmasına davet etti. Daha önceki gecenin deneyimi aklında olan Ruth, kocasıyla beraber gitti. Ruth, bir Adventist evinde büyüdü, fakat başka bir mezhepten olan kocasıyla evlenince kiliseden ayrıldı. Eşi barlarda saksafon çalıyordu, ve yıllarca eşinin çaldığı yerde o da ev yemeği veriyordu. Ardından, saatlerce içiyorlardı.

Bu durum öyle bir noktaya geldi ki Ruth barda sabahtan akşama kadar içmekten çocuklarını unuttuyordu.

İçmek Ruth'un hayatının bir parçasıydı ve parlak ışığı gördükten sonra bırakmak için mücadele verdi. İki hafta boyunca geceleri, korkmuş bir şekilde, ağlayarak uyandı. "Tanrım, yaşadığım hayat çocuklarımı ihmal etmeme sebep oluyor" dedi. "Bana biray bırakmam için yardım et."

Ardından bir gün alkole olan tüm arzusundan kurtuldu.

Kasaba halkı onun ayık olduğunu gördüklerinde hayret içinde kaldılar. Onun önceden nasıl olduğunu biliyorlardı ve alkolü bırakmak için cadı doktorunun direktifleriyle hangi otları kullandığını sordular.

"Nasıl oldu da artık bira içmiyorsun?" dedi biri. "Bize içmeyi bırakmana yardım eden otu ver" dedi bir diğeri.

Ruth herkesi şöyle yanıtladı, "Kullandığım ilaç duadır."

Ruth ayrıca duanın gücünü Mesih için ailesini kazanmak adına kullandı. Vaftiz oldu ve onun etkisi ile 10 aile üyesi, kocası da dahil olmak üzere vaftiz oldu. "Benim ve ailemin O'na ibadet etmemizi sağladığı için dualarımda hep Tanrı'ya şükrediyorum" dedi 62 yaşındaki Ruth. "Tanrı'ya ibadet çok önemlidir."

Aile Birliğinin Anahtarları

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yar. 33:12-14, Rut 1:16-18, Yu. 17:21-26, Gal. 3:28, Ef. 2:11-22, 5:21-6:9.

HATIRLAMA METNİ: “Hepsi bir olsunlar. Baba, Senin Bende olduğun ve Benim Sende olduğum gibi, onlar da Bizde olsunlar. Dünya da Beni Senin gönderdiğine iman etsin.” (Yu. 17:21).

Aile hayatı farklı kişiler için yaşamın farklı mevsimlerini temsil eder. Anne ve baba için yaşamlarına bir çocuk girmesi, ömürleri boyunca sürecektir önemli bir değişim anlamına gelir. Evlat için, tabii ki yokluktan varlığa geçiş gerçekten çok büyük bir değişimdir. Daha sonra, çocuklar da yaşamın çeşitli evrelerinden geçtikten sonra evden ayrılıyorlar ve onların da belki kendi çocukları oluyor.

Fakat ister ailedeki çocuk olalım ister anne-baba, hepimiz aynı şeyle boğuşuyoruz: aile hayatında birliği en hafif tabirle zorlu bir hale dönüştüren, kendi günahlı düşünce mizacımızla.

Evet, çarmıhtaki İsa Mesih'in bedeninde tüm insanlık Allah'la ve birbirleriyle barıştırılmıştı (Ef. 2:13-16, Kol. 1:21-23) fakat günlük pratik düzeyde, imanla arayan herkes için aile birliğini canlı bir deneyime dönüştürebilecek tek şey olan Mesih'in lütfunu kendimize mal etmeliyiz. Bu yaşamlarımızda her gün tecrübe ettiğimiz bir şey olmalı. Şükürler olsun ki, Mesih'in lütfu aracılığıyla bu mümkün.

*18 Mayıs Sebti Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Merkez Mesih

Pavlus, Mesih'teki halklar arasında var olan yeni birliği tanımlarken hangi örneği veriyor? Mesih "iki topluluğu" nasıl "bir" yapmıştır? Ef. 2:11–22; ayrıca bakınız Gal. 3:28.

Mesih'in çarmıhı insanları birbirinden ayıran engelleri ortadan kaldırıyor. Yahudi tapınağında duvarlar ibadet edenleri birbirinden ayırıyordu, kadınları erkeklerden, Yahudileri diğer uluslardan olanlardan. Pavlus Yahudilerin ve diğer uluslardan olanların Mesih'teki birliğini tarif ederken, uluslar, farklı topluluklar, sosyal tabakalar ve cinsiyet gibi insanları bölen diğer farklılıklar için de aynı şekilde geçerli olan bir dil kullandı. "Bu iki topluluktan kendisinde yeni bir insan yaratarak esenliği sağlamak" (Ef. 2:15) ifadesi, çiftlerin evlilikteki "tek beden" birliğini gerçek anlamda anlamalarına yardım eden iyi haberdur. Ayrıca, Mesih'e iman yoluyla uzun zamandan beri bölünmüş olan aileler de birleştirilebilir.

Kutsal Kitap'tan Mesih'te birlikle ilgili ayetleri (ezberden) okuyabilmek bir şeydir; bunu gerçekten tecrübe etmek ise bambaşka bir şey. Mesih, bize vaat edilen birliği ve teklifi tecrübe etmemizi sağlayan hangi pratik değişiklikleri hayatlarımıza getiriyor? Örneğin bakınız: Rom. 6:4–7, 2Ko. 5:17, Ef. 4:24–32.

"Büyük bir dairenin kenarından çıkarak merkezine doğru giden doğruları düşünün. Bu doğrular merkeze yaklaştıkça, birbirlerine de yaklaşırlar...

"Biz de, Mesih'e yaklaştıkça birbirimize yaklaşıcağız."—Ellen G. White, *The Adventist Home [Adventist Aile]*, s. 179.

"Baba ile oğul, karı ile koca arasında... onlar O'nun varlığını fark etseler de etmeseler de, Arabulucu Mesih durmaktadır. O'nun aracılığı, O'nun sözünün ve bizim O'nu izleyişimizin aracılığı olmadan, kendimiz dışındaki dünya ile doğrudan bağlantı kuramayız."—Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship [Öğrenciliğin Bedeli]* (New York: The MacMillan Publishing Co., 1979), s. 108.

Ailen, ya da kilise ailen, bu dairenin merkezine ne kadar yakın? İlişkilerin gerektiği gibi olması için başka neyin inmesi şarttır?

O'nun Sevgisi Aracılığıyla Bir Olmak

“Rab birbirinize ve bütün insanlara beslediğiniz sevgiyi, bizim size beslediğimiz sevgi ölçüsünde çoğaltıp artırsın!” (1Se. 3:12).

İsa, Babası'na izleyicilerinin “bizim bir olduğumuz gibi bir ol[ma-ları]” için (Yu. 17:22) dua etti. İsa'nın burada söylediğini, özellikle de bu birliğe ulaşmak için ihtiyaç duyulan sevginin işlevine odaklanarak özetle.

Bu duada İsa'nın aklında izleyicilerinin bir olması vardı. Bu birliğin olmazsa olmazı agape sevgisini (ilahî sevgiyi) tecrübe etmektir. “Agape” bu duada ve Yeni Ahit'te daha pek çok yerde geçen, Allah'ın sevgisi anlamında bir Kutsal Kitap sözüdür. Bu sevgi Allah'ın öz doğasıdır (1Yu. 4:8) ve İsa'nın izleyicilerini tanıtır (Yu. 13:55). Allah'ın sevgisi günahkâr insan yüreği için doğal değildir. İsa Kendi Ruhu'yla imanlının içinde yaşadıkça, kişinin yaşamına girer (Rom. 5:5; 8:9, 11).

“Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin” (Yu. 15:12). Bu sözleri yazan öğrenci Yuhanna, bir zamanlar sevimsiz fakat gururlu, güç delisi, tenkitçi ve fevri biriydi (Mar. 3:17; Luk. 9:54, 55; ayrıca bkz. *Çağların Arzusu*, s. 295). İlerleyen yaşlarında, bu özelliklerine rağmen İsa'nın kendisini sevmekten nasıl vazgeçmediğini hatırladı. İsa'nın sevgisi Yuhanna'yı adım adım değiştirdi ve onun Hristiyan birliğindeki diğerlerini sevmesini sağladı. “Biz O'nun seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi” (1Yu. 4:19, *CANDEMİR*) ve “Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz” (1Yu. 4:11) yazdı.

1. Korintliler 13:4–8 ayetlerini oku. “Sevgi” sözünün geçtiği her yere kendi ismini koymaya çalış. Ne kadar uyuyor? İsa'dan bu sevgi özelliklerini Kendi Ruhu aracılığıyla senin yaşamına getirmesini iste. Ruh, bu Hristiyan idealine ulaşman için seni yaşamında hangi değişiklikleri yapmaya teşvik ederdi?

Bencillik: Aile Yıkan

“Gurur ve bencillik bir kenara konulsaydı, beş dakika pek çok zorluğun üstesinden gelmeye yeterdi.”—Ellen G. White, *Early Writings [İlk Yazılar]*, s. 119.

İnsanlar olarak bizim doğamız günah tarafından bozulmuştur. Bu bozulmanın en büyük örneği belki de bencillik lanetidir. Adeta bencil doğuyoruz; temel doğaları her şeyi kendilerine istemek olan küçük çocukları gözlemleyerek bu gerçeği görebiliriz. “Ben, ben, ben...” Yetişkinliğe ulaştığımızda bu davranış biçimi kendisini çok korkunç şekillerde gösterebilir, özellikle de ev hayatında.

Elbette, İsa bunu değiştirmek için geldi (*Ef. 4:24*). O'nun sözü bize, O'nun aracılığıyla bu yıkıcı kişilik özelliği tarafından yönetilmeye mecbur olmadığımızı vaat ediyor. O'nun tüm hayatı bencillik olmadan yaşamının ne demek olduğunun kusursuz bir örneği; biz O'nun hayatını taklit ettikçe (*1Yu. 2:6*), sadece kendimiz için yaşamaya olan eğilimimizin üstesinden geleceğiz.

Aşağıdaki ayetleri incele. Bencillikle dolu bir hayat yaşamakla ilgili bize ne anlatıyorlar?

Filp. 2:3–5 _____

1Yu. 3:16–18 _____

Yukarıda Ellen White'in yazdığı gibi, gurur ve bencillik bir kenara konulsaydı, birçok sorun daha büyüyüp iltihaplanarak sonunda iflah olmaz bir hale gelmeden çabucak çözüme ulaştırılabilirdi. Ailenin tüm üyeleri, özellikle de ebeveynler, sürekli olarak Çarmıh'a dönüp, duayla, imanla, göz yaşlarıyla ve itaatle diz çökmek anlamına gelse bile, (özverili olmanın tüm evrendeki en büyük örneği olan) Çarmıh'ın dibinde bu günahahtan arınmalıdır (*Özd. 16:6*).

Çarmıh'ın önünde, hayatında ortaya çıkan hangi bencillik varsa bununla boğuşarak, ne kadar vakit geçiriyorsun? Bu ayet (*Mat. 7:16*), burada yeteri kadar vakit geçirip geçirmediğini anlamana ne şekilde yardımcı olur?

Teslimiyet

Pavlus, ilişkilerde tevazu ve hizmete dair hangi öğüdü veriyor? Ef. 5:21. Sence bu tutum kilisedeki birliğe ne şekilde katkı sağlar? Ev yaşantısı için neden bu kadar önemlidir? Ef. 5:22–6:9.

“Tâbi olmak” (Ef. 5:21, KM) sözü, gönüllü bir tercih yaparak, kendini alçakgönüllülükle başka birinin önüne getirmek demektir. Bu benzersiz ilke Mesih’le başladı (Mat. 20:26–28; Yu. 13:4, 5; Flp. 2:5–8) ve O’nun Ruhü’yla dolu olan herkesin karakter özelliğidir (Ef. 5:18). İnsanları bu şekilde başkasına tabi olmaya teşvik eden, “Mesih’e saygı”dır (Ef. 5:21). Özveride karşılıklılık, sosyal ilişkilerle ilgili devrimci bir Hristiyan öğretisiydi ve hâlâ da öyle. Mesih’te istisnasız herkesin bir olduğu ruhsal gerçekliğine hayat verir.

Bir hane ilkesi. Hristiyan tabiiyetinin kendisini göstereceği yer kişinin ev yaşantısıdır. Eğer bu ilke evde etkiliyse, kilisede çok büyük bir değişiklik sağlayacaktır. Pavlus tâbi olma ilkesinin aile yaşantısı içinde nasıl uygulanacağını konuşmak için, tanıtımını hızla geçiriyor.

Efesliler 5:22–6:9 ayetlerinde üç çift ilişkiye işaret ediliyor; toplumda en çok karşılaşılan fakat en adaletsiz ilişkilere. Amaç, var olan sosyal düzeni desteklemek değil, tersine tamamen farklı olarak, imanlılar gönüllü bir şekilde birbirlerine tâbi olduklarında Mesih’in iman kültürünün nasıl işlediğini göstermek.

Sence Pavlus neden ısrarla önce toplumun sosyal olarak daha zayıf kişilerine, kadınlara, çocuklara, kölelere hitap ediyor? Aşağıdaki kutucuklara söz konusu ayetlerdeki tâbi olmakla ilgili sözü yaz.

Ef. 5:22	Ef. 6:1	Ef. 6:5

Toplumsal anlamda daha güçlü olanlara (erkekler, anne-babalar, köle sahipleri) hep ikinci olarak hitap edilmiştir. Her biri de o günün kültüründe pek görülmedik şekilde bir talimat almıştır. Bu talimatlar ilk yüzyıldaki imanlıları hayrete düşürmüş olmalı. Çarmıh’ın etrafında yeri düzleyerek, ilişkilerde gerçek birliği tecrübe etmenin yolunu açtılar.

Söz Verdiğimiz Sevgiyi Yaşamak

Ailenin uyumu ve birliği nihai olarak aile fertlerinin bağlılığına dayanmaktadır, en başta da evli çiftin birbirlerine bakacaklarına dair verdikleri bağlılık sözüne. Ne yazık ki Kutsal Kitap tarihi tutulmayan sözlerin, kırılmış güvenlerin ve olması gerektiği halde olmayan bağlılıkların çok çeşitli örnekleriyle doludur. Kutsal Yazı'da ayrıca sıradan insanların Allah'ın yardımıyla kendilerini arkadaşlarına ve ailelerine adamalarının ve sözlerini tutmalarının heyecan verici örnekleri de vardır.

Aşağıdaki ailelere ve bağlılık seviyelerine bak. Ailelerin bazılarında bağlılığın güçlendirilmesi nasıl başarıldı? Diğerlerinde gösterilen bağlılığı teşvik eden neydi?

Anne-baba – çocuk bağlılığı (*Yar. 33:12–14, Çık. 2:1–1*). _____

Kardeş bağlılığı (*Yar. 37:17–28*). _____

Aile bağlılığı (*Rut 1:16–18; 2:11, 12, 20; 3:9–13; 4:10, 13*). _____

Evlilik bađlılıđı (*Hoš. 1:2, 3, 6, 8; 3:1–3*). _____

Kendimizi, evlilikteki ya da bir çocuk sahibi olma veya evlat edinme kararındaki gibi, başka birine adadığımızda, geleceğe dair farklı bir seçim yapabilmek için kendimizi gönüllü olarak teslim etmemiz gereklidir, bu da hayatımızın önemli bir evresi boyunca kontrolü teslim etmek anlamına gelir. Olumsuz davranışlar yasa yoluyla kontrol altına alınabilir, fakat evlilik ve aile ilişkilerinin gelişmeleri için içlerinde sevgiye ihtiyacı vardır.

İsa'nın bağlılık vaadi (*İbr. 13:5*) kişisel olarak senin için ne ifade ediyor? O'nun sana olan bağlılığı, senin O'na, eşine, çocuklarına ve imanlı arkadaşlarına bağlılığın üzerinde nasıl bir etkiye sahip olmalı?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, “A Sacred Circle” [*Kutsal Bir Daire*], *Adventist Home [Adventist Aile]*, s. 177–180 ve *Testimonies for the Church [Kilise için Tanıklıklar]*, 6. Cilt, s. 236–238.

İlk iş–Birlik. “Hristiyanların ilk işi ailede birlik olmaktır. . .

“Aile fertleri ev hayatındaki işlerinde ne kadar birlik içindelerse, annenin, babanın, oğulların ve kızların ev dışındaki etkileri de o kadar mutluluk verici ve faydalı olacaktır.”—Ellen G. White, *The Adventist Home [Adventist Aile]*, s. 37.

Aile birliğinin sırrı. “Ailelerde ve kilisedeki bölünmelerin ve fikir ayrılıklarının sebebi Mesih’ten ayrılmaktır. Mesih’e yaklaşmak, birbirine yaklaşmak anlamına gelir. Kilisede ve ailede gerçek birliği tesis etmenin sırrı, ilişkilerde ustalık, yönetim becerileri ya da zorlukların üstesinden gelmek için sarf edilen insanüstü çaba değil (elbette bunların da yapılması gerekecektir), Mesih’le birlik olmaktır.”—Sayfa 179.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Kendi toplumunuzda aile birliğine karşı çalışan güçler hakkında konuşun. Bu etkilere karşı koymakta zorluk çeken bir aileye hangi pratik çözümleri önerirsiniz?
- ❷ Şu an kilisenizde dağılmış bir aile var mı? Eğer varsa, sınıf olarak zor zamanlarında bu ailenin tüm fertlerine yardım etmek için ne yapabilirsiniz?
- ❸ Tâbi olma meselesini bütünüyle tartışın. Bu kavram, Hristiyan bağlamı içinde nasıl anlaşılmalı? Bu ilke hangi şekillerde kötüye kullanıldı?
- ❹ Aile birliği ile ilgili ilkelerden hangileri aynı zamanda kilisede birlik fikri için de uygulanabilir?

‘Adam’ Şabat’ı Paylaşır

Andrew McCbesney tarafından Yazılmıştır.

Bir melekle konuştuğunu çok fazla insan iddia edemez.

Çiftçi Notley Tidwell edebilirdi, ama etmedi. Onun yerine, gizemli yabancıyı “adam” diye adlandırdı.

1880’lerde bir akşam, Notley, ABD’nin Texas eyaletinde bir ambar dansından, elinde kemani, aheste aheste eve doğru yürürken dua ediyordu. Kafası karışmıştı. Pazar günü ibadet ederek büyümüşü fakat Kutsal Kitap çalışıyordu ve Dördüncü Emir’de şunu görmüştü, “Şabat Günü”nü kutsal sayarak anımsa” (Mısır’dan Çıkış 20:8; KJV).

Dua ettiği sırada, aniden arkasından bir adam belirdi. Notley civardaki herkesi tanıyordu ve bu adamı daha önce hiç görmemişti. Fakat irkilmedi. Yabancı huzur veriyordu.

“Yabancı, birden belirdi ve onunla konuşmaya başladı” dedi Notley’nin torunu, 94 yaşındaki Lorena Stigaullde. Konuşma kısa sürede Şabat’a döndü ve Notley, Tanrı’nın Pazar gününü değil, Cumartesi gününü Şabat olarak belirlediğine olan giderek artan inancını paylaştı. Cumartesi gününü farkedene birini bulamadığı için şaşkınlığını dile getirdi.

Yabancı, Cumartesi günü ibadet eden bir grup insandan haberdar olduğunu ve ayrıntılı bir şekilde toplantı yerlerinin adresini verdi. Konuşmaya devam ederken Notley bir an yana doğru gözünü kaydırdı, geri adamın olduğu yere baktığında, adam kaybolmuştu.

“Yabancı tam oradaydı, döndüğünde, yerinde hiçbir iz yoktu,” dedi, Notley’nin torununun 68 yaşındaki kızı Reba Seifert.

Notley eve dönünce, karısına bu sıradışı buluşmayı anlattı ve günler sonra, bu adamın söylediği adrese gitmeye karar verdi. Adres onu her Şabat küçük bir grup Yedinci Gün Adventisti’nin toplandığı bir çiftlik evine götürdü. Notley, karısı ve sekiz çocuğuyla Adventist Kilisesi’nde vaftiz edildi. Daha sonra bir yerel kilise lideri oldu ve Teksas şehirleri Linden ve Marietta arasında, ilk yerel Adventist kilisesini dikti.

Kilise şu an kapalı olmasına rağmen, Lorena’nın diğer akrabalarıyla birlikte katıldığı Linden’deki bir kilise de dahil olmak üzere bölgede başkaları ortaya çıktı.

Notley’nin mirası bugün yaşamaya devam ediyor. Tanrı’ya olan imanı Teksas ve ötesinde görev odaklı birçok Kutsal Kitap çalışmanı, yazı evangelistleri ve özel ihtiyaç liderleri olarak hizmet veren Yedinci Gün Adventist kuşakları oluşmasını sağladı.

“O, büyük bir ailedeki ilk Adventist oldu,” dedi, Notley’nin torunu Lorena’nın 4 kızından biri olan Reba.

Notley asla yabancıyı bir melek olarak anmadı, fakat ailesi yabancıların, yürekte edilen bir duaya cevap olarak cennetten gönderildiğine inanıyor.

“Notley yabancıyı sadece ‘adam,’ olarak anardı, ama onu Tanrı’nın gönderdiğine inanıyordu” dedi bu hikayeyi büyük babasından küçük bir kız iken dinleyen Lorena. “Ben onun bir melek olduğuna inanıyorum.”

Ebeveynlik Dönemi

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yar. 18:11; Yer. 31:25; Mat. 11:28; Mez. 127; Özd. 22:6; 1Sa. 3:10-14; Flp. 3:13.

HATIRLAMA METNİ: “Çocuklar Rabb’in verdiği bir armağandır, rahmin ürünü bir ödüdür.” (Mez. 127:3).

Doğum o kadar yaygın ve normal bir durumdur ki, çoğu zaman ne kadar harika bir şey olduğunu tam olarak takdir etmeyiz. Havva’nın bebek Kayın’i kucagina aldığında neler hissettiğini hayal edin. Aylar boyunca büyüyen vücudundaki değişikliği ve doğum yapmanın şiddetli acısını tecrübe ettikten sonra, kendilerine çok benzeyen fakat savunmasız bu küçücük çocuğu görmesi. Doksanlı yaşlarında, çocuk sahibi olma çağını çoktan geride bırakmış olan Sara’nın, kendi oğlu İshak’ın yüzüne bakması kim bilir nasıl bir tecrübeydi; onun adını her söylediğinde gülmüş olmalı. Hanna, bir oğul sahibi olmak için kim bilir kaç sene dua ettikten sonra, Samuel’i kucagina aldı ve “Bu çocuk için yakarmıştım; RAB dileğimi yerine getirdi” dedi (1Sa. 1:27). Hâlâ genç bir kız olan Meryem’in, oğlunu, Allah’ın Oğlu’nu kucaklarken yüreğinde hissettiği şaşkınlık ve korkuyla karışık hayret.

Aynı zamanda, herkes çocuk sahibi olmakla birlikte gelen ayrıcalığa ve sorumluluğa sahip değil. Bu hafta, ebeveynlik dönemini tüm zorlukları, korkuları, tatmin duygusu ve neşesiyle keşfetmeye çalışacağız.

*25 Mayıs Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışım.

Çocuksuz Ebeveynlik

Yaratılış 18:11, 30:1, 1. Samuel 1:1–8 ve Luka 1:7 ayetlerini oku. Bu kişilerin ortak özelliği ne? Allah onların arzularına nasıl karşılık verdi?

Çocuklar bereketdir. Fakat her nedense Allah herkesi çocuklarla bereketlemez. Bazıları bir aile kurmayı umarak dua eder ve Allah, bazen Sara'nın durumunda olduğu gibi mucizevî şekilde, onların taleplerini lütfkârlıkla yerine getirir; bazılarıysa ricalarını Allah'ın tahtının önünde aynı coşkunlukla sunmalarına rağmen sağır edici bir sessizlikle karşılaşırlar. Arkadaşlarının hamileliklerinde Allah'a şükrettiklerini ve yeni doğan bebeklerini karşıladıklarını her gördüklerinde, boş yuvalarını düşündükçe derin yaraları daha da derinleşir. "Kaç çocuğunuz var?" gibi masum sorular bile, onlara katılmak isteyip de katılmadıkları, sadece çocuk sahibi olanların kabul edildiği ayrıcalıklı kulübü acı bir şekilde hatırlatır.

Bu tecrübeyi yaşamış olanlar, Allah'ın onların kederini anladığını kabul lenmelidirler. Mezmurcu Allah'a şöyle seslenmişti: "Çektiğim acıları kaydettin, gözyaşlarımı tulumunda biriktirdin! Bunlar defterinde yazılı değil mi?" (Mez. 56:8). Sessiz görünse de, "bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa, Rab de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır" (Mez. 13:13).

Bu arada bazı insanlar da çeşitli sebeplerle çocuk sahibi olmamayı tercih edebilirler. Bazı kişilerin bu kadar acı, ızdırap, kötülük ve muhtemel felâketlerle dolu bizimki gibi bir dünyaya daha fazla insan getirmemeye karar vermeleri anlaşılabilir. Bazı durumlarda, çiftler kendi çocuklarına sahip olmak yerine evlat edinmeyi tercih edebilir; böylece zaten var olan çocukları büyütebilir, çoğunlukla onlara aksi halde sahip olacaklarından çok daha iyi bir hayat yaşama fırsatı sağlayabilirler.

Dünyamız karmaşık bir yer ve çocuk sahibi olmakla ya da olmamakla ilgili olarak her türden insanla her tür durumda karşılaşmamız mümkün. Çocuklar konusuna ilişkin kendimizi hangi durumda bulursak bulalım, Allah'ın bize olan sevgisinin ve O'nun bizim iyiliğimizi istediğinin güvencesiyle yaşayabiliriz. Aynı zamanda, herhangi bir nedenle çocuk sahibi olmayan kişilere karşı elimizden geldiğince hassas olmayı da her zaman hatırlayalım.

İsa'nın Kendisine ait hiç çocuğu olmadı. Biz bu gerçekten hangi dersleri çıkarabiliriz?

Bekâr Ebeveynlik

Dünyanın karşılaştığı bir olgu, her zaman olmasa çoğunlukla kadının bekâr annelik yaptığı, bekâr ebeveynlik.

Bazen bekâr ebeveynleri evlilik dışı çocuk yapan kişiler olarak düşünürüz. Fakat durum her zaman böyle değildir. Hacer'e İbrahim'den bir çocuk yapması için baskı yapıldı, sonra da çocuğunu alıp gitmeye zorlandı (*Yar. 16:3, 4; 21:17*). Bat-Şeva güçlü bir adamın cinsel girişimiyle hamile kaldı (*2Sa. 11:4, 5*). İlyas bekâr bir anneye yardım etmesi için Sarefat adlı bir köye gönderildi, bu kadın duldu (*1Kr. 17:9*). İsa hizmetine başladığında üvey babası Yusuf ölmüş, Meryem dul ve bekâr bir anne olarak kalmıştı. "Ölüm onu, İsa'nın doğumunun gizemine ilişkin bilgisini paylaşan Yusuf'tan ayırmıştı. Şimdi umutlarını ve korkularını güvenerek paylaşabileceği kimsesi kalmamıştı. Son iki ay büyük kederle geçmişti."—Ellen G. White, *Çağların Arzusu*, s. 145 [Sevgi Öğretmeni s. 130].

Bekâr bir ebeveyn olmak belki de bir kişinin sahip olabileceği en zorlayıcı işlerden biri. Birçokları, mali durumlarını yönetmek, diğer ebeveynle uğraşmak, kendilerine vakit ayırmak ya da Allah'la vakit geçirmek arasında seçim yapmak gibi çeşitli zorluklarla boğuşuyor ve bir daha sevilip sevilmeyeceklerinden endişe ediyorlar.

Bekâr ebeveynler de dahil olmak üzere herkes aşağıdaki ayetlerden hangi vaatleri alabilir: *Yer. 31:25; Mat. 11:28; Yer. 29:11; Yer. 32:27; Özd. 3:5, 6; Yşa. 43: 1, 2.*

Biz kilise olarak bekâr ebeveynlere yardım etme sorumluluğunu taşıyoruz. Yakup şöyle yazmıştı: "Baba Tanrı'nın gözünde temiz ve kusursuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi[dir]" (*Yak. 1:27*). İlke olarak "ve sıkıntı çeken bekâr ebeveynlerle de" ifadesi eklenebilir. Yapabileceğimiz yardım sadece maddi olmak zorunda da değil. Çocuklarına bir süreliğine bakarak, onların diğer işlerini yapmalarına, dinlenmelerine, dua etmelerine ve Allah Sözü'nü çalışmalarına, böylece biraz rahat etmelerine imkân sağlayabiliriz. Çocuklarına rehberlik edebilir ya da evlerindeki tamirat işlerinde onlara yardımcı olabiliriz. Çok çeşitli şekillerde Allah'ın bekâr ebeveynlere uzattığı yardım eli olabiliriz.

Bu duruma nasıl geldiklerini yargılamadan, bekâr ebeveynlere yardım etmek ve onları cesaretlendirmek için hangi özel şeyleri yapabilirsin?

Ebeveynlik Sevinci ve Sorumluluğu

127. Mezmuru oku. Bu kısa mezmurun temel mesajı nedir? Ondan kendimiz için ve nasıl yaşadığımızla ilgili hangi önemli ilkeleri çıkarmalıyız?

Sevdiğiniz bir yemeği pişirmek istediğiniz zaman, tarifini uygularsınız. Tüm malzemeleri eklediyseniz ve tüm adımları izlediyseniz, çoğu zaman istediğiniz sonuca ulaşırsınız. Fakat ebeveynlik yemek pişirmek gibi değildir. Hiçbir çocuk bir diğere tam olarak benzemez, diğer çocuklarda yaptığınız her şeyi aynı şekilde yapmanız da, sonuçta çok farklı olabilirler. Bunun nedeni cinsiyetleri, doğma sıraları, mizaçları, ya da daha bir çok farklı sebep olabilir. Allah'ın tasarısında, anne-babalar çocuklarına O'nu sevmeyi ve O'na itaat etmeyi öğreteceklerdi (*Yas. 6:4–9, Mez. 78:5–7*). Allah anne-babalara “çocuğu tutması gereken yola göre yetiştir” (*Özd. 22:6*) talimatını vermişti, asla yanlış kararlar vermesinler diye sürekli tepelerinde dikilmeleri değil.

Çocuklarımızın sevimli ve savunmasız küçük insanlardan bağımsız ve başarılı yetişkinlere dönüşmelerini görmek istiyor olsak da, nihai sorumluluğumuz onların İsa Mesih'i tanıyan, seven ve O'na hizmet eden kişiler olmalarıdır. Anne-babalar olarak, çocuklarımızın ruhsal gelişimi için Yasanın Tekrarı 6. bölümde özetlenen planı izleyebiliriz. Bunun dört önemli ön şartı vardır: “Tanrımız RABB’i” tanımamız (*Yas. 6:4*), O'nu bütün yüreğimizle sevmemiz (*Yas. 6:5*), O'nun Sözü'ne değer vermemiz (*Yas. 6:6*) ve O'nun hakkında bildiklerimizi çocuklarımıza öğretmemiz (*Yas. 6:20–23*).

Yasanın Tekrarı 6. bölüm iki önemli ilkeyi daha bildiriyor. İlki, “öğretme-sözünü etme” ilkesi (*Yas. 6:7*). Öğretmek resmi eğitime işaret ederken, söz etmek gayriresmî öğretişe işaret ediyor. Her iki durumda da, Kutsal Kitap gerçeğinin iletilmesi ebeveyn–çocuk ilişkisi içinde gerçekleşiyor. Resmi eğitim zamanları aile ibadeti sırasında, onlarla Allah'ın Sözü'nü çalışarak olabilir. Gayriresmî eğitim ise gündelik yaşamın içinde karşımıza çıkan anlık durumlarda gerçekleşir ve aslında daha da önemlidir. Günlük yaşamın olayları, Kutsal Kitap gerçeğini iletmek için etkili araçlar olabilirler (*Yar. 18:19*). İkincisi, “bağlama–yazma” ilkesi (*Yas. 6:8, 9*). Ruhsal gerçek, işlerimize (“el”) ve tavırlarımıza (“baş”) bağlanmış olmalıdır, fakat aynı zamanda özel (“kapı söveleri”) ve toplumsal (“kentlerin kapıları”) yaşantılarımıza da yazılmıştır. Yüreklrimizden evlerimize, evlerimizden de dünyaya yayılmıştır.

Öğrenci Yetiştirme Olarak Ebeveynlik

Yaratılış 18:18, 19 ve 1. Samuel 3:10–14 ayetlerini oku. Bu iki babayı karşılaştır. Ebeveynlik tarzları hangi sonuçları doğurdu?

Ebeveynlerin çocuklarını öğrenciler olarak yetiştirme sorumlulukları vardır, böylece çocuklar kendileri İsa'nın öğrencileri olurlar. Çocuklarını eğitmenin ve terbiye etmenin yolunun onları fiziksel olarak cezalandırmaktan geçtiğine inanan ebeveynler var – ne kadar çok olursa o kadar iyi (Özd. 22:15, 23:13, 29:15). Bunlar gibi ayetler çocuklara kötü davranmak ve onları tümüyle itaate zorlamak için suistimal ediliyor, fakat çoğunlukla bu yaklaşım çocukların anne-babalarına ve Allah'a isyan etmeleri sonucuna yol açıyor.

Kutsal Kitap anne-babalara çocuklarını nezaketle yönlendirmelerini (Ef. 6:4, Kol. 3:21) ve onlara sağduyuyla yol göstermelerini (Mez. 78:5, Özd. 22:6, Yşa. 38:19, Yoel 1:3) öğretiyor. Anne-babalar olarak biz çocuklarımızın ihtiyaçlarını karşılamalı (2Ko. 12:14) ve onlar için izleyecekleri iyi örnekler olmalıyız (Yar. 18:19, Çık. 13:8, Tit. 2:2). Bize evlerimizi iyi yönetmemiz (1Ti. 3:4, 5, 12), çocuklarımızı terbiye etmemiz (Özd. 29:15, 17) ve bunları yaparken Allah'ın sevgisini yansıtmamız (Yşa. 66:13, Mez. 103:13, Luk. 11:11) söylenmiştir.

Ne yazık ki Kutsal Kitap kötü sonuçlanan ebeveynlik öykülerini ortaya koyuyor. İshak ile Rebeka, oğulları Esav ve Yakup arasında taraf tuttular (Yar. 25:28), daha sonra Yakup da Yusuf'a aynı şekilde davrandı (Yar. 37:3). Eli, dindar bir lider olmasına rağmen, çocuklarını terbiye etmeyi beceremedi (1Sa. 3:10–14). Eli tarafından büyütülen Samuel'in kendisi de sonunda yetersiz bir baba oldu (1Sa. 8:1–6). Kral Davut zina işleyerek ve bir cinayet emri vererek çocuklarını yetiştirdi, onlar da onun örneğini izlediler. Kral Manaşe çocuklarını cinlere kurban etti (2Kr. 21:1–9), kendisinden önceki Kral Ahaz da böyle yapmıştı (2Kr. 16:2–4).

Fakat neyse ki Kutsal Yazılar'da iyi ebeveynlik örneklerini de görüyoruz. Mordekay, daha sonra Kraliçe Ester olan kuzeni Hadassa'ya olağanüstü babalık etmişti (Est. 2:7), Eyüp de çocukları için sürekli olarak dua ederdi (Eyyü. 1:4, 5). İyi ya da kötü, bu örneklerin hepsinden ebeveynliğe dair dersler çıkartabiliriz.

**Kutsal Kitap'ta gördüğümüz ebeveynlik örneklerinden ne öğrenebiliriz? Bu ilkelerden bazılarını bizim olmayan çocuklarla ilişki-
rimizde ne şekilde kullanabiliriz?**

Kayıp Evladınız için Mücadele Etmek

Süleyman'ın Özdeyişleri 22:6 ayetini oku. Bu ayetten ne anlıyorsun? Bu bir güvence mi, vaat mi, yoksa olasılık mı?

Bazen bir ebeveyn olarak siz yapmanız gereken her şeyi –çocuğunuza doğru şeyleri öğretmeye zaman ayırmak, Allah bilginize uygun bir şekilde yaşamak, onları iyi okullara göndermek, düzenli olarak kiliseye katılmak, onlarla beraber mücadeleme işine katılmak– yapmış olmanıza rağmen, onlar sonunda sizin onları içinde büyüttüğünüz imanı terk ederler. Bunun verdiği acı dayanılmazdır ve onların kurtuluşunu düşünmediğiniz bir an bile olmaz. Sebep ebeveynin hatası olmayabilir. Çocukların kendi akılları vardır ve sonuç olarak yaptıklarından Allah'a karşı kendileri sorumludurlar.

Bazıları, “yaşlandığında o yoldan ayrılmaz” ifadesini bir vaat olarak, iyi ebeveynliğin her zaman kişinin çocuğunun kurtuluşu sonucunu doğuracağına bir güvencesi olarak görür. Fakat Süleyman'ın Özdeyişleri'nin çoğunlukla bize verdiği ilkelerdir, her zaman koşulsuz vaatler değil. Bu ayetten çıkarabileceğimiz, çocuklukta öğrenilen derslerin ömür boyu süreceğinin güvencesidir. Her çocuk sonunda ebeveynlerinin mirasını kabul ya da reddedeceği yaşa ulaşır. Çocuklarına Tanrı yoluna yaraşır bir eğitim vermeye çalışmış olanlar, onlara öğrettiklerinin her zaman onlarla birlikte olacağının güvencesine sahiptir ve eğer çocukları bir gün uzaklaşmayı tercih ederse, onların yüreklerine ektikleri tohumlar sürekli olarak çocuklarında kalarak onları eve çağıracaktır. İyi ebeveynler olmak bizim elimizde; çocuklarımızın ne olacağı ise onların.

Çocuğu yoldan çıkan bir ebeveyn ne yapmalı? Çocuğunuzu en samimi duanız ile Allah'a emanet edin. Sizin acınızı anlayacak biri varsa, o milyarlarca evladı Kendisine sırt çevirmiş olan, kusursuz ebeveyn Allah'tır. Kayıp çocuklarınıza sevgi ve dua ile destek olabilirsiniz, ayrıca onlar Allah'la görüşirken yanlarında olmaya hazırlanın.

Destek ve dua istemeye utanmayın, kendinizi suçlamayın ve ailenin kalanını unutmamanıza neden olacak kadar kayıp evladınıza odaklanmayın. Kayıp bir evlada ebeveynlik etmek ailenizi bölebilir; o yüzden eşinizle birlikte ortak cephe oluşturun ve çocuğunuz için net sınırlar koyun. Allah'ın evladınızı sizden daha çok sevdiğini hatırlayın, parlak geleceği umut edin ve evladınızın Allah'ın sürmekte olan işi olduğunu kabul edin.

Böyle bir durumdayken kendinizi suçlamanız normal. Hatalar yaptysanız bile, neden geleceğe ve Allah'ın vaatlerine odaklanmak daha iyi olur? Bkz. Flp. 3:13.

EK ÇALIŞMA: “Yavrularınızla konuşmaya ve onlarla birlikte dua etmeye vakit ayırmalısınız ve hiçbir şeyin Allah’la ve çocuğunuzla bu birlik zamanını sekteye uğratmasına izin vermemelisiniz. Sizi ziyarete gelenlere ‘Allah bana yapmam için iş verdi, o yüzden dedikodu yapmaya zamanım yok’ diyebilirsiniz. Bugün için ve sonsuzluk için yapacak işiniz olduğunu hissetmelisiniz. İlk görevinizi çocuklarınıza borçlusunuz.”—Ellen G. White, *The Adventist Home [Adventist Aile]*, s. 266, 267.

“Anne-babalar, terbiyenin ilk dersine çocuklarınız daha kollarınızda bebekken başlamalısınız. Onlara iradelerini sizin iradenize teslim etmeyi öğretin. Bu da elinizi dengeli kullanarak ve kararlılık göstererek gerçekleştirilebilir. Anne-babalar kendi ruhları üzerinde kusursuz denetime sahip olmalı, çocuğun iradesini de nezaketle ama kararlılıkla, kendi iradelerine teslim olmaktan başka bir beklentisi kalmayınca dek eğmelidirler. Anne-babalar zamanında başlamıyorlar. Asabiyet ilk ortaya çıktığı zaman bastırılmadığında, çocuklar kendileriyle birlikte büyüyen, kendileri güçlendikçe güçlenen bir inada sahip oluyorlar”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]*, 1. cilt, s. 218.

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 Allah’ın “çocuğu” olmak ne demektir? Bu imgeyi nasıl anlamalıyız ve bundan nasıl bir teselli çıkarabiliriz?
- 2 Bir baba çocuğu doğduktan hemen sonra şöyle demişti: “İki büyük teolojik gerçeği çocuklarım doğduktan sonraki birkaç yıl içinde öğrendim. İlki özgür irade gerçeği; ikincisi de insanın günahlı mizacı gerçeği.” Küçük çocuklar ona bu gerçekleri ne şekilde öğretmiş olabilir?
- 3 Çocukların iradelerini şekillendirmenin doğru zamanı nedir? Bu nasıl yapılmalıdır? Biz kendimiz Allah’ın iradesine tamamen boyun eğmemişken, çocuklarımızın iradelerini Allah’ın tasarısına göre nasıl şekillendirebiliriz?
- 4 Bekâr ebeveynlik konusunda biraz daha düşün. Kilisenizin, hep birlikte, bekâr ebeveynlere ve yalnız başlarına büyütmeye çalıştıkları çocuklarına yardım etmesinin pratik yolları neler?
- 5 Çocukları imandan sapmış olan anne-babaları cesaretlendirmenin yolları neler?

İşimden Ayrılma Sebeğim

Andrew McClesney aarafından, Bo'nun Anlattığı gibi aktarılmıştır.

Olağanüstü bir deneyim, Çin'de, bir iplik fabrikasındaki 17 yıllık işimden ayrılıp kendimi tamamen müjdeciliğe vermemi sağladı.

Ben 39 yaşındayken, oğlum tornacı olmak için bir meslek okuluna gitmek istedi. Fakat üç yıllık bu kursun ücreti 10,000 yuandı, ve elimizde böyle bir para yoktu.

Benim Yedinci Gün Adventisti annem bunun için dua etmemizi önerdi. Dua ettik, fakat benim bir mucizeye dair bir beklentim yoktu.

Kız kardeşim problemi duyduğunda, meslek okulunda çalışan bir arkadaşı ile temasa geçerek oğlumun burs kapsamına girip giremeyeceğini sordu. Okul muhasebecisi olan arkadaşı, bursun sadece düşük gelirli aileler için geçerli olduğunu ve bizim bu kapsama girmediğimizi söyledi. Ama oğlum onun önerisine uyararak yine de okula kayıt yaptı.

Bu sırada, annem, dört kızkardeşim ve ben paramızı topladık. Okula parayı yatırmaya gittiğimizde okul muhasebecisi tarafından karşılandık. Oğluma oracıkta bir burs talep mektubu yazmasını söyledi ve mektubu müdürün ofisine götürdü.

Müdür mektuba baktıktan sonra sordu, "Bu öğrenciye ne kadarlık bir yardım yapmalıyım?" "İstedığınız kadar yapabilirsiniz," diye yanıtladı muhasebeci.

Müdür mektuba "500" yazdı.

Muhasebeci mektupla beraber döndüğünde çok heyecanlanmışım. 500 yazısının ne anlama geldiğini bilmiyordum, fakat 500 yuanlık bir indirimin bile çok fazla yardımı olurdu.

"Bir yıllık ücreti mi, yoksa komple üç yılın ücretini mi ödemek istersiniz?" diye sordu kasiyer.

"Komple üç yılın," diye yanıtladım.

Kasiyer, birkaç hesaplamadan sonra, "Toplam borcunuz 2,700 yuan." dedi.

Şoktaydık! Ne olduğunu ya da nasıl o rakamla çıktığını algılayamadık. Bugün bile, hala orada ne olduğunu bilmiyoruz.

O güne kadar Tanrı'ya inancım oldukça sığdı. Ama o tecrübeden sonra, Tanrı'nın bizi düşündüğünü farkettim, ve tüm kalbimle Tanrı'ya hizmet etmeye karar verdim. Sadece birkaç yeteneğim var, ama kilise temizliğine yardım edebileceğime ya da insanları ziyaret edebileceğime karar verdim.

Bugün, 54 yaşındayım ve beş kiliseden sorumluyum. Kendimi bir müjdeciler olarak adlandırmaya değer görmüyorum. Ama inanıyorum ki Tanrı liderlik ediyor ve O müjdeyi yaymamda bana yardım eder.

2018 Onüçüncü Şabat Sunuları'nın üçüncü çeyreğinin bir kısmı, Çin'de birlikçi bir iç şehir kilisesi açmak için kullanıldı. Yazarm ismi değiştirilmiştir.

Kayıp Zamanları

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Mar. 5:22-24, 35-43; 1Pe. 5:6, 7; Yar. 37:17-28; Luk. 16:13, Rom. 6:16; 1Ko. 15:26.

HATIRLAMA METNİ: “Dahası var, uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesih’i tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum” (Filipililer 3:8).

Adem ile Havva iyiyle kötüyü bilme ağacının meyvesini yedikleri anda ilk kayıplarını, masumiyetin kaybını yaşadılar. Bu kaybedilen masumiyetin yerini ise bencillik, çatışma, suçlama ve birbiri üzerinde denetim ve üstünlük sağlama arzusu aldı.

İlk Günah’tan kısa süre sonra, kendilerine çıplaklıklarını örtmek üzere hayvan postları verildiğinde ilk hayat kaybına tanıklık ettiler. Sonsuza kadar yaşamamaları için hayat ağacından yemeleri yasaklanan Adem ile Havva aynı zamanda kusursuz bahçe evlerini kaybettiler, yıllar sonra oğulları Habil’i de kardeşi Kayın’in ellerinde kaybettiler. Sonunda içlerinden biri eşini, kalan eş de son olarak kendi hayatını kaybetti. Bir tercih yüzünden çok kayıp yaşandı.

Evet, hepimiz kaybın gerçekliğini ve acısını biliyoruz, kayıp ailemizden olduğundaysa çoğumuz o acıyı en derinde hissediyor. Bu hiç şaşırtıcı değil, zira en yakın bağları ailede kurduğumuz için, çeşitli şekillerde kayıp orada olduğunda bize en sert darbeyi vuruyor.

Bu hafta aile yaşamına, çeşitli kayıpların olduğu dönemler bağlamında bakmaya devam edeceğiz.

*1 Haziran Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Sağlığın Kaybı

Biz hayat ağacından binlerce yıl uzaktayız ve bunu hepimiz, özellikle de fiziksel sağlığımız söz konusu olduğunda, hissediyoruz. Er ya da geç, genç yaşta kaza sonucu hayatımızı yitirmedeğimiz takdirde, hepimiz sağlığımızı kaybetmenin sert gerçekliğiyle yüzleşeceğiz.

Sağlığın kaybı ne kadar zor olsa da, bu durum kendimizi değil ailemizdeki birini etkilediğinde ne kadar daha acı verici? Kaç anne-baba, özellikle de hasta evlatlarıyla uğraşırken, çocukları yerine hasta olanın kendileri olmasını dilemiştir? Maalesef bu seçimi biz yapamıyoruz.

Bu öykülerin ortak özelliği ne? *Mar. 5:22–24, 35–43; Mat. 15:22–28; Luk. 4:38, 39; Yu. 4:46–54.*

Bu durumların her birinde ve şüphesiz daha birçoğunda, ailenin bir ferdi için İsa'ya yalvaran diğer bir aile ferdini görüyoruz.

Düşkün bir dünyada yaşadığımız için acı çektiğimizi fark ettiğimize şüphe yok. Günah dünyaya girdiğinde sadece ölüm girmedi, aynı zamanda devamlı acı, hastalık ve dert de girdi. Kronik veya ölümcül bir hastalığa yakalandığımızda sarsılabilir, öfkelenebilir, umutsuzluğa kapılabilir, hatta “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? Niçin bana yardım etmekten, haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun?” (*Mez. 22:1*) diye haykırmak isteyebiliriz. Davut’un yaptığı gibi, bizim de sorularımızı, öfkemizi ve acımızı Allah’a götürmemiz doğru olur.

İsa’nın dönüşüyle ölüm nihayet bozguna uğratılincaya kadar, hastalık ve ıstırap birçok yönden sır olarak kalacak. Bu arada biz de Allah’ın Sözü’nden önemli gerçekleri çıkarabiliriz. Eyüp tarifi imkânsız acılara katlanırken Allah’a daha da yakınlaşmıştı. Şöyle demişti: “Kulaktan duymaydı bildiklerim senin hakkında, şimdiyse gözlerimle gördüm seni” (*Eyü. 42:5*). Pavlus’un kronik bir rahatsızlığı vardı, onunla başa çıkma şekli bize ıstırap çekmenin bizi başkalarını teselli etmeye hazırlayabildiğini, acı çeken diğer insanlara karşı bize merhamet verebildiğini ve daha etkin bir şekilde hizmet etmemizi sağlayabildiğini söylüyor (*2Ko. 1:3–5*); yani bizi kırıp geçmesine izin vermezsek.

Hastalıktan muzdarip olan biz ya da aile fertlerimiz olsun fark etmeksizin, talep edebileceğimiz vaatler hangileridir? Rabbimiz İsa’nın çarmıhta ızdırap çekmiş olması böyle zamanlarda bizim için neden çok önemlidir? Çarmıhtaki İsa, ailemizdeki hastalık sırasında bile bize Allah’ın tükenmez sevgisi hakkında ne öğretir?

Güvenin Kaybı

Hepimiz bir gün bize güvenmiş olan birinin güvenini boşa çıkartacak olan günahkâr, bozuk insanlarız. Hangimiz başka birinin güvenimize ihanetinin kurbanı olmadık ki? Güvenin kaybı ne kadar zor olursa olsun, bir aile ferdine ihanet etmek ya da ailemizden biri tarafından ihanete uğramak her zaman çok daha kötüdür.

Bazen, ilişkinin onu tamir etmek için harcaıyacağımız çabaya değmeyeceğine karar verir ve kayıplarımızı gözden çıkartıp ilişkiyi geride bırakırız. Tabi ki, karşımızdaki kişi bir aile ferdi, mesela eşimiz olduğunda bunu yapmak kolay değildir. Evliliğin amaçlarından birinin de, güven kırıldığında onu tekrar inşa etmeyi bize öğretmesi olduğu söylenebilir.

Bir ilişkideki güvene gölge düştüğünde, hem güven hem de ilişki nasıl iyileştirilir kurtarılabilir? 1Pe. 5:6, 7; 1Yu. 4:18; Yak. 5:16; Mat. 6:14, 15.

Yıkılmış güveni yeniden inşa etmek bir yolculuk gibidir; aşama aşama ilerlemelisiniz. Yolculuk, kabahatli olan kim olursa olsun ve kabahat ne olursa olsun, samimi bir şekilde kırgınlığın açıklanmasıyla ve gerçeğin itiraf edilmesiyle başlar.

Güveni kıran zinaysa, iyileşme ihanet eden itiraf ettiğinde başlar. İyileşme sürecinin bir parçası olarak, ihanet eden kişinin itirafında tamamen açık olması gereklidir. Gizli hiçbir şey kalmamalıdır, yoksa ileride ortaya çıktığında (elbet çıkacaktır) yeniden inşa edilmiş olan güveni yerle bir edecektir. Güven ikinci kez kırıldığına, iyileştirmek ilk seferinden daha da zor olacaktır.

Güveni yeniden inşa etmek zaman ve sabır ister. Kabahat ne kadar büyükse, onarım ona göre daha çok vakit alacaktır. Bazen de kendinizi iki adım ileri üç adım geri atıyormuş gibi hissedersiniz, bu gerçeği kabullenin. Bir gün geleceğe dair bir umut varmış gibi görünür, ertesi gün kaçıp gitmek istersiniz. Fakat birçok kişi bozulmuş ilişkilerini tamir edip daha derin, daha yakın, daha tatmin edici ve daha mutlu bir evlilik geliştirmeyi başaramıştır.

Evliliği iyileştirmenin ilkelerinden hangileri diğer ilişkilerdeki güven kırılması durumlarında da geçerlidir? Aynı zamanda, bağışlama olsa da, bir daha güvenin olmayacağı ve olmaması gerektiği durum ne olabilir?

Güvenin Kaybı, Devamı

Güvenin kaybolduğu diğer bir durum da aile içi şiddettir. Düşüncesi bile hoş olmasa da, araştırmalar toplumda şiddetin en çok ailede görüldüğünü ortaya koyuyor. Aile içi şiddet, Hristiyan aileler de dahil her türlü aileyi etkiliyor. Şiddet, aileden bir ya da daha fazla kişinin, ailenin diğer bir ferdine yaptığı her tür –sözlü, fiziksel, duygusal, cinsel, ya da aktif veya pasif ihmal– saldırdır.

Kutsal Kitap'ta Allah'ın halkı içinde bile gerçekleşmiş aile içi şiddet anlatıları mevcut. Bu ayetleri okurken neler düşünüyor ve hissediyorsun? Sence bu öyküler neden Kutsal Yazı'da muhafaza edildi?

Yar. 37:17–28 _____

2Sa. 13:1–22 _____

2Kr. 16:3, 17:17, 21:6 _____

İstismar, bir kişinin başkası üzerinde bilinçli bir şekilde güç ve otorite uygulamasıdır. Alkolizmle, stresle, cinsel arzuların yerine getirilmesine duyulan ihtiyaçla, öfkeyi daha iyi kontrol etme ihtiyacıyla ya da kurbanın herhangi davranışıyla açıklanamaz ya da mazur görülemez. Kurbanlar istismar eden kişiyi bu istismara sürüklemekten sorumlu değildir. İstismarcılar sevgiyi bozan ve saptıran kişilerdir, zira “sevgi [...] kötülük etmez” (*Rom. 13:10, KM, CANDEMİR*). Bir profesyonelden yardım almak istismarcı kişinin davranışında değişiklik meydana getirebilir, fakat öncelikle kişinin davranışının sorumluluğunu alması ve yardımı kendisinin istemesi gereklidir. Allah, kendilerini O'nun varlığına açacak olanlara, istismarcıların istismara son vermelerine yardımcı olmak için, davranışlarından ve tavırlarından tövbe etmeleri için, her yönden zararı onarmak için ve kendi yüreklerini iyileştirerek başkalarını sevmek üzere agape sevgisinin niteliklerini benimsemeleri için, *düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir* (*Ef. 3:20 ile karşılaştır*).

Kendini şiddet gördüğü için sarsıntıya uğramış birinin yerine koymaya çalış. Hangi kabul, teselli ve umut sözlerini duymak isterdin? İstismarcı biriyle nasıl daha iyi yaşanılabileceği konusunda öğüt vermektense, istismara maruz kalan kişinin güvenliğini sağlamak ve onunla ilgilenerek kabul etmek neden önemli?

Özgürlüğün Kaybı

Kaç milyon hatta milyar kişinin bir çeşit bağımlılıkla mücadele ettiğini Allah bilir. Bilim insanları bugüne kadar buna tam olarak neyin sebep olduğunu anlayamadılar, fakat bazı vakalarda beynimizde şiddetli arzuların ve ihtirasların bulunduğu bölgeyi gerçekten görebiliyorlar.

Fakat maalesef bu bağımlılıkların yerlerini bulmak bizi bu bağımlılıklardan kurtarmakla aynı şey değil.

Bağımlılık sadece bağımlı için değil, herkes için zor. Herhangi bir aile ferdi bir türlü kurtulamadığı bir gücün etkisi altında olduğunda, aile fertlerinin hepsi –ebeveynler, eşler, çocuklar– acı çekiyor.

Uyuşturucu, alkol, sigara, kumar, pornografi, seks, hatta yemek – bu şeyleri birer bağımlılık yapan, bunların kullanımının ya da suistimalinin alışkanlık yapan ve gittikçe ilerleyen doğası. Size zarar verdiğini bilmenize rağmen duramıyorsunuz. Bir yandan özgür seçiminizin keyfini sürerken, öte yandan her neye bağımlıysanız onun kölesi oluyor ve aslında özgürlüğünüzü kaybediyorsunuz. Petrus’un bir bağımlılığın ne olduğu ve sonuçlarıyla ilgili basit bir açıklaması var: “Onlara özgürlük vaat ederler, oysa kendileri yozlaşmışlığın kölesidirler. Çünkü insan neye yenilirse onun kölesi olur” (2Pe. 2:19).

İnsanları bağımlılığa sevk edebilecek şeyler neler? Luk. 16:13, Rom. 6:16, Yak. 1:13–15, 1Yu. 2:16.

Günah ve bağımlılık aynı şey olmak zorunda değil. Bağımlı olmadığımız bir günah işleyebilirsiniz fakat çoğu zaman bu bir bağımlılığa dönüşebilir. Allah’ın gücüyle, günah bağımlılığı dönüşmeden ona son vermek ne kadar daha iyidir. Tabi ki, günah ve bağımlılık sorununun yegâne kalıcı çözümü yeni bir yüreğe sahip olmaktır. “Mesih İsa’ya ait olanlar, benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha germişlerdir” (Gal. 5:24). Pavlus ayrıca Romalılara Mesih için yaşayabilmemiz için bu günahkâr, bağımlı doğaya karşı ölmenin ne anlama geldiğini açıklıyor (Rom. 6:8–13) ve ekliyor: “Rab İsa Mesih’i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin” (Rom 13:14).

Aramızda bağımlılıkla mücadeleyi kendisinden ya da çevresinden, hatta belki aile üyelerinden bilmeyen var mı? İnsanların Hristiyan olsalar bile yine de profesyonel yardıma ihtiyaç duyabileceklerinin ruhsal bir başarısızlığın kabulü anlamına gelmediğini anlamalarını nasıl sağlayabilirsin?

Hayatın Kaybı

İnsanlar olarak ölüm gerçeğini biliyoruz. Onun hakkında okuyoruz, onu görüyoruz, hatta belki bizzat tecrübe etmeye çok yaklaşmışızdır.

1. Korintliler 15:26 ayetini oku. Ölüm nasıl tarif ediyor ve neden bu şekilde tarif ediyor?

Sevdiği birini kaybetmiş olan kim ölümün ne kadar büyük bir düşman olduğunu bizzat tecrübe etmemiştir ki? Öte yandan, ölümler için bu durum “iyidir.” Eğer gözlerini Rab’de kaparlarsa onlara bir an gibi gelecek bir süreden sonra ölümsüzlüğe uyanacaklar. “İmanlı için ölüm küçük bir meseledir... Hristiyan için ölüm uykudan başka bir şey değildir, sessizlik ve karanlıkla dolu kısa bir andır. Hayat Mesih’le birlikte Allah’ta saklıdır ve ‘yaşamınız olan Mesih görüldüğü zaman, siz de O’nunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz.’”—Ellen G. White, *Çağların Arzusu*, s. 787 [Sevgi Öğretmeni s. 774].

Aslında ölümden sonra gelen gerçek acıyı ve kederi bilen, yaşayanlar, özellikle de geride kalan arkadaşlar ve aile fertleridir. Doğrusu, keder kayba verilen doğal ve normal bir tepkidir. Sevdiğimiz biri ya da bir şey elimizden alındığında yaşadığımız duygusal ızdıraptır.

Yas tutma süreci herkes için aynı değildir, fakat genelde insanların çoğu çeşitli evrelerden geçer. Sevilen birinin kaybı sonrasında, ölüm bekleniliyor olsa dahi, ilk ve en yaygın tepki sarsıntı ve inkârdır. Sarsıntı, kayıp sonrasında aniden bunalıma sürüklenmeye karşı duygusal korunmanızdır ve iki-üç ay sürebilir. Ayrıca gündelik işlerinizle ilgilenirken bile kaybettiğiniz kişiyi düşünmekten kendinizi alamadığınız zamanlar olabilir. Sohbetleriniz sıklıkla kaybınız ya da sevdiğinizle ilgili olmaya başlar. Bu dönem altı ay ile bir yıl arası sürebilir.

Çaresizlik ve bunalım evresi uzun süren kederli bir süreçtir, yas tutan kişinin adım adım kaybının gerçekliğini kabullendiği, muhtemelen en acı verici ve en uzun süren evredir. Bu evrede öfke, suçluluk, pişmanlık, üzüntü ve endişe gibi çeşitli duygu durumlarını tecrübe edebilirsiniz. Yas tutmanın amacı sizin acınızı ya da kaybınızla ilgili anılarınızı tamamen ortadan kaldırmak değildir. İyileşmenin son evresinde, günlük faaliyetlerle ilgili yenilenmiş bir ilgiye sahip olmaya ve günden güne işlerinizi normal bir şekilde görmeye başlarsınız.

Aşağıdaki ayetlerde hangi teselli edici düşünceleri buluyorsun?

Rom. 8:31-39; Va. 21:4; 1Ko. 15:52-57.

EK ÇALIŞMA: Birçok insan bağımlılıkları yüzünden acı çekmiştir. Kişisel arzularının esiri olmuş, paralarını, işlerini, sağlıklarını ve özgürlüklerini kaybetmişlerdir. Fakat İsa bizi tüm bağımlılıklarımızdan ve günahımızdan özgür kılmak için geldi ve “Oğul sizi özgür kılar, gerçekten özgür olursunuz” (Yu. 8:36). İsa ayrıca her zaman bizimle olacağı vaadini verdi (Mat. 28:20, Ysa. 43:2); yani bu savaşı tek başımıza sürdürmek zorunda değiliz. Aslında, savaşın Rabb’in olduğunu (İsa. 17:47) ve O’nun zafer vaat ettiğini (1Pe. 1:3–9) hatırlamalıyız. Bugün her türlü bağımlılığa karşı kazanacağımız zaferin yoluna adım atarak, arzu ettiğiniz özgürlüğe ve Allah’ın sizin için istediğine ulaşabilirsiniz. Bu mücadele etmeyeceğiniz ve zaman zaman da yenik düşmeyeceğiniz anlamına gelmiyor. Fakat iyi haber şu ki, siz Rab’den vazgeçmediğiniz sürece O sizi bırakmayacak. Evet, profesyonel yardı almakta da yanlış bir şey yok. Rab sizi iyileştirmek için sağlık çalışanlarını kullanabileceği gibi, bağımlılığınızla ilgili yardım etmek için de profesyonel bir danışman kullanabilir.

“Zorluklar ve denemeler etrafımızı sardığında Allah’a sığınmalı, kurtarmaya gücü olan ve kurtarışı güçlü olan Kişi’den güvenle yardım beklemeliyiz. Allah’ın bereketini istiyorsak onu talep etmeliyiz. Dua bir görev ve ihtiyaçtır; fakat övgüyü ihmal etmiyor muyuz? Sahip olduğumuz tüm bereketlerin Vericisi’ne daha sık şükran sunmamız gerekiyor mu? Minnettarlığı beslemeliyiz. Keder ve ızdıraptan geçerken bile, Allah’ın merhametlerini düşünüp saymalı, O’nun kutsal ismini övüp yüceltmeliyiz.”—Ellen G. White, *Selected Messages [Seçme Mesajlar]*, 2. kitap, s. 268.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Güven kaybında ve bozulan bir ilişkinin iyileştirilmesi sürecinde affetmenin rolü nedir? *Mat. 6:12–15; 18:21, 22*. “Sevgi... kötülüğün hesabını tutmaz” (*1Ko. 13:5*).
- ❷ Keder ve ızdıraptan geçerken Allah’ın merhametlerini düşünmemizin ve saymamızın yararı nedir?
- ❸ Tüm kilise ailenizin, her türden kayıplarla mücadele kişilere yardım edebileceği pratik yöntemler neler?

Tanrı'nın Başka Planları Vardı

Andrew McClesney tarafından yazılmıştır.

Liseyi bitirdiği sırada, Jo-Anna Clayton kolej için bir plan tasarladı.

İlk yıl, ABD'nin Batı Virginia eyaletinde evinin yakınındaki bir devlet kolejine kayıt olacaktı. Bu sayede, indirimli ders ücretleriyle temel dersleri alabilecek, aynı zamanda ailesi ve üç kız kardeşiyle kalabilecekti. Ardından hemşirelik okumak için Yedinci Gün Adventist okuluna kaydolacaktı.

Ancak yaz aylarında bu plan çöktü. Ebeveynlerinin kırsal evinden devlet kolejine gitmenin bir yolunu bulamadı. Jo-Anna bir ehliyet de alamadı çünkü Jamaika'nın yerlisi olan ailesi, ailelerinin ABD oturma işlemlerini hallediyorlardı. Ailesi sürekli onu getirip götüremezdi ve halk otobüsleri evlerinin yakınına gitmiyordu.

Kısa sürede, okulların başlamasına sadece bir ay kalmıştı ve hala eğitim alabileceği bir seçenek yoktu. Ardından annesi Suzanne, aile dostlarının Kaliforniya'da Weimar Enstitüsü'nde çalıştığını hatırladı. Jo-Anna hemen internete girip araştırdı.

“Kaliforniya'ya gitmek istemiyorum!” dedi annesine. “Orası çok uzak”

“En azından bu durumu düşünüp dua etmen lazım” diye yanıtladı annesi.

Daha sonra aynı gün, dua etti. “Lütfen Kaliforniya'ya gitmeme izin verme” dedi. “Eğer gitmem gerekiyorsa da, en azından bir arkadaşım benimle beraber gelsin.”

Bir hafta sonra, Jo-Anna Weimar'ın bir öğrenci kayıt memuruyla konuştu ve Tanrı'nın onun orda okumasını istediğini düşünmeye başladı. Fakat önünde büyük bir engel vardı: Ailesi sadece okulun ilk üç ayının ödemesini tamamlayabilirdi.

Ardından hızla beklenmedik bir olaylar dizisi gerçekleşti.

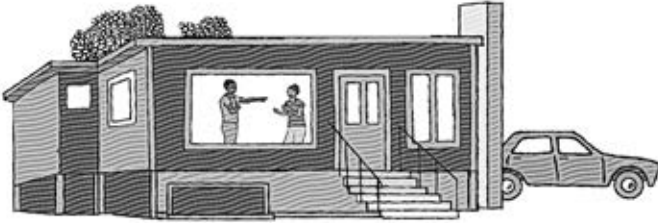
Jo-Anna burs başvurusunda bulundu ve almaya hak kazandı. Yerel sel mağdurlarına yardım ederken, okumasına ayda \$500'lik yardımda bulunan bir kaç Adventist doktorla iletişime geçti. Aile dostlarına mali yardım mektupları yazarak 1,800\$ topladı. Kısa sürede okula kaydolacak parayı toplamıştı, ve sonbaharda derslerine başladı.

“Tanrı'nın olmamı istediği yerde olduğuma hiç şüphem yoktu” dedi.

Ailesini ilk birkaç ay boyunca korkunç bir şekilde özlemiş olsa da, daha fazla harç parası kazanmak için haftada 25 saat çalıştığı sırada, Tanrı'nın iradesinin merkezinde olmasının farkındalığı ona güç veriyordu.

Şimdi 19 yaşında olan Jo-Anna, ilk yılını borçsuz bir şekilde tamamladı ve Tanrı'nın hala onun borçlarını ödediğini söyledi. “Çılgınlar gibi çalışıyorum ve elimden geleni yaptığımda, şunu tekrarlarım, “Tanrım, benim yapabileceğim en fazlası bu. Şimdi Sen bana neler yapabileceğini göster” dedi. “O benim için herşeyi çözer.”

Küçük Sıkıntı Zamanları

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Mat. 7:5; Ef. 1:7; Flp. 2:4-8; Ef. 4:26, 27; Yak. 1:19, 20; Kol. 3:19; Mat. 7:12.*

HATIRLAMA METNİ: “Öfkelenin ama günah işlemeyin. Öfkenizin üzerine güneş batmasın” (*Ef. 4:26.*)

En iyi ailelerde bile çatışmaların olduğu, mücadelelerin olduğu zamanlar olur. Bu, düşkün dünyadaki hayatın gerçeklerinden yalnızca biri. Çöpü dışarı çıkarma sırasının kimde olduğu, genç kızımızın ev ödevini bitirip bitirmediği, ya da oğlunuzun ev işlerinde üzerine düşeni yapıp yapmadığı gibi basit şeyler, genellikle az zararla çözülebilecek, can sıkıcı fakat nispeten küçük meselelerdir. Fakat aile hayatını tehdit eden ve bozan başka meseleler vardır. İstismarı ve hileleriyle bir kadının evliliği ve sağlığı için tehdit oluşturan kayınvalide; çocuklarını suistimal eden akıl hastası bir baba; kendini hovarda bir yaşam tarzına vermek için tüm dini terbiyesini terk eden oğul; ya da madde bağımlısı olan kız evlat.

Yeni Ahit'te tekrar tekrar birbirimizi sevmemiz (*Yu. 13:34, Rom. 12:10*), birbirimizle barış ve uyum içinde yaşamamız (*Rom. 15:5, İbr. 12:14*), birbirimize karşı sabırlı, nazik ve merhametli olmamız (*1Ko. 13:4*), başkalarını kendimizden daha önemli tutmamız (*Flp. 2:3*) ve birbirimize hoşgörülle davranmamız (*Ef. 4:2*) söyleniyor. Elbette, kendi aile fertlerimizle bile olsa, bunları söylemesi kolay yapması zordur. Bu dersimizde, özellikle ailede yaşanan küçük sıkıntı zamanlarını yatıştırmanın yollarına bakacağız.

*8 Haziran Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Anlaşmazlık

Matta 7:5 ve Süleyman'ın Özdeyişleri 19:11 ayetlerini oku. Hangi iki ilke bize başkalarıyla anlaşmazlığa düşmekten kaçınmakta yardımcı olur?

Özdeyişler'in yazarı çok zekice bir gözlemlerde bulunuyor: "Kavganın başlangıcı su sızıntısına benzer, bir patlamaya yol açmadan çekişmeyi bırak" (*Özd. 17:14*). Başladıktan sonra bir anlaşmazlığı sona erdirmek son derece zor olabilir. Romalılar 14:19 ayetine göre kendimizi iki şeye, esenlik getiren ve karşılıklı gelişmemizi sağlayan işlere vererek, anlaşmazlıkları önleyebiliriz. Bu ilkeler aile içindeki uyum için ne kadar daha önemli?

Bazen bir anlaşmazlığın oluşmasındaki sorumluluğunuzu itiraf ettiğinizde, karşınızdaki yumuşayabilir. Bir adım geri atıp, buna değecek bir savaş olup olmadığını düşünün. Süleyman'ın Özdeyişleri şöyle der: "Sağduyulu kişi sabırlıdır, kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır" (*Özd. 19:11*). Aynı zamanda, bunun üç gün içinde hayatınızda nasıl bir değişikliğe yol açacağını düşünün. Daha da iyisi, beş ya da on yıl içinde nasıl bir etkisi olacak? Örneğin, bugün çok önemsiz görünen meseleler uğruna kaç evlilik zor zamanlar geçirmiştir?

Eşiniz, çocuğunuz, arkadaşınız, iş arkadaşınız, karşınızdaki her kimse onunla konuşurken anlaşmazlığın uzamasına izin vermek yerine, açık bir şekilde sorunun ya da tartışma konusunun ne olduğunu tanımlayarak asıl konuda kalmayı seçebilirsiniz. Anlaşmazlığa sebep olan asıl mesele öfkeli sözler yüzünden geri plana itildiğinde anlaşmazlıklar genelde kötüye gider; bu arada eski meseleler veya eski yaralar konuya dahil olur (bu, özellikle evliliklerde, ölümcül olabilir). Tartışmaya daha iyi ve daha yumuşak bir şekilde başlamanın yöntemlerinden biri de karşınızdaki kişiyle ilişkinizi doğrulamaktır. Onu ve ilişkinizi içtenlikle önemseydiğinizi ona bildirin. Olumlu duygularınızı ifade ettikten sonra söz konusu meseleye geçebilirsiniz; yine de *ama* kelimesini kullanmamaya dikkat edin. Olumlu bir düşünce belirtip arkasından "ama" demek az önce söylediklerinizi boşa çıkarır. Duygularınızı paylaştıktan sonra, meseleyi karşınızdakinin bakış açısından dinleyin, söyledikleri üzerinde düşünün ve ancak ondan sonra herkesin yararını göz önünde tutan bir çözüm önerisi sunun (*Flp. 2:4, 5*).

Bugün sana çok aptalca ve anlamsız gelen bazı geçmiş anlaşmazlıklar üzerinde düşün. Bu tecrübelerden, en azından kendi açımdan benzer bir şeyin tekrar olmasını engelleyebilecek ne öğrenebilirsin?

Evlilik için Bazı İlkeler

Evlilik de aynı Sebt günü gibi Aden bahçesine kadar uzanan, Allah'ın insanlığa bir armağanıdır. Yedinci Gün Adventistleri olarak biz, canların düşmanının hem Sebt gününe hem de evliliğe ne yaptığını ve yapmaya da devam ettiğini biliyoruz. En iyi evlilikler bile zaman zaman anlaşmazlıklardan muzdarip olur.

Aşağıda çiftlerin bu meseleleri aşmasına yardım edebilecek birkaç ilkeden bahsedeceğiz.

Efesliler 1:7 ayetini oku. Burada her evliliğin bir parçası olması gereken hangi çok önemli ilke bulunuyor?

Affetmeyi öğrenmelisin, özellikle de eşin bunu hak etmiyorsa. Hak edeni herkes affeder; hatta buna af bile denemez. Gerçek af, Rabb'in bizi Mesih aracılığıyla affettiği gibi, onu hak etmeyenleri affetmektir. Biz de aynısını yapmalıyız. Aksi halde, evliliğimiz ayakta kalsa bile (ki bu muhtemel değil) cehenneme döner.

Romalılar 3:23 ayetini oku. Bu ayette hangi çok önemli ilke bulunuyor?

Bir günahkârla, duygusal, fiziksel ve ruhsal olarak az ya da çok yara almış bir varlıkla evli olduğunuzu kabul etmelisiniz. Buna alışın. Eşinizin hatalarını kabul edin. Dualarınıza onları katın. Bu hatalarla yaşamak zorunda olabilirsiniz, fakat onları takıntı haline getirmek zorunda değilsiniz. Bunu yaparsanız, sizi çiğ çiğ yerler. Kutsal ve kusursuz olan Allah, Mesih aracılığıyla bizi olduğumuz gibi kabul ediyor; kutsal ya da kusursuz olmaktan çok uzak olan sen de eşin için aynısını yapmalısın.

Filipililer 2:4–8 ayetlerini oku. Burada, sadece evlilikte değil, sorunlu olabilecek her türlü ilişkide bize yardım edebilecek hangi önemli ilke mevcut?

Anlaşmazlıklarda Öfkenin Rolü

Hangimiz şu veya bu zamanda öfkelenmedik ki? Bunu daha da zorlaştıran, bu öfkenin bir aile ferdine yöneltildiği zamanlardır. Affetmemekte direnmekle birlikte öfke, evde ve ailede, aslında genel anlamda tüm ilişkilerde, büyük zarara ve acıya yol açan bir zehre dönüşebilir.

Efesliler 4:26, 27 ve Vaiz 7:9 ayetlerini oku. Bir duygu olarak öfke ve bir günah olarak öfke anlayışımızı nasıl dengeleyebiliriz? Fark nedir?

Yakup 1:19, 20 ayetlerinde Yakup, elimizden geldiğince uygulamamız gereken, ama bilhassa eylemleriyle, tavırlarıyla ve sözleriyle bizi öfkeleniren aile fertlerimizle muhatap olduğumuzda dikkate almamız gereken neyi söylüyor?

Bir şeye öfkelendiğinizde, hayatınızın üzerinde kara bir bulut gibi dolaşmasına izin vermek yerine onu olumlu bir şeye dönüştürün. Sizi inciten ve istismar eden kişiler için dua edin, onları affedin ve onlar için bir bereket olun. Bu başlangıçta muhtemelen kolay olmayacaktır, fakat kararınızı verip ona sadık kaldığınız zaman, gerisiyle Allah ilgilecektir.

Bazen öfkenin kökeni içinde büyüdüğümüz aile ortamından kaynaklanır. Öfkeli insanlar genellikle öfkeli ailelerden gelirler, zira kendi rol modellerinden öğrenirler ve kendi hayatlarında da aynı davranışı devam ettirirler, sonunda bunu kendi çocuklarına miras bırakırlar. Bazen öfke karşılanmamış ihtiyaçlar ya da kıskançlık sonucunda ortaya çıkar, Kayın'ın erkek kardeşini öldürmesiyle sonuçlanan öyküsünde olduğu gibi.

Öfkelenmek için iyi bir sebebiniz olabilir, fakat bunu öfkeli kalmak için mazeret olarak kullanmayın. Onu inkâr etmeyin ya da aklamaya çalışmayın. Bunun yerine, Allah'tan onunla olumlu bir şekilde başa çıkmanızda size yardım etmesini dileyin. Elçi Pavlus bize iyi bir öğüt veriyor: "Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen" (Rom. 12:21).

Hepimizi öfkeleniren, hatta acı çekme noktasına kadar getiren şeyler vardır. Bazı durumlarda da, muhtemelen bu öfkeye sahip olmakta haklı çıkarız. Soru şu: Allah'ın gücü aracılığıyla, öfkenin bizi ve çevremizdekileri acınası duruma düşürmesini nasıl engelleyebiliriz?

Anlaşmazlık, İstismar, Güç ve Kontrol

Bazen çözümlenmemiş bir anlaşmazlık ve öfke çok olumsuz ve yıkıcı bir güce, hatta kötü muameleyle dolu bir ilişkiye dönüşebilir. İstismar çeşitli şekillerde olabilir: fiziksel, sözlü, duygusal, psikolojik, cinsel, vb. Fakat istismarın her çeşidi Allah'ın krallığının temel ilkesine, yani özverili sevgiye aykırıdır.

1. Yuhanna. 4:7, 8 ve Koloseliler 3:19 ayetlerinde ilişkilerle ilgili hangi önemli öğretiler bulunuyor?

“Ey kocalar, karılarınızı sevin. Onlara sert davranmayın” (Kol. 3:19). Metnin orijinal dili Grekçede *sert* sözcüğünün karşılığı, kişinin eşine karşı kızgın ve gücenik olmasını ve bunun sürekli acıya, yoğun düşmanlığa ve karşıdaki kişiye nefret kusmaya yol açmasını ifade ediyor. Pavlus bir eşin düşmanca ve şiddetle davranmaması gerektiğini çok net bir şekilde bildiriyor. Duygusal, cinsel ve fiziksel istismar Hristiyan bir koca ya da eşi için kabul edilebilir bir davranış değildir. Kabul edilebilir olan, eşinizi sevmenizdir. Pavlus ayrıca sevginin sabırlı ve şefkatli olduğunu, sevginin kıskanmadığını, övünmediğini, böbürlenmediğini, kaba ve çıkarıcı davranmadığını, kolay öfkelenmediğini, kötülüğün hesabını tutmadığını, haksızlığa sevinmediğini ve gerçek olanla sevindiğini açıkça belirtiyor. Sevgi her zaman korur, her zaman güvenir, her zaman umut eder ve her zaman dayanır. Sevginin niteliklerinden hiçbirisi, istismarın hiçbir şekline ve yöntemine bir ölçüde bile olsa göz yummaz ve kabul etmez.

Eşlerin ikisinin de kendilerini korunaklı ve güvende hissettiği, öfkenin sağlıklı bir şekilde yönetildiği ve birbirine hizmet etmenin ilke olduğu ilişki, sağlıklı ilişkidir. İstismar kurbanları, sanki kendilerini istismar edeni kıskırtmışlar ya da belki maruz kaldıkları istismarı hak etmişler gibi, sıklıkla kendilerini suçlu hissederler. İstismarcılar bir hayli kontrolcü ve sıklıkla kurbanlarının kendilerini sorumlu hissetmelerini sağlamakta becerikli olabilirler. Gerçek şu ki, hiç kimse bir başkası tarafından istismara uğramayı hak etmez ve istismarcılar kendi seçimlerinden ve davranışlarından sorumludurlar. İyi haber şu ki, Kutsal Kitap istismar kurbanlarına suçluluk değil teselli sunuyor. Sorunların yönetilemez hale geldiği bazı durumlarda, insanlar dışarıdan yardım istemekten korkmamalıdır.

Bazı kültürlerde kadınların istismar edilmesine neredeyse göz yumulması ne büyük talihsizlik. Kendi kültürü neye izin verirse versin, bir Hristiyan neden asla böyle bir davranışta bulunmamalıdır?

Bağışlama ve Barış

“İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur” (Mat. 7:12). Kendi tecrübende, aile içinde ve dışında, bu ilkeyi uygulaman gereken tüm yolları düşün ve aşağıdaki satırlara böyle zamanların hangi zamanlar olabileceğini ve bunu imanla nasıl yapabileceğini yaz.

İbranilere mektubun yazarı şu öğüdü vermişti: “Herkesle barış içinde yaşamaya, kutsal olmaya gayret edin. Kutsallığa sahip olmadan kimse Rabb'i göremeyecek.” (İbr. 12:14). Biz atılması gereken her adımı atmış olsak da, bizi kırmış olan insanlardan bazıları yine de dinlemeyecek ve değişmeyecek. Belki bazıları özür dileyecek, fakat diğerleri dilemeyecek. Her iki durumda da, özellikle de karşımızdaki bir aile ferdiyse, daha önce bahsettiğimiz bağışlama yolculuğuna çıkmamız bizim yararımıza olur.

Aslında bağışlama, özellikle ailede, çatışmaların çözümünün olmazsa olmazıdır. Birisi bize karşı bir günah işlediğinde, Allah'ın düşmanı o kişiyle aramıza Mesih'in bizi sevdiği gibi onu sevmemize engel olan bir barikat, bir duvar örmeyi sever. Bağışlama, bu barikatı aşmak için yaptığımız bir tercihtir.

“Bağışladığımız için değil, bağışladığımız sürece bağışlanırsınız. Tüm bağışlanmanın temeli Allah'ın hak edilmeyen sevgisidir, fakat başkalarına karşı tavrımızla o sevgiyi kendimizin yapıp yapmadığımızı göstermiş oluruz. Bu nedenle Mesih 'Nasıl yargılırsanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekte verirseniz, aynı ölçekte alacaksınız' demektedir. Matta 7:2.”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons [Mesih'in Örnek Dersleri]*, s. 251.

Aynı zamanda, hatalı olan biz olduğumuzda, karşımızdaki kişiyle bozulmuş ilişkimizi onarmaya gayret etmeliyiz; bu da ona gidip yaptığımızdan pişmanlık duyduğunuzu söylemenizi ve af dilememizi gerektirebilir. İsa şöyle demişti: “Bu yüzden, sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikâyeti olduğunu anımsarsan, adağını orada, sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış; sonra gelip adağını sun” (Mat. 5:23, 24). Bizi incitmiş olan biri özür dileyip af dilediğinde, bu iyidir. Aynı şekilde, biz de başkalarına aynı özeni gösterirsek, iyi olur.

Afedilmesine ihtiyaç duyduğün tüm yanlışların hakkında düşünmek, başkalarını affetmeyi öğrenmene nasıl yardımcı olabilir?

EK ÇALIŞMA: “Ebeveynler sıklıkla ailelerinin yönetiminde birlik olmazlar. Çocuklarıyla az zaman geçiren ve onların yaratılış özellikleriyle mizaçlarından habersiz olan baba sert ve haşındır. Öfkesini kontrol etmez, kızgınlıkla ıslah eder. Çocuk bunu bilir ve boyun eğmek yerine, aldığı ceza onu öfkelenendirir. Anne kabahatleri bir seferliğine cezasız bırakır, bir daha olursa şiddetli bir şekilde cezalandıracaktır. Çocuklar neyle karşılaşacaklarını asla bilemezler ve ceza almadan kuralı çiğnemedi ne kadar ileri gidebilecekleri merakı onları cezbeder. Filizlenen ve meyve veren kötülük tohumları işte böyle ekilir.”—Ellen G. White, *Adventist Home [Adventist Aile]*, s. 314, 315.

“Aile en saf ve en yüce sevginin merkezi olmalıdır. Barışın, uyumun, sevginin ve mutluluğun her gün ısrarla üzerine titrenmelidir, ta ki bu değerli şeyler aileyi oluşturanların yüreklerinde yer edinceye dek. Sevgi bitkisi dikkatle büyütülmelidir, yoksa ölür. Her iyi ilke, onu canda geliştirmek istiyorsak, el üstünde tutulmalıdır. Şeytanın yüreklere ektiği şeyler, yani haset, kıskançlık, kötü düşünce, kötü sözler, sabırsızlık, önyargı, bencillik, açgözlülük ve gösteriş, sökülüp atılmalıdır. Bu kötü şeylerin canda kalmalarına izin verilirse, birçoklarını kirletecek olan meyveler vereceklerdir. O kadar çok kişi sevginin değerli meyvelerini öldüren ve canı kirleten zehirli bitkilerden ekiyor ki!”—Sayfa 195, 196.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ Evlilikle ilgili bir yazıdan yapılan aşağıdaki alıntıyı oku. “Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değil; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir” (*İbr. 4:15*). Aynı Mesih’in bizimle en iyi ilişkiyi kurabilmek için Kendisini bizim durumumuza getirmiş olması gibi, biz de aynısını eşimiz için yapmalıyız. Yaşadığımız durumu ya da krizi sadece kendi bakış açımızdan değil, eşinizin bakış açısından da görmeye çalışın. Onun durumu nasıl gördüğüne, onu ne şekilde etkilediğine ve neden böyle hissetmesine yol açtığına bakın. Bu ilke zorlu durumları hafifletmek konusunda çok yardımcı olabilir. Bu ilkeyi başkalarıyla muhtemel bir anlaşmazlık yaşayabileceğimiz tüm alanlara ne şekilde uygulayabiliriz?

❷ Derste “Öfke her zaman günah mıdır?” sorusunu cevapla. Cevabını savun.

Duayla Ödemek

Andrew McChesney Tarafından Yazılmıştır.

Choomba Simillah, Zambiya Üniversitesi'nden kovulacaktı.

9,000 Zambiya kwacha'ya (yaklaşık 900 ABD doları) borçluydu ve parayı nereden alacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Fakat Choomba'nın pes etmeye hiç niyeti yoktu. Devlet üniversitesinde lisans eğitimi alırken aynı zamanda Zambiya'daki Yedinci Gün Adventist yatılı okulu olan Rusangu Ortaokulu'nda eğitim veriyordu.

Choomba ödünç para almak için birçok kişiye başvurdu. Arabasını, bordo bir Toyota Voltz, satmak için bir yol aradı. Tanrı'ya yardım etmesi için dua etti.

Daha sonra kredi başvurusunda bulunmak için Rusangu Ortaokulu'na en yakın şehir olan Monze'deki bir bankaya gitti. Fakat bankanın artık kredi vermediğini öğrendi.

Bankadan sokağa reddedilmiş bir şekilde çıktığı an, bir arkadaşı seslendi, "Arabamı 21 günlüğüne kiralayabilir miyim?" Choomba başını kaldırdı.

"Tatil için buraya gelen ve bir kızı olan bir beyaz adam var" dedi arkadaşı. "Gezmek istiyor. Benden sağlam bir araba bulmamı istedi ve bence senin araban bu işe uygun."

"Bu kulağa bir fırsat gibi geliyor" dedi Choomba. "Ne yapmalıyım?"

"Sadece arabamı yıkamaya götür" dedi arkadaşı.

Choomba arabasını güzelce yıkattı ve Monze'deki bir çiftlikte, arkadaşıyla birkaç ay geçiren beyaz adamla buluştu. Adam, yetişkin kızını Zambiya turuna çıkarmak istediğini söyledi ve 21 gün boyunca arabasını ödünç almak için 12.000 kwacha teklif etti. Miktar, ikinci el bir araba satın almak için yeterliydi.

"Duyduklarıma inanmadım," dedi Choomba bir röportajda.

Adam ertesi gün, yani bir Cumartesi günü, arabayı almak istedi. Choomba, paraya ihtiyacı olmasına rağmen, Şabat'ta bir iş münasebetine girmek istemediğinden bunu reddetti.

"Hayır ama Pazar günü buluşabiliriz" dedi içinden adamın fikrini değiştirmemesi için dua ederek.

Adam arabayı Pazar günü almayı kabul etti ve 11,000 kwacha'yı o an teslim etti. Choomba hemen ondalığını verdi ve üniversiteye borcunu ödedi. Üniversiteden asla atılmadı ve 2016'da mezun oldu.

Duanın gücüne şimdi her zamankinden daha çok inanıyor.

"Tanrı'ya güvenerek sabırla beklemek gerek" dedi 37 yaşındaki Choomba. "Birşeyleri yapmak için zorluklarla mücadele edebilirsiniz ama O ne istediğinizi biliyor. O'nun belirlediği zaman hep gelir."

Ortaokulun bulunduğu yerde olda Rusangu Misyonu, misyon fonlarıyla 1900'lerin başlarında kuruldu. Sunularımız için teşekkür ederiz.

İman Aileleri

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Elç. 10:1-28, 34, 35; 1Ko. 2:2; 1Se. 5:21, 22; Yu. 1:12, 13; 3:7; 1Yu. 5:1.*

HATIRLAMA METNİ: “Biz de... önümüze konan yarışı sabırla koşalım. Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa’ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarımha ölüme katlandı ve şimdi Tanrı’nın tahtının sağında oturuyor” (*İbraniler 12:1, 2*).

Hayatın hangi aşamasında olursak olalım, nelerden geçmiş ya da yolda nelerle karşılaşacak olursak olalım, bulunduğumuz kültürün yapısı içinde var oluruz. Anne-babamız, çocuklarımız, yuvalarımız, ailelerimiz hatta kilisemiz; bunların tümü içinde buldukları kültürün etkisi altındadır, hem de çok. Başka sebeplerin de etkisi olmakla birlikte, Sebt gününün Pazar’a değiştirilmesi dönemin kültürünün kiliseyi güçlü bir şekilde ve olumsuz yönde nasıl etkilediğinin önemli bir örneğiydi. Bir kilisenin yanından geçerken Pazar ibadetiyle ilgili tabelaları her gördüğümüzde, kültürün gücünün ne kadar geniş kapsamlı olabileceğinin sert bir hatırlatıcısıyla karşılaşırız.

Hristiyan aileler kültürel zorluklarla sürekli karşılaşılıyorlar. Bazen kültürün etkileri iyi olabilir; fakat maalesef çoğu zaman etki olumsuz.

İyi haber şu ki, müjdenin gücü bize kültürün getirebileceği zorluklarla mücadele edebilmemiz için ışık, teselli ve kuvvet sağlıyor. Bu hafta, “aralarında evrendeki yıldızlar gibi parladığınız bu eğri ve sapık kuşağın ortasında, kusursuz ve saf Tanrı’nın lekesiz çocukları” (*Filp. 2:15*) olmaya çalışırken, nasıl “iman aileleri” olabileceğimize bakacağız.

**15 Haziran Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

İyi Olana Sımsıkı Tutunun

Müjde yeryüzüne dağıldıkça, Hristiyanlar farklı kültürlerle ve birçoğu aileyle ve sosyal ilişkilerle ilgili farklı uygulamalarla karşılaşılıyor. Hristiyan müjdeciler için en büyük meselelerden bir tanesi de, kendilerinin rahatsız edici bulabilecekleri aile ilişkilerine dair olanlar da dahil, karşılaştıkları farklı konularla ilgili birçok toplumsal kuralla ne şekilde muhatap olabilecekleridir.

Elçilerin İşleri 10:1–28, 34, 35 ayetlerini oku. Buradan, farklı kültürlerle muhatap olurken kendi sınırlarımızı ve önyargılarımızı aşma ihtiyacımızla ilgili ne öğrenebiliriz?

Mesih'in ölümü, her yerdeki her insan içindi. Birçok kişi bu harika gerçeği henüz bilmiyor. Bu haberi insanlara karşılık verecekleri bir davetiye ile ulaştırmak, Hristiyanların müjdecilik görevidir. Allah taraf tutmadığı için, Hristiyanlardan herkese saygıyla ve doğrulukla davranarak, onlara aynı zamanda kendileri için de olan iyi haberi kucaklama şansını vermeleri istenir.

Müjdenin diğer kültürlerle sunulması konusunda ilgili olarak ilk Hristiyan müjdeciler hangi sonuçlara ulaştılar? Bu ayetlerden hangi ilkeleri çıkarabiliriz? *Elç. 15:19, 20, 28, 29; 1Ko. 2:2; 1Se. 5:21, 22.*

Her kültür onu oluşturan halkın düşkün durumunu yansıtıyor olsa da, toplumların Kutsal Yazı'yla uyuşan, hatta müjdenin gayesi için kullanışlı olabilecek inançları da olabilir. Dünyanın birçok farklı kültüründe ailede ve toplumda yakın ilişkilere verilen değer buna bir örnek. Hristiyanlar iyi olan ve Kutsal Kitap ilkeleriyle uyumlu olanları onaylayıp destekleyebilir.

Aynı zamanda, Allah'ın gerçeğinden taviz verilmemelidir. Kilise tarihi, tavizin ve kültürlerle uzlaştırma çabasının gerçek Hristiyanlık süsü verilmiş ancak çeşitli sahte Hristiyanlık inançlarından oluşan karmaşık bir bileşimi ortaya çıkardığını gösteriyor. Şeytan bu dünyanın tanrısı olduğunu iddia ederek karışıklığı seve seve yayıyor, fakat İsa bu dünyayı fidyeye kurtardı ve O'nun Ruhunu izleyicilerini tüm gerçeğe yöneltiyor (*Yu. 16:13*).

İmanının ne kadarı yaşadığın kültür tarafından şekillendirilmiş, ne kadarı Kutsal Kitap gerçeği? Bu ikisini ayırt etmeyi nasıl öğrenebilirsin? Verdiğin cevabı derste tartışmak için hazırlan.

Kültürün Aile Üzerindeki Gücü

“Doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi oğullarına ve soyuna buyursun diye İbrahim’i seçtim. Öyle ki, ona verdiğim sözü yerine getireyim” (Yar. 18:19).

Biçimleri çok çeşitli olabilmekle birlikte, aileler toplumu inşa eden yapı taşlarıdır; o yüzden çeşitli toplulukların birçok belirli kültürel özelliği doğrudan aileyle bağlantılıdır. Örneğin, eski kültürlerden birinde ölmüş anne-babasının cesetlerini yemek bir erkeğin sorumluluğu kabul edilirdi; bir diğerinde, evlenmek isteyen erkek gelinin babasına çeyiz olarak rakip kabilelerden insanların kurutulmuş kafataslarını getirmek zorundaydı. Modern zamanlarda dahi, çocuklarla, flörtle, boşanmayla, evlilikle, anne-babalarla ve benzeri konularla ilgili fikirler çok fazla değişiklik gösteriyor. Bu çeşitli kültürlerle mesajımızı yayarken, onlarla kendi inançlarımızdan taviz vermeden fakat gereksiz sorunlara da yol açmamaya dikkat ederek ilişki kurmanın yollarını öğrenmek zorundayız. Aynı zamanda, daha da hassas bir konu olarak, hangi kültürel etkilerin ailemize tesir ettiğinin farkında olmalıyız.

Aşağıdaki örneklerde kültür aile hayatını hangi şekillerde etkiledi? Bu örneklerden hangi ilkeleri öğrenebiliriz?

Yar. 16:1–3 _____

Yar. 35:1–4 _____

Ezra 10 _____

1. Krallar 11:1 _____

Hiçbirimiz dünyadan kopuk yaşamıyoruz; hepimiz ve ailelerimiz içinde yaşadığımız kültürden etkileniyor. Hristiyanlar olarak bizim üzerimize düşen, içinde yaşadığımız kültürün imanımıza uyumlu unsurlarını tutarak, fakat onunla ters düşenlerden de mümkün olduğunca kaçınarak, toplumun içinde elimizden geldiğince var olmaktır.

İçinde yaşadığın kültürde aile yaşamına yardımcı ve Kutsal Kitap’la uyumlu olan şeyler neler? Olmayanlar neler? Hayati gerçeklerden taviz vermeden, imanını yaşadığın kültüre en iyi şekilde nasıl adapte edebilirsin?

Değişim Zamanlarında Aileleri Ayakta Tutmak

Hangi kültürde yaşadıkları fark etmeksizin, değişim aileler için kaçınılmaz ve rahatsızlık verici bir olaydır. Bazı değişimler hayatın döngüsü içinde tahmin edilebilir bir geçişle ilgilidir. Fakat ölümler, felaketler, savaş, hastalıklar, taşınma ya da iş hayatındaki başarısızlıklar gibi değişimler çoğunlukla tahmin edilemez. Birçok aile kendi toplumlarında ve ülkelerinde ekonomik ve sosyal değişimlerle karşı karşıya kalıyor. Diğer değişimler ise doğrudan kültürle ilişkilidir.

Aşağıda insanların karşılaştıkları büyük, hatta sarsıcı değişimlerin örnekleri var. Hayal gücünü kullanarak kendini onların yerine koy. Bu değişiklikler onların aile hayatlarını ne şekilde etkiledi? Hangi yöntem başa çıkmana yardım ederdi? Hangi şekillerde farklı tepki verebilirdin?

- İbrahim, Sara ve Lut (*Yar. 12:1–5*)

-
- Hadassa (*Ester 2:7–9*)

-
- Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya (*Daniel 1*)

Değişimle birlikte, kayıp ve yakın geleceğe dair belirsizliğin verdiği endişe de tecrübe edilir. Ailenin değişimlere uyum sağlama becerisine bağlı olarak, bu deneyimler insanları yeni büyüme seviyelerine itebilir ve ruhsal konulara değer vermelerini sağlayabilir, ya da onları gerginliğe ve endişeye sürükleyebilir. Şeytan, Allah'a karşı şüphe ve güvensizlik duygusu uyandırma umuduyla, değişimlerin getirdiği aksamayı suistimal eder. Allah'ın Sözü'nün vaatleri, aile ve arkadaş destekleri ve hayatlarının Allah'ın elinde olduğu güvencesi pek çok iman kahramanına hayatlarındaki çok ciddi çalkantılarla başa çıkmalarında yardım etmiştir.

Sarsıcı bir değişim geçiren birini (hatta bir ailenin tümünü) tanıyorsan, onlara yardım etmek ve onları cesaretlendirmek için pratik bir şey yap.

Birinci Nesil İmana Doğru

Yeşu ve çağdaşları öldükten sonra İsrail’de nasıl bir iman krizi ortaya çıktı? Hak. 2:7–13.

Kiliseler gibi kurumlarda değerlerin ve inançların sonraki nesillere nasıl iletildiği üzerine yapılan çalışmalar, kurucuların inançlara çok derinden bağlı olduklarını gösteriyor. Bu inançları ilk savunucuları onlardı. Bir-iki nesil sonra, birçokları değerlerin dayandığı ilkeleri unuttular. Kuruma ayak uydur-salar da, bu genelde bir alışkanlıktan öteye geçmiyor. Sonraki nesillerde ise alışkanlıklar geleneğe dönüşme eğilimi gösteriyor. Kurucuların coşkusundan eser kalmıyor.

Allah’ın hiç torunu olmadığı, sadece çocukları olduğu söylenir. Sence bu ne anlama geliyor? Ayrıca bkz. Yu. 1:12, 13; 3:7; 1Yu. 5:1.

Hristiyanlığın pek çok nesli boyunca değerleri aktarmanın yaygın yöntemi, yaşlıların inandıkları şeyleri gençlere anlatmaları olmuştur. Fakat kişinin anne-babasının ya da kilisenin inançlarını öğrenmesi, kişisel iman değildir. Hristiyan olmak, tarihi ve doktrini olan bir kuruma mensup olmaktan çok daha fazlasıdır. Gerçek iman kalıtsal, nesilden nesle doğal olarak geçen bir şey değildir. Her kişi Mesih’i kendi başına tanımalıdır. Anne-babaların elinden ancak bu kadar gelir. Bir bütün olarak kilise ve özellikle de anne-babalar, gençlerin doğru seçimi yapmak istemelerini sağlayacak ortamı yaratmak için ellerinden geleni yapmalıdırlar, fakat sonuçta bir neslin müjdeye kazanılması ya da kaybedilmesi birer birer olur.

Ateizmden dönen Joe, güçlü bir ihtida (dönüşüm) tecrübesi sonrasında, yetişkin olarak Yedinci Gün Adventist Kilisesine katıldı. Adventist bir kadınla evlendi ve birkaç çocuk sahibi oldu, bunlar tabii ki imanının içinde büyüdüler. Bir gün çocuklarının ruhsal durumu hakkında düşünürken, “Keşke çocuklarımız da benimle aynı tecrübeyi yaşasalardı!” dedi. Orada olsaydın, ona ne söylerdin?

Yirmi Birinci Yüzyılın Habercileri

Eugene Peterson, Kutsal Kitap'ın serbest çevirisi olan sevilen eseri *The Message [Mesaj]*'da, Kutsal Kitap kavramı olan "müjde"nin geçtiği her yerde "mesaj" sözcüğünü kullanıyor. İsa hakkındaki iyi haber gerçekten de dünyanın bugün halen ihtiyaç duyduğu *mesaj*'dır. Hristiyan aileler bunu birlikte tecrübe etmeye ve içinde yaşadıkları kültürde paylaşmaya çağırılırlar.

Aşağıdaki ayetleri kullanarak "mesaj"ı nasıl özetlerdin? Mat. 28:5–7; Yu. 3:16; Rom. 1:16, 17; 1Ko. 2:2; 2Ko. 5:18–21.

Öğrencilerin her yere iletildiği ilk haber İsa'nın dirilişiydi. Bugünün Hristiyan aileleri, İsa'nın Kendisinin dediği gibi "O ölümden dirildi" (*Mat. 28:7*) haberini duyuran kalabalık bir haberciler dizisine katılıyorlar. İsa'nın Kendisi hakkında, Allah ve O'nun günahkârlara olan sevgisi hakkında, bağışlanma hakkında ve O'na iman aracılığıyla sonsuz hayat güvencesi hakkında söylediği diğer her şeyi inandırıcı yapan, O'nun dirilişinin gerçekliğidir.

Müjde için coşkulu. Kutsal Yazı, müjdenin İsa'nın ilk izleyicilerinin hayatları üzerindeki şiddetli etkisine ilişkin ipuçları veriyor. Evlerini Kutsal Kitap çalışmalarına açtılar; birlikte dua edip birlikte yediler, paralarını ve kaynaklarını paylaştılar ve birbirlerini gözettiler. Aileler topluca mesajı kucakladı. Birden kusursuz insanlar mı olmuşlardı? Hayır. Aralarında anlaşmazlıklar ve uyuşmazlıklar oluyor muydu? Evet. Fakat Mesih'in bu izleyicileri her nasılsa farklıydı. Allah'a ve birbirlerine olan ihtiyaçlarının farkındaydılar. Evde ve kilisede birliğe ve uyuma öncelik vererek, İsa'nın Getsemani'deki duasını yerine getirmeye çalışıyorlardı (*Yu. 17:10–23*). Birbirlerine ve inanmayanlara karşı cesaretle tanıklıkta bulunuyor, hatta inançları uğruna hayatlarını tehlikeye atıyorlardı.

Bizim için de öyle olmalıdır. Dinle ilgili konulara önyargılı olan günümüz dünyasında bile, bir konuda heyecanlı olan insanlar halen söz hakkı elde edebiliyorlar. Ruh, insanların yüreklerini müjdeye ilişkin heyecanla doldurmayı arzuluyor. İyi haber Söz'ün içinde olduğu gibi bizim yüreklerimizde de gerçekten iyi olduğunda, paylaşmak kendiliğinden ve durdurulamaz bir şekilde olacak.

Kendi ailenin paylaşmaya çağrıldığımız "mesaj"ın daha iyi bir müjdecisi olmasını sağlamak için onda hangi değişikliklerin yapılması gerekebilir?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar* kitabında “In the Court of Babylon [Babil Sarayında],” s. 479–490 [Geçmişten Sonsuzluğa 2. cilt, s. 283–290]; *Gospel Workers [Müjde İşçileri]* kitabında “Words of Caution [Uyarılar],” s. 324, 329 ve “No Respect of Persons With God [Tanrı İnsanlar Arasında Ayrım Yapmaz],” s. 330, 331; ve *Yol, Gerçek ve Yaşam* kitabında “Rab’de Sevinmek,” s. 100–110 [cep boy baskıda s. 134–148].

Tanrı insanlar arasında ayrım yapmaz. “Mesih’in dini, onu kabul edeni daha yüksek bir düşünce ve eylem düzlemine çıkarır, aynı zamanda da tüm insan neslini Allah’ın sevgisinin O’nun Oğlu’nun kurbanlığıyla satın alınmış nesnelere gibi takdim eder. Zengin ve fakir, eğitilmiş ve cahil, İsa’nın ayakları dibinde sosyal sınıf ya da dünyasal üstünlük düşüncesi olmaksızın birleşir. Günahlarımızın bedenini deldiği Kişi’ye bakarken tüm dünyasal ayrımlarımız unutulur. Gökte çokça yüceltilmiş olan Kişi’nin özverisi, tenezzülü ve sonsuz merhameti, insan gururunu, kendini beğenmişliğini ve toplumsal sınıfını utandırıp alçaltır. Saf, lekelenmemiş din, göksel ilkelerini gerçekle kutsal kılınmış olanların tümünü birliğe getirmesiyle gösterir. Herkes, kanla satın alınmış canlar, kendilerini fidyeye kurtararak Allah’a kazanmış olan Kişi’ye bağlı olarak toplanır.”—Ellen G. White, *Gospel Workers [Müjde İşçileri]*, s. 330.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Pazar gününün dersine verdiğiniz cevapları derste tartışın.
- ❷ Yukarıdaki Ellen White alıntısında, uygulansa aile yaşantılarımızda devrim yaratacak hangi ilkeleri bulabiliriz?
- ❸ Yerel kilisenin yeni kuşak imanlıları yetiştirmede ne kadar başarılı oldu? Kilisenize bu önemli görevde yardımcı olmak için sınıf olarak ne yapabilirsiniz?
- ❹ İmanı başka bir nesle aktarmaya çalışmanın zorlukları neler?
- ❺ Yaşadığınız kültür aile yaşamını hangi şekillerde iyi yönde, hangi şekillerde kötü yönde etkiliyor?

Tanrı için bir Güç Merkezi

Andrew McChesney tarafından yazılmıştır.

Yaşlı bir adam, Delsie Knicely'nin Batı Virginia'daki aile marketine bir taleple geldi. "Bu Şabat seni kilisede görmek istiyorum" dedi.

Delsie gitmek istemiyordu. Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nde büyümüş ve Adventist okullarına gitmişti. Ama kiliseyi bir yetişkin olarak terk etti, evlendi ve çiftlik ürünleri, erzak ve motorlu testereler satan bir mağaza açtı.

Yine de, çocukluğundan beri tanıdığı bu adamı, Kester Erskine'yi, açıkça reddetmek istemedi. Kester her Şabat ailesinin çiftliğine gelirdi ve onu ve 11 kardeşini, bagajları da dahil olmak üzere, arabaya doldurup kiliseye götürürdü.

Şimdi Kester marketinde duruyor ve davetine bir yanıt bekliyordu.

"Uygun kıyafetlerim yok" dedi Delsie.

Kester sonraki hafta yine geldi, ve Delsie başka bir bahane sundu.

"Tamam, hasta olmadığım zaman giderim" dedi.

O Cuma, ciddi bir kan pıhtılaşması sebebiyle hastaneye kaldırıldı. Bu onu korkuttu ve kiliseye gitmemek için sağlıklı bir mazeret olarak kullanılmamaya karar verdi.

Delsie taburcu olduktan iki hafta sonra Kester, elinde "Ulusal Pazar Yasası" adlı, Şabat'ın nasıl Pazar günüyle değiştirildiğini anlatan bir kitapla mağazada belirdi.

Delsie, öğleden sonra Adventist pastör A. Jan Marcussen'in 94 sayfalık kitabını, sayfalarını işaretliyerek okudu. O akşam kitabı bir daha okudu ve sonraki gün üçüncü kere okudu. Kendi kendine dedi ki, "Ben Adventist kilise okuluna ve akademisine gittim ve bunların hepsini biliyorum. Neden kiliseye gitmedim?"

"Yeterli bir sebep bulamadım" dedi Delsie Adventist Misyonu'na. "Böylece, kiliseye gittim ve o günden beri hiç Şabat kaçırmadım."

Bugün 63 yaşındaki Delsie, dinçliğiyle ve yüzünde sürekli gülümsemesiyle, Tanrı için bir güç merkezi. 2015 Onüçüncü Şabat Sunuları'yla finanse edilen eyalet genelinde düzenlenen evangelistik kampanyadaki dizi de dahil olmak üzere birçok evangelistik buluşmayı yönetti. Ayrıca binlerce Kutsal Kitap yazışması incelemesi yaptı ve birçok kişi onun etkisi ile vaftiz oldu.

Delsie, Tanrı'nın kesinlikle bir mizah anlayışının olduğunu söyledi. Kiliseye giyecek hiçbir şey olmadığını iddia ettiğinden bu yana, gardrobuna ağzına kadar dolmuştu.

"Tanrım, o zamandan bu yana bir sürü iyi kıyafetim olmasını sağladı," dedi.

Senin Evinde Ne Gördüler?

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yeşaya 38; 39; 1Ko. 7:12–15; 1Pe. 3:1, 2; İbr. 6:12; 13:7; 3Yu. 11; Yşa. 58:6, 7, 10, 12.

HATIRLAMA METNİ: “Ama siz seçilmiş soy, Kral’ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı’nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılmalı ışığına çağırarak Tanrı’nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz” (1. Petrus 2:9).

Belki biz, hayatlarımızın Rabb’e şükür (en azından şimdilik) iyi gittiği bir evreye ulaşmışızdır: ailemiz iyi, iş iyi, sağlık ve mali durum da öyle. Ya da belki öyle değildir? Belki yuvanız şu anda acı içinde çalkalanıyor? Her iki durumda da, birisi evinizi ziyarete geldiğinde, Kral Hizkiya’yı ziyaret etmeye Babil’den gelen temsilciler gibi, Yeşaya peygamberin daha sonra krala sorduğu, “Senin evinde ne gördüler?” (Yşa. 39:4, KM) sorusuna ne cevap verilebilir?

İnsanlar sizin evinizde ne gördüler? Göksel melekler ne gördü? Ne çeşit bir ruh meskenlerimize nüfuz ediyor? Duanın “kokusu” alınabiliyor mu? Nezaket, cömertlik ve sevgi mi, yoksa gerginlik, öfke, küskünlük, acılık ve uyumsuzluk mu var? Buraya gelen biri İsa’nın bu evde olduğunu düşünerek çıkar mı?

Bunlar hepimizin inşa ettiğimiz yuvamızla ilgili kendimize sormamız gereken önemli sorular. Bu hafta, ailelerin günümüzde yaşadığı kaçınılmaz gerginliklere ve zorluklara rağmen, harika bir ev hayatını sağlayabilecek konulardan bazılarını bakacağız.

*22 Haziran Sebte Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Bir Kralın Hatasından Ders Almak

Hizkiya'nın iyileşmesi ve Babilli elçilerin ziyareti öyküsünü oku.
2Ta. 32:25, 31; Yeşaya 38; 39.

Kutsal Yazı elçilerin Kral Hizkiya'nın mucizevî bir şekilde iyileşmesiyle ilgilendiklerini belirtiyor. Fakat Hizkiya iyileşme tecrübesiyle ilgili sessiz kalmış gibidir. Bu meraklı elçilerin yüreklerini gerçek Tanrı'ya ilişkin bilgiye açabilecek şeyler üzerinde durmadı. 38. bölümde iyileştiği için minnettarlığı ve 39. bölümde bu konudaki suskunluğu çarpıcı bir tezat oluşturuyor.

"Kendisini denemek için Allah onu bıraktı." Bu resmi ziyaret çok önemli bir olaydı; fakat Hizkiya'nın duasında peygamberlerden ya da rahiplerden bununla ilgili özel bir kılavuzluk dilediğine dair bir kayıt yok. Allah da müdahale etmedi. Yalnız başına, halkın gözünden uzak, ruhsal danışmanların rehberliği olmadan, Hizkiya'nın kendi hayatındaki ve ulusunun hayatındaki Allah'ın işinin aklından uzaklaşmasına izin verdiği anlaşılıyor. Tarihçinin 2. Tarihler 32:31 ayetindeki amacı belki de Allah'ın bereketinin değerinin ne kadar kolaylıkla hafife alınabileceğini ve O'nun merhametini alanların kendilerini beğenmişliğe ne kadar yatkın olduklarını göstermekti.

Aşağıda ev hayatında sadakatle ilgili Hizkiya'nın tecrübesinden çıkarılabilecek bazı dersler var. Aklına başka hangileri geliyor?

İnsanların Hristiyanların evlerini her ziyaret edişleri, onlar için Mesih'i izleyenlerle tanışma fırsatıdır.

Çok az ziyaretçi ruhsal konularda sohbet başlatacaktır. Hristiyanlar iyi haberi paylaşmak için hassas ve duruma uygun yollar bulmalıdır.

Hristiyanlar maddi zenginliklerini ya da başarılarını sergilemeye çağrılmıyorlar, her ne kadar bunları Allah'ın bereketi olarak görseler de. Onlar, "sizi karanlıktan şaşılmalı ışığa çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmaya" (1Pe 2:9), ya da Hizkiya'nın tecrübesini simge olarak kullanarak, ölmekteyken Mesih'in kendilerini iyileştirdiğini; günaha ölmüşken Mesih'in kendilerini dirilttiğini ve göksel yerlere oturtuğunu (Ef. 2:4-6) duyurmaya çağırılırlar.

Evini başkalarına tanıklık etmek için hangi şekillerde kullanabilirsin? Mesih'e imanını evini ziyarete gelen kişilerle nasıl daha açık ve samimi bir şekilde paylaşabilirsin?

Önce Aile

Bizim müjdeyi paylaşma gayretimizin en doğal ilk muhatapları kendi ailemizdeki kişilerdir. Bundan daha önemli bir hizmet sahası yoktur.

Yuhanna 1:40–42 ayetlerinden evde imanı paylaşma konusuyla ilgili hangi sonuçlar çıkarılabilir? Ayrıca bkz. Yas. 6:6, 7; Rut 1:14–18.

Coşkulu bir haber. Andreas yalnızca haber vermenin ötesine geçti; erkek kardeşi Simun için İsa'yla görüşme ayarladı. İsa hakkında coşkulu bir haber ve kişi olarak O'nunla tanıştırma: evlerimizde müjdeyi akrabalarımızla paylaşmanın ne kadar basit bir yolu! Andreas tanıştırdıktan sonra aradan çekildi. O günden itibaren İsa ile Petrus'un arasında kendi ilişkileri oldu.

Çocukları iman bulunan bir yere yönlendirmek. Bir ailedeki çocukların müjdeyi paylaşma çabalarına uygun muhataplar oldukları çoğunlukla gözden kaçabiliyor. Anne-baba çocukların ailedeki ruhsallığı kendiliğinden özümseyeceği yanlışına düşer. Bunu cepte görmemek gerekir. Çocuklar ve gençler gözlemledikleri model kişilerden öğrenirler, fakat Rabb'in ailesinin bu genç fertlerinin bireysel ilgiye ihtiyaç duydukları ve O'nunla bizzat tanıştırmak için fırsat kollanılması gerektiği de bir gerçek. Yasanın Tekrarı 6. bölüm bu konuyu bilhassa vurguluyor: En etkili tarzda dini eğitim için özen gösterilmesi şarttır. Kişisel ibadet ve aile ibadeti gibi düzenli ruhsal alışkanlıklar evde teşvik edilmelidir. Çocukların ve gençlerin yararına zaman ve en samimi gayretler ortaya konmalıdır.

Naomi'nin müjdeleme çalışmalarından biz ne öğrenebiliriz? Rut 1:8–22.

Rut Naomi'yi en kötü anında gördü: gelinini kendinden uzaklaştırmaya çalışırken ve öfkeli ve morali bozuk bir halde kayıplarını sayıp Allah'a tepki gösterirken (*Rut 1:15, 20, 21*). Gençlerin mükemmel bir Tanrı'yı tanıyıp O'na bağlanabileceğini, O'nunla kusurlu bir ebeveyn tarafından tanıştırıldıklarında bile bunun mümkün olduğunu göstermek için Rut'un tanıklığından daha etkili bir tanıklık ortaya konulamaz.

Evin en önemli hizmet sahası olması düşüncesi birlikte yaşadığınız insanlara karşı tavırlarını nasıl etkiliyor? Aile olarak birlikte çalışarak, henüz kurtarılmamış akrabalarınızı Mesih'e yönlendirmek için yapabileceğiniz özel şeylerin listesini yapın.

Kazanan Barış

Yeni Ahit din nedeniyle bölünen evliliklere dair hangi öğüdü veriyor? 1Ko. 7:12–15; 1Pe 3:1, 2.

Hristiyan eş olmanın bereketi. Pavlus 1. Korintliler’de mühtedilerin iman etmemiş bir eşle evli kalmanın Allah’ı kızdırabileceği ya da kendilerini veya çocuklarını lekeleyeceğiyle ilgili endişelerine cevap veriyor. Pavlus öyle olmadığını söylüyor. Eşin ihtidasından sonra da evliliğin ve yakın ilişkilerinin kutsallığı devam etmelidir. Bir Hristiyan eşin varlığı, diğer eş ve çiftin çocuklarını “kutsar.” “Kutsar” kelimesi, imanlı olmayan eşlerin Hristiyan eşleriyle birlikte yaşamaları sayesinde lütfun bereketlerine temas etmeleri olarak anlaşılmalıdır.

Ne kadar üzücü olsa da, imanlı olmayan eş evliliğe son vermek isteyebilir. Bunun ciddi sonuçları olacak olsa da, insanların seçme özgürlüğünü her zaman koruyan Tanrımız’ın merhametli sözü “ayrılırsa ayrılısın” olmuştur. İmanlı kişi “böyle durumlarda özgürdür” (1Ko. 7:15).

Barış içinde yaşamaya çağrıldık. Allah’ın Sözü’nün açık tercihi, ruhsal olarak bölünmüş bir evin getirdiği tüm zorluklara rağmen, Mesih’in esenliğinin orada hüküm sürmesinin bir yolunun bulunabilmesidir. Umut edilen, evliliğin sürmesini sağlamak, zorluk içinde dahi müjdenin zaferinin kanıtını ortaya koymak ve imanlı kişinin kendisiyle tek beden olduğu eşin (iman etmemiş olsa dahi) rahatlığını sağlamaktır.

Kişinin iman etmemiş eşine karşı olan sorumlulukları hangi kısıtlamalara tâbi olabilir?

İmanlı eşin iyiliği, sarsılmaz bağlılığı, alçakgönüllü hizmeti ve cazip tanıklığı, Hristiyan olmayan eş kazanma ihtimalini yükseltir. Hristiyan bir evlilikteki bağımlılık Mesih’e duyulan saygıdan kaynaklanır (*Ef. 5:21 ile karşılaştır*). Bir kişi, imanlı olmayan eşiyile Hristiyan bağımlılığıyla ilişki kurduğunda, öncelikli sadakat her zaman Mesih’edir. Kişinin yaşamında Allah’ın isteklerine sadık kalması, şiddet kullanan bir eşin ellerinde istismara maruz kalmasını gerektirmez.

Kilisenizde iman etmemiş bir eş yüzünden zorluk çeken kimse var mı? Varsa, ona hangi pratik şekillerde yardım edebilirsiniz?

Aile Hayatı Paylaşmak İçindir

Aşağıdaki ayetlerde, farklı çevirilerde geçtiği şekilde “örnek alma,” “benzer olma,” “gibi olma” ve “uyma” kavramlarının Yeni Ahit’teki kullanılmasını izle. Bize Hristiyan olma ve Hristiyan olarak gelişme süreciyle ilgili ne anlatıyorlar? Örnek olma ve tanıklık arasındaki ilişkiye dair ne ortaya koyduklarını düşünüyorsun? *1Ko. 4:16, Ef. 5:1, 1Se. 1:6, İbr. 6:12, 13:7, 3Yu 11.*

Yeni Ahit’te *benzer olmaya* yapılan vurgu, örnek olmanın öğrenme sürecindeki önemli rolünü onaylıyor. İnsanlar seyrettikleri kişiye ya da şeye dönüşme eğiliminde oluyorlar. Bu ilke genel anlamda tüm ilişkiler için, özellikle de taklit etmenin yaygın olduğu aile için geçerlidir. Ailede çocuklar anne-babalarını ve kardeşlerini; evli kişiler de sıklıkla eşlerini taklit eder. Bu kavram çiftlerin ve ailelerin diğer çiftler ve ailelere Hristiyanlık için ne şekilde tanıklıkta bulunabileceğine dair önemli bir ipucu sunuyor.

Toplumsal etkinin gücü. Başkalarına bir şekilde bizi gözlemleme ve ev hayatımızı paylaşma fırsatları sunduğumuzda, evlerimizden tanıklık etmiş oluyoruz. Birçok kişi izleyeceği iyi bir evlilik ya da aile ilişkisi örneğine sahip değil. Bu kişiler evlerimizde İsa’nın ruhunun nasıl farklılık yarattığını görebilirler. Ellen White şöyle yazdı: “Toplumsal etki harika bir güçtür. İstersek bunu çevremizdekilere yardım aracı olarak kullanabiliriz.”—Ellen G. White, *The Ministry of Healing [Şifa Hizmeti]*, s. 354.

Evli çiftler diğer çiftleri yemek için, arkadaşlık için ya da Kutsal Kitap çalışması için evlerine davet ettiklerinde, ya da birlikte evlilik geliştirme programına katıldıklarında, ziyaretçiler bir örnek görmüş olurlar. Karşılıklılığın, onaylamanın, iletişimin, uyumsuzluğun çözümünün ve farklılıkların bağdaştırılmasının sergilenişi, Mesih’teki aile hayatına tanıklıkta bulunur.

Ne var ki, bu konuda her zaman neye dikkat etmeliyiz? *Yer. 17:9, Yu. 2:25, Rom. 3:23.*

Mesih’i izleyen imanlıları izle. Tüm insan örnekler kusurludur; fakat Hristiyan ailesinin tanıklığı mutlak kusursuzluğa örnek olmak için değildir. Yeni Ahit’in taklit (gibi olma) kavramı, insanlar için Mesih’i izleyen imanlıları izleme çağrısıdır. Fikrin özü, insanların Hristiyan imanının kendileri kadar insan ve kendileri kadar yanılabilir olan diğer insanların hayatlarında örneklendiğini gördüklerinde onu kavrayacaklardır.

Evinizi Hristiyan tanıklığına daha iyi bir örnek haline getirmek için ne yapabilirsin?

Bulaşıcı Arkadaşlık Merkezleri

Konukseverlikle ilgili Kutsal Kitap sözlerini, aşağıdaki Kutsal Kitap ailelerinin evlerinde gerçekleşen olaylarla karşılaştır. *Yşa. 58:6, 7, 10-12; Rom. 12:13; 1Pe. 4:9. Sergilenen konukseverlik niteliklerini yaz.*

İbrahim ile Sara (*Yar. 18:1-8*) _____

Rebeka ve ailesi (*Yar. 24:15-20; 31-33*) _____

Zakkay (*Luka 19:1-9*) _____

Konukseverlik başka bir kişinin dinlenme, yemek ve arkadaşlık temel gereksinimlerini karşılamaktır. Özverili sevginin somut bir ifadesidir. İsa açları doyurmanın ve susayanlara su vermenin kendisine yapılan hizmetler olduğunu öğrettiğinde, konukseverliğe teolojik bir önem yüklemiş oldu (*Mat. 25:34-40*). Bir kişinin evini hizmet için kullanması, en basitinden komşuları yemeğe davet etmekle, esaslı bir konukseverlik örneği olan bir istismar kurbanına oda tahsis etmek arasında çeşitlilik gösterebilir. Birine birlikte dua etmeyi teklif etmek ya da Kutsal Kitap çalışması yapmak gibi basit bir arkadaşlık olabilir. Gerçek konukseverlik, Allah'ın sevgisinin etkisi altında olan ve kendi sevgilerini sözlerle ya da eylemlerle ifade etmek isteyen kişilerin yüreklerinden yayılır.

Aileler bazen konukseverlik göstermek için yeterli imkânları, zamanları ya da güçleri olmadığından şikâyet ederler. Başkalarıysa iman etmemişlerle bağlantılı olmak için bilinenin ötesine ulaşmakta kendilerini beceriksiz, yetersiz ve güvensiz hissediyorlar. Bazı insanlar başkalarıyla ilgilenmenin kendi hayatlarında yaratabileceği zorluklardan kaçınmak istiyorlar. Birçok çağdaş aile *konukseverliği* ve *eğlendirmeyi* birbirine karıştırıyor.

Ev hayatın hangi yönlerden ruhsal durumunu yansıtıyor?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *The Adventist Home [Adventist Aile]* kitabında “A Powerful Christian Witness [Güçlü Bir Hristiyan Tanıklığı],” s. 35–39 ve “Attitude Toward an Unbelieving Companion [İman Etmemiş Bir Eşe Karşı Tutum],” s. 348–352; *The Ministry of Healing [Şifa Hizmeti]* kitabında “Ministry of the Home [Evin Hizmeti],” s. 349–355; *Peygamberler ve Krallar* kitabında “Babilli Elçiler,” s. 340–348 [Geçmişten Sonsuzluğa 2. cilt, s. 202–207].

Müjdecilikte evin gücü. “Gerçek bir yuvanın insanların yürekleri ve hayatları üzerindeki etkisi, okunabilecek en iyi vaazdan çok daha güçlüdür...

“Etki alanımız dar, kabiliyetimiz düşük, imkânlarımız az, kazanımlarımız kısıtlı gibi görünebilir; fakat kendi evlerimizin fırsatlarını içtenlikle değerlendirdiğimizde, harika imkânlar bizimdir.”—Ellen G. White, *The Ministry of Healing [Şifa Hizmeti]*, s. 352, 355.

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 Derste birine, Mesih yönünde karar vermesini sağlayan şeyin birinin evinin etkisi olup olmadığını sor. Bu etkiyi sağlayanın ne olduğunu tartışın. Sınıf bu tecrübeden ne öğrenebilir?
- 2 Sınıf olarak iman etmemiş bir eşin olduğu aileye ne şekilde yardım edebilirsiniz?
- 3 Sınıf olarak, imanın aleyhine çalışan evdeki bazı baskılar hakkında konuşun. Bunların bir listesini yapın ve karşılıklarına muhtemel çözümlerini yazın.
- 4 Hristiyanların özel hayatları, çocuklara, iman etmemiş eşlere, diğer akrabalara ve ziyaretçilere tanıklık aracıdır. Evde imanımızı paylaşmak her zaman istediğimiz kadar eksiksiz olmasa ya da akrabalar veya ziyaretçilerin ihtidasiyla sonuçlanmasa da, kusurlu aile fertleri kusursuz Kurtarıcı'ya giden yolu göstermeye çalışırlar. Kurtarıcı'nın adına gösterilen cömert konukseverlik aracılığıyla, hayatlarına dokundukları tüm insanları lütfun egemenlik alanına getirirler. Evinizin ziyarete gelenler üzerindeki etkisini düşün. Onun kapınızdan içeri adım atan herkese karşı imanın daha iyi bir tanığı olabilmesi için ne yapabilirsiniz?

HIV'le Tanrı'ya Şükretmek

Andrew McChesney tarafından yazılmıştır.

Maria Samo HIV+ ve Tanrı'ya şükrediyor.

Maria, Nicuadala, Mozambik köyünde Yedinci Gün Adventisti bir ailede doğdu ve 7 yaşında vaftiz oldu. Köyünün lisesi yoktu, bu yüzden derslerine devam etmek için güneye doğru 30 dakikalık bir araba yolu mesafesinde olan Quilimane'ye taşındı. Orda onu alkol ve tütünle tanıştıran arkadaşlar edindi.

Maria'nın ailesi o evlenene kadar onun sigara içtiğini ya da alkol aldığını bilmiyorlardı. Babası bir gün onu ziyarete geldi ve içeri tam Maria sigara içerken girdi. Babası hiç bir şey demedi ama suçluluğa boğulan Maria bir daha sigara ve alkol içmemeye karar verdi.

Sigarayı bırakmak kolay oldu ama alkolü bırakmak Maria için çok daha zordu. Tanrı'ya yardım etmesi için dua etti. Tanrı'nın sıradışı bir şekilde cevap verdiğini söyledi. Şiddetli panik ataklar geçirmeye başlamıştı. Onun öleceğinden korkan Maria'nın kocası, tıbbi tedavi için onu Güney Afrika'ya götürdü. Güney Afrikalı bir doktor, alkolü bırakmazsa üç ay içinde öleceğini söyledi.

Maria, 45 günlük bir rehabilitasyon programının yardımı ile alkolü bıraktı ve Mozambik'e geri döndü, hayatını İsa'ya yeniden adadı.

Ardından kocası öldü. Altı yıl sonra şok edici bir haber aldı, kocasının HIV+ olduğunu ve kendisine de bulaştırdığını öğrendi.

“O zamandan beri” dedi gülümseyerek, “Tanrı'ya şükrediyorum.”

Bunun nedeni, şimdi hayatında hiç hissetmediği kadar sağlıklı hissetmesidir.

“Sağlığım, virüsü kapmadan önce olduğundan çok daha iyi ve vicdanım temiz” dedi.

Bugün, dört kişinin büyükannesi olan Maria, çeşitli köylerde altın ve değerli taşlar satın alarak Mozambik'in üçüncü büyük şehri Nampula'da satıyor. Fakat tutkusu HIV+ olan insanları cesaretlendirmek.

“Birçok insan enfekte olduklarını öğrendiklerinde umutlarını kaybediyor” dedi. “Konusacak kimseleri yok ve yalnızlık içinde ölüyorlar.”

Maria Adventistlerin, HIV+ olanlara ulaşmak, onlarla dua etmek ve onları cesaretlendirmek için özel bir görevleri olduğunu söyledi.

“Onlarla İsa'ya ve O'nun yakın olan gelişine dair inancımı paylaşıyorum,” dedi.

2019 Onüçüncü Şabat Sunularının ilk çeyreğinin bir kısmı Nampula'da ebeveynlerini HIV ve AIDS'den kaybeden çocuklara bir yetimhane açmak için kullanılmıştır. Sunularımız için teşekkür ederiz.

Son Zamanda Yüreklere Döndürmek

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Mal. 4:5, 6; Mat. 11:14, 15; 17:10; 1Kr. 16:29–17:24; 1Kr. 18:20–45; Mat. 3:2.*

HATIRLAMA METNİ: “RABB’in büyük ve korkunç günü gelmeden önce size Peygamber İlyas’ı göndereceğim. O babaların yüreklerini çocuklarına, çocukların yüreklerini babalarına döndürecek. Öyle ki, gelip ülkeyi lanetleyerek yok etmeyeyim” (*Malaki 4:5, 6*).

Hayatlarımız evrelerden oluşuyor. Bu evreler bazen iyi gidiyor; bazen de gitmiyor. Aileler bazen sağlam ve güçlü; bazen de kırılgan, hatta parçalanmış halde.

Hangi evrede, hangi safhada olursak olalım, kendimiz ya da ailemiz hangi durumda olursa olsun, Allah’ın vaatlerine bütün yüreğimizle, bütün canımızla ve bütün gücümüzle sarılarak bunların ışığında yaşayabiliriz ve yaşamalıyız, çünkü sonuçta onlar yegâne umutlarımızdır. Ama ne büyük bir umutturlar. Allah’ın Sözü, hayatımız ya da ailemiz hangi evrede olursa olsun, kendimiz, sevdiğimiz, ailemiz ve kilisemiz için isteyebileceğimiz vaatler veriyor.

Bu çeyrekliğin son haftasında, çeşitli bağlamlarda Kutsal Kitap öykülerine, vaatlere ve tecrübelerine bakacağız. Bunu yaparken de, durumumuz ne olursa olsun, bugün kendimiz için dersler çıkarmaya çalışacağız. Çünkü, büyük ihtimalle, kim olursan ol, nerede olursan ol, hayatın hangi evresinde olursan ol, senin de uğraşların, korkuların ve endişelerin var. Şükürler olsun ki, biz neler yaşadığımızı bilmekle kalmayıp, aynı zamanda, emin olabiliriz ki, onların hepsinin ilerisinde olan bir Tanrı’ya ibadet ediyoruz.

*29 Haziran Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Dönen Yüreklere Dair Peygamberlik Sözü

İlyas'ın geleceği öngörüsüyle, Yeni Ahit'te bu olaya yapılan atıfları karşılaştır. *Mal. 4:5, 6; Mat. 11:14, 15; 17:10; Mar. 6:15; Luka 1:17.*

Malaki döneminde, Allah'ın ulusa “Bana dönün, ben de size dönerim” çağrısına, “Nasıl döneriz?” (*Mal 3:7*) şeklinde kibirli bir cevap verilmişti. Hüsrana uğrayan peygamber, bir uyanış fırsatının daha verileceğini duyurdu. İlyas'ın başlattığı yürek dönüştüren reformu (*1Kr. 18:37*) hatırlatan Malaki, onun “babaların yüreklerini çocuklarına, çocukların yüreklerini babalarına döndürmek” için (*Mal. 4:6*) tekrar geleceğini öngördü.

İlyas'ın şahsen, Mesih'in müjdecisi olarak ortaya çıkacağı yönünde bir Yahudi geleneği oluştu (*Mat. 17:10 ve Mar. 6:15 ile karşılaştır*). Fakat Yeni Ahit bu peygamberlik sözünün yerine gelişi olarak Vaftizci Yahya'yı ortaya koyuyor (*Mat. 11:14, 15; Luk. 1:17*).

“Yürekleri döndürmek” ifadesi sence ne anlama geliyor?

Bu ayetler çeşitli şekillerde açıklanabilir: *İsrail halkının Rab ile barışmasından bahsediyor*. Baba olan Allah (*Yşa. 63:16*) çocuklarına karşı gazabından döndü (*Mika 7:18, 19*) ve onları Kendisine dönmeye çağırıyor (*Yşa. 44:22, Mal. 3:7*). *Antlaşmanın yenilenmesiyle sonraki kuşakların imanlı atalarıyla bağlantısını yeniden kurmaktan bahsediyor*. Allah'ın halkına ataların imanını izlemeleri için verilen peygamberlik çağrısı Eski Ahit'te sürekli tekrarlanmıştır. Toprakların bereketli ikametgâh olarak kalıp kalmayacağı doğrudan antlaşmaya sadakatle ilgiliydi (*Yas. 4:29–31*). *Aile ilişkilerinin onarılıp yenilenmesinden bahsediyor*. Ebeveyn-evlat ilişkileri Allah'la olan antlaşmaya bağlılığın pratik bir ifadesidir. Burada da evlatlara ve ebeveynlere karşı olan sorumlulukların yerine getirilmesi, topraklara ve Allah'ın bereketine sürekli olarak sahip olma ile iç içe geçmiş durumda (*Özd. 2:21*).

Allah'la olan ilişkinin onarılmasıyla ailelerimiz içindeki ilişkilerin onarılması arasında hangi bağlantı var? Niye biri diğerinden önce olmak zorunda?

Ailenin Yeniden Bir Araya Gelmesi

Kral Ahav'ın Saydalı karısı İzebel tarafından İsrail'e sokulan Baal'e ibadet, ulusun ahlâki çöküşünü daha da hızlandırdı. Allah'ın evliliği, aileyi ve cinselliği yücelten öğretileri, aile içi ilişki, fuhuş ve diğer cinsel sapıklıklar gibi uygulamaların gölgesi altında kaldı. İbadetle ilgili çatışmaların olduğu bu sahaya, "Yehova benim Tanrım"dır" anlamına gelen adıyla bile Baal'i azarlayan İlyas adım attı.

İlyas'ın hangi tecrübesi onu putperest inançları altüst etmek ve ailelere yeni hayat getirmekle ilişkilendirdi? 1Kr. 16:29–17:24; Luk. 4:25, 26 ile karşılaştır.

İlyas ülkede kuraklıkla ilgili laneti bildirdiğinden beri dikkatleri üzerine topluyordu. Allah onu beklenmedik bir yerde, İzebel'in memleketine çok yakın bir yer olan Sayda'nın Sarefat şehrinde, fakir bir dul kadının evinde barındırdı. İlyas dul kadını, kendisine yemek vermek için kalan son çıra parçalarını, yağını ve ununu kullanması ve geleceğe dair Allah'a güvenmesi için, sert bir sınava tabi tuttu. Kadının imanı efsanevi oldu. Daha sonra İsa bizzat onu övecekti (*Luk. 4:26*). Yağı ve yiyeceği günlerce dayandığında, kadın Yehova'yı daha iyi anlamaya başladı. Sonra, trajik bir şekilde, tek oğlu hastalanıp öldü. İlyas'a üzüntüsünü ifade ederken, çevresindeki yaygın dini, bir günahın çocuk kurban etmeyi gerektirdiği, artık İsrail'i kuşatmış olan sapkın inançları yansıtıyordu (*1Kr. 17:18; Yer. 19:5 ve Mik. 6:7 ile karşılaştır*).

Oğluyla yeniden bir araya gelmek Fenikeli dul kadının ruhsal deneyimini ne şekilde etkiledi? 1. Krallar 17:24. Onun sözlerinden biz ne öğrenebiliriz?

Annenin cevabı İlyas'ın mesajının etkisini ortaya koyuyor. Allah'a ve O'nun Sözüne iman, O'nun kudretiyle hayat geri döndüğünde ve aile yeniden bir araya geldiğinde, yürekte doğar. Bugün birçokları öğretiler vaaz edilirken onları kabul etmelerine rağmen, kişisel ruhsal tecrübelerinde ilgisizler. Ne var ki, Allah'ın Sözü'nün gerçekleri bizzat tecrübe edildiğinde ve aile ilişkilerinde uyanış ve onarım gerçekleştiğine, yürek çok daha güçlü bir şekilde ikna olur.

Halen beklediğin aile birleşmeleri neler? Allah'ın sana bu yeniden bir araya gelişin gerçekleşmesi umudunu veren hangi vaatlerine tutunuyorsun?

Yürekleri Sunakta Döndürmek

1. Krallar 18:20–45 ayetlerini oku. Tüm bu olayın özünde neyle ilgili olduğunu aşağıdaki satırlara yaz. Bağlamı tamamen farklı olsa da, bu öyküde gördüğümüz ilkeler aile hayatına ne şekilde uygulanabilir?

İlyas Karmel Dağı'nda, ulusu adına antlaşmanın yenilenmesini, hayatlarına, evlerine ve ülkelerine şifa getirecek olan babalarının imanına geri dönüşü arzuluyordu.

Akşam sunusu saati. Putperest rahipler kendi kurbanlarında başarısız olduktan sonra, sıra İlyas'a geldi. Kendinden emindi. Bu olayın gerçekleştiği saat, tapınak hizmetinde ortaya konulan Allah'ın kurtarıcı planına dikkat çekiyordu (*Çık. 29:41 ile karşılaştır*). “Bana yaklaşın” (*1Kr. 18:30*) daveti, bize Kurtarıcı'nın günahkârları kabul etmesini hatırlatıyor (*Mat. 11:28 ile karşılaştır*). Çocuklarının asiliğinden dertli olan anne-babalar, Allah'ın onu en az İsrailileri sevdiği kadar içten sevdiğinden emin olabilirler. Allah asileri Kendisine çekmek için durmaksızın çalışıyor.

İlyas'ın Yehova'nın sunağına odaklanması, günümüzde karşılığını İsa'nın ve O'nun kurtarıcı lütfunun ailelerde yüceltilmesinde buluyor. Aile ibadeti, duada O'nunla konuşmak için, birbirimize O'ndan bahsetmek için, O'nun bedelsiz kurtuluş armağanını yeniden almak için ve yüreklerimize O'nun öğretileri üzerinde düşünmeye vakit vermek için bir fırsattır.

İlyas'ın istediği karşılık, Allah'ın onları yeniden Kendisine aldığı için işaret olacaktır. 1. Krallar 18:37 ayetinde “bilsinler ki... onların yüreğini Sen geri çevirdin” diyor [KM]. Biz yüreklerimizi Allah'a döndüremeyiz; biz sadece O'nun bedelsiz verdiği lütfuna karşılık veririz.

Her şeyi tüketen ateş suçluların üzerine değil, “sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım” diye “bizim için günah sunusu” yapılan (*2Ko. 5:21*) İsa'ya işaret eden kurbanın üzerine düştü. İnsanların dudaklarından itiraf ve övgü sözleri döküldü. Allah'ın çağrısına cevap vermedikleri için, sahte rahipler öldürüldü. Bundan sonra, tazeleyici yağmurlar ülke üzerindeki laneti sona erdirdi.

Ev “sunağınız” ne durumda? Gerçekten bir ölçüde yenilenmesi gerekiyorsa, hangi özel şekillerde “sunağı yeniden kurabilirsiniz?”

Yürekleri Ürdün Irmağı'nda Döndürmek

Cebrail'in öngörüsünün (*Luk. 1:17*) ve İsa'nın onun önbildirideki İlyas olduğunu onaylamasının (*Mat. 11:14; 17:12, 13*) yanı sıra, Müjde yazarları Rabb'in yolunu hazırlayacak "habercinin" Vaftizci Yahya olduğunu doğruluyor (*Mat. 11:10, Mar. 1:2, Luk. 7:27; Mal. 3:1 ile karşılaştır*).

Yahya'nın mesajının temel özelliklerine dikkat et. Onun mesajı hangi bakımdan "yürekleri döndürücü" nitelikteydi? *Mat. 3:2, 8; 14:4; Mar. 1:4; Luk. 3:3, 8, 9, 11, 13, 14.*

Sert toprağı tohumları almaya hazırlamak için süren bir çiftçi gibi, Yahya da günahı kınayarak günahkârları tövbe etmeye yönlendirdi. İnsan doğası öyle bir şey ki, kişi kendini yoklamadıkça, kendi gerçek durumunun bilincinde olmadıkça, daha iyisi için bir ihtiyaç hissetmiyor. Onun mesajı insanları Allah'ın emirlerinin kutsallığına ve kendilerinin O'nun mükemmel doğruluğuna duydukları ihtiyaca doğru yöneltti. Gerçek tövbenin işareti her zaman alçakgönüllülük ve kişinin davranışlarını değiştirmek için Allah'tan yardım istemesidir. İbrahim'i babaları olarak görenlerin sığ, benmerkezci ikiyüzlülüklerini ortaya çıkartarak, babalarının imanının daha derin olan anlamını açmaya çalışıyordu.

Vaftizci Yahya'nın mesajı İsa'nın yolunu nasıl hazırladı? *Yubanna 1:35–37, 3:27–30.*

İsa'nın Tanrı Kuzusu olduğu Yahya'ya gösterilmişti. İsa'yı bu şekilde tanıttığında (*Yu. 1:29, 36*), insanları sözcük anlamıyla Rabb'e döndürmüş oldu. Andreas ve Yahya'nın öğrencilerinden bir diğeri, o gün olanları yazan Müjde yazarı Yuhanna, Vaftizci Yahya'nın yanından ayrılıp İsa'nın öğrencileri oldukları. İlyas'ın mesajı tövbe ihtiyacına işaret etmekle kalmıyor, aynı zamanda günahı kurtaran Kişi'yi de tanımlıyor, O'nun hakkında heyecan uyandırıyor ve insanları O'na getiriyor.

Vaftizci Yahya evinize adım atsaydı, sence size ne söylerdi?

Son Günlerde Yürekleri Döndürmek

Biz Adventistler olarak bir anlamda kendimizi Vaftizci Yahya'nın rolünde görüyoruz. Reform ve tövbenin habercisi, İsa'nın ilk gelişi için yolu hazırlamaya çalışıyordu; biz de bir hareket olarak kendimizi aynı şeyi İkinci Geliş için yapanlar olarak görüyoruz.

Luka 1:17 ayetini duayla oku. Bu sözler bizim mesajımızı nasıl yansıtıyor?

Göksel Baba Mesih'in çarmıhu aracılığıyla çocuklarının yüreklerini tekrar Kendisine döndürdü ve çocuklarının yüreklerini birbirlerine döndürdü. İlyas bildirisi, bu harika iyi habere inanmaları (2Ko. 5:18-21; Ef. 2:11-18 ile karşılaştır) ve O'nun Ruhu onların yüreklerinden bir sevgi ürünü çıkartırken lütüfla dolu olmaları için ailelere yalvarıyor.

Dünya özverili ilginin, kalıcı bağlılığın ve Allah'a sadık adanmışlığın gösterilmesine çok büyük ihtiyaç duyuyor. Allah'ın lütfuyla Hristiyan aileler bunu gösterebilirler. Ancak, dünya için olan mesajımızın aynı zamanda bizim için de olduğunu hatırlamalıyız. Müjdenin birlik, sevgi ve özverinin ilkeleri kendi aramızda, özellikle de ailelerimizde ortaya konmadıkça, bu mesajı başkalarıyla paylaşmak için yeterince güçlü olmayacağız. Tüm dokunaklı vaazlar, tüm mantık ve Kutsal Kitap'a dayanan sunumlar yeterli değil: Dünyanın bizim hayatlarımızda, özellikle de aile hayatımızda, duyurduğumuz tövbenin, dönen yüreklerin, sevginin ve bağlılığın sergilendiğini görmesi gerekiyor. Tıpkı Vaftizci Yahya'nın hayatları değiştiren ve kendi vaazını etkili kılan bir gücü olduğu gibi, biz de aynısını Allah'ın lütfuyla yapabiliriz, fakat ancak işbirliği yapmaya razı olduğumuz ölçüde.

İsa aracılığıyla, gökteki ailenin bir parçasıyız (Ef. 3:15). Bu nedenle, ister tek kişilik ister kalabalık aile olalım, Kendisine hizmet etme iddiasında olduğumuz Allah'a tanıklık etmeye çağırıyoruz ve tanıklığımızı en etkili hale getirecek olan şey, dünyaya bir ailenin, ister büyük ister küçük olsun, müjdenin gücü aracılığıyla ne olabileceğini göstermektir.

İster aileden ister dışarıdan biri olsun, sana en yakın olan kişilere onları sevdiğini ve önemseddiğini göstermek için kendi yöntemlerinle ne yapabilirsin?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar* kitabında, “Karmel Dağı,” s. 143–154 [Geçmişten Sonsuzluğa 2. cilt, s. 85–90]; *The Desire of Ages [Çağların Arzusu]* kitabında “Çöldeki Ses,” s. 97–108 [Sevgi Öğretmeni, s. 81–92].

“Mesajımız Yahya’nınki kadar doğrudan olmalıdır. O, kötülüklerinden dolayı kralları azarlamıştı. Hayatı tehlike altında olmasına rağmen, gerçeğin dudaklarından dökülürken gücünü yitirmesine asla izin vermedi. Bizim bu çağdaki işimiz de aynı sadakatle yapılmalıdır.”—Ellen G. White Yorumları, *The SDA Bible Commentary [Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi]*, cilt 4, s. 1184.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ İlyas bildirisinin yerel kiliseniz açısından geçerliliğini sınıf olarak tartışın. Kilisenin bildiriye ve onu yaymaya yardımcı olmadaki rolünü anlaması için ne yapabilirsin?
- ❷ İsteyenler kendi “yüreklerinin dönüşü” hakkındaki kişisel tecrübelerini sınıfla paylaşsın. Hangi değişimler meydana geldi? Bu deneyim kendi hayatlarında ve ailelerinin hayatlarında ne değişikliğe yol açtı?
- ❸ Kendimizi Vaftizci Yahya’nın rolünde gördüğümüzü farz edelim, başımıza ne gelmesini beklemeliyiz? Bu cevapta ima edilen mesaj nedir?
- ❹ Sınıf olarak, Kutsal Kitap’ın aile konusundaki görüşünü en iyi şekilde özetleyen bir paragraf, bir tür “Aile İlkeleri Bildirisi” yazın. Bu ilkeleri işlemek için hangi kıstasları kullanırdınız? Bu çeyrekte, bu ilkelerin neler olabileceklerini tespit etmenize yardımcı olan neler öğrendiniz? Cevabınızı tüm kiliseyle paylaşmaya hazırlanın.
- ❺ Bir ebeveyn olarak, en azından hayatının bu evresinde Rab’den uzaklaşmış çocuklar için, hangi vaatleri talep edebilirsin?

Üç Dileğim

Lu Shen-Xiong tarafından yazılmıştır.

Vaftiz olduktan bir yıl sonra, eski işimden Şabat çalışması yüzünden ayrıldım ve kamyon şoförü olmak üzere yeni bir işe başvurduğum.

İş görüşmesinde, üç tane şartım olduğunu belirttim:

Şabat günü çalışmayacağım

Şirketin bana verdiği yemek paketinde domuz eti olmayacak

50,000 Tayvan doları borç

Patron, benim cesurluğum karşısında hayrete düştü. Dedi ki, “Git bugün çalış, ardından bu konuyu konuşuruz.” Nasıl çalıştığımı görmek istemişti. Çalışma saatleri bittiğinde, patron beni yanına çağırdı.

“Şabat yerine Pazar günleri çalışabilirsin ama neden domuz eti yemiyorsun?” diye sordu. Tayvan’daki birçok şirket gibi onun şirketi de çalışanlarına yemek paketleri sağlıyordu. “Domuz eti, tavuk ve sığır etinden daha ucuz, buna rağmen neden yemiyorsun?” diye sordu. “İnancım ters düşüyor” diye yanıtladım. Patron kısa bir süre düşündükten sonra “Peki” diye yanıtladı. “Sana yemen için domuz eti veremeyeceğim. Peki 50,000 Tayvan dolarını neden istiyorsun?” Geçenlerde bir araba kazası geçirdiğimi ve yeni bir araba ve hastane masraflarından sonra hiç param kalmadığımı açıkladım.

“Eğer sana 50,000 veririmse bunu nasıl geri ödeyeceksin?” diye sordu. “Ayda bana 10,000 ya da 20,000 verebilecek misin?” “Hayır,” dedim. “Size ayda 1,000 vereceğim.”

Patron kulaklarına inanamadı. 1000 Tayvan dolarının aylık olarak ödenmesi, borcun geri ödenmesinin dört yıldan fazla sürmesi anlamına geliyordu.

Fakat birşey ya da Biri, patronun bana bir şans vermesini sağladı ve bu son isteğimi de onayladı.

Yeni işimde altı ay çalıştıktan sonra, patron beni yanına çağırdı.

“Çok iyi çalıştığın için borcunu siliyorum” dedi.

Duyduklarıma inanamadım. Tanrı’ya çalışmak muhteşem bir şey!

İş görüşmesinden önce Tanrı’ya dua etmişim, “Bu yeni iş için iş görüşmesine gireceğim, fakat Rabbin biliyorsun ki üç tane isteğim var. Lütfen yardım et.” Tanrı duamı yanıtladı.

Tanrı’nın isteğini yerine getirdiğimizde hiçbir şey yolumuzda duramaz.

Neredeyse 20 yıldan bu yana, şimdi 60 yaşındaki Lu Shen-Xiong, tam zamanlı bir kamyon şoförü olarak çalışmaya devam ediyor. Ayrıca, üç tane sıkıntısındaki cemaati çok sağlam kiliselere dönüştürmesiyle Tayvan’daki en etkili kilise liderlerinden biri olarak kabul edildi. Linkte daha fazlasını bulabilirsiniz: bit.ly/taiwan-truck-driver